

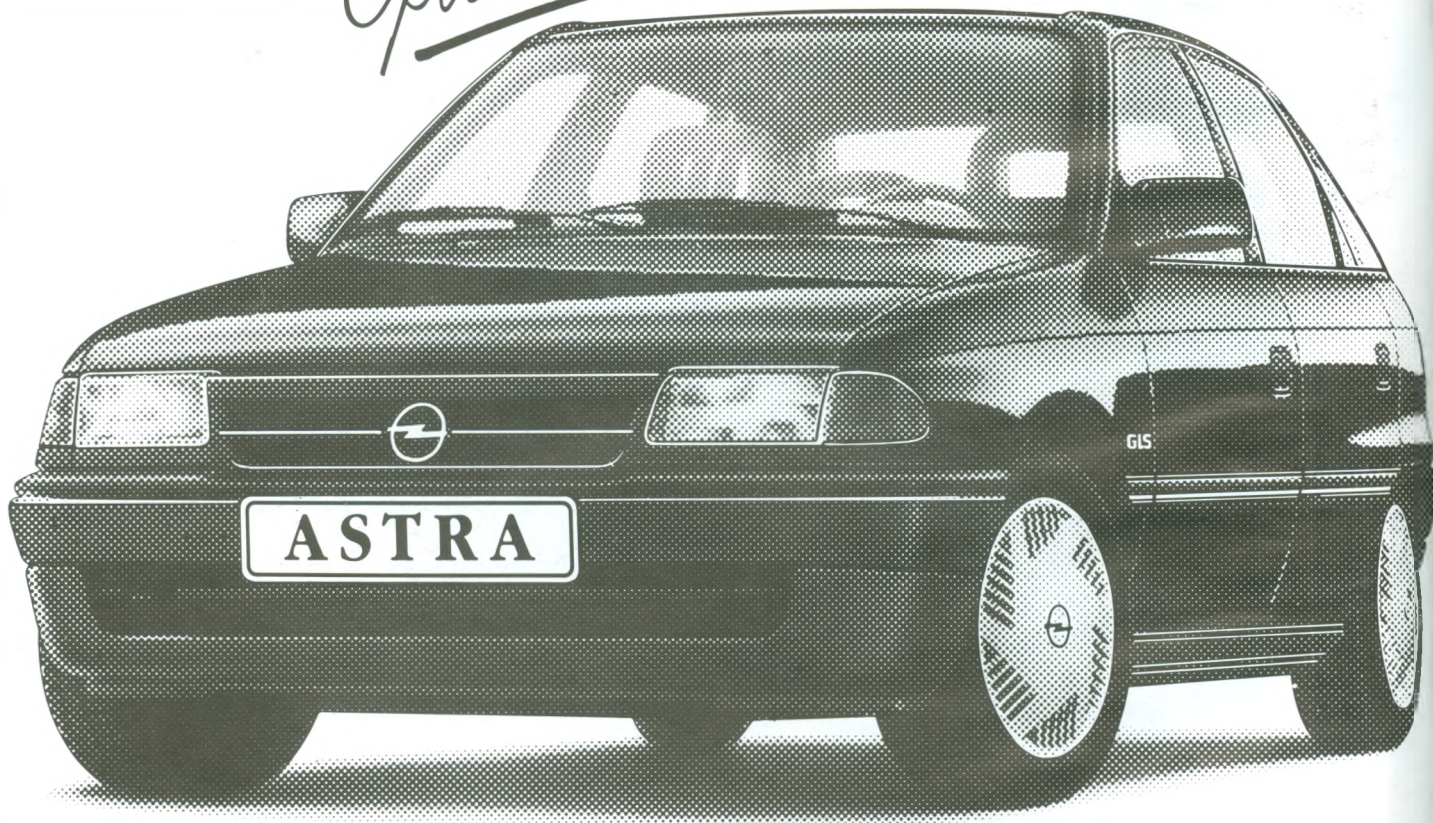
LES DOBLE

INFORMACIÓ I OPINIÓ DE LA GARROTXA

► **Futur incert per a la Fira de Sant Lluç**
► **Setè Fòrum de Teatre**

► **Pequín estrena Associació de Veïns**
► **L'ampliació de l'Institut no servirà d'aquí a dos anys**
► **La U.E.Olot empata en el derby, a Banyoles**

*Imagina, veure, tocar, pujar a un futur ideal...
Imagina't, el Nou Opel Astra GLS
ja és al teu Concessionari Oficial Opel.
Sempre teu,
Opel Astra.*

NOU OPEL ASTRA GLS

*El futur t'espera
a:*

**Visiti els nous Opel Astra
al nostre Stand del recinte Firal.**

ROVIRAUTO, S.A.

Vilanova, 30-32. Tels. 26 14 04 / 26 03 62. OLOT (Girona)

OPEL ASTRA. ENGINYERIA ALEMANYA DE FUTUR.

Concessionaris Oficials

OPEL

PER A UNA GARROTXA QUE CANVIA

SET
DOBLE

La introducció d'un producte nou en un mercat difícil mereix una explicació, mal sigui perquè el promotor tingui l'oportunitat de convèncer la possible clientela.

Aquesta revista que teniu a les mans és el fruit de dues circumstàncies favorables: per una banda, l'existència d'una comunitat predisposada a rebre amb simpatia un projecte "diferent", i per l'altra, la reunió d'un grup humà agosarat capaç de tirar-la endavant.

Els objectius són ben clars i simples. DOBLE SET ha nascut amb la clara voluntat d'ésser fonamentalment unes planes on informar-se i distreure's, però també amb les ganes de convertir-se en una eina per a l'expressió i el debat de nosaltres, els garrotxins, en uns moments en què el contrast de tots els punts de vista possibles es fa indispensable per assentar el futur d'aquesta comarca.

Tal com diu el nostre slogan ("El nou setmanari per a una Garrotxa que canvia") estem convençuts de viure uns moments especialment decisius. Les ràpides transformacions en els camps econòmic i social marcaran sense cap mena de dubte l'esdevenir comarcal. Si contribuïm -encara que sigui modestament- a definir com volem que sigui la Garrotxa del proper segle, ens podrem donar per satisfets.

El lector àvid d'etiquetar decidirà aviat que som "progressistes", un qualificatiu tan còmode com abstracte, i ho encertarà. Però que ningú no pensi que DOBLE SET vulgui ésser protagonista de res. Com a mitjà de comunicació -en el sentit més estricte del terme- ens hem proposat convertir-nos en una "casa de tots" on, en major o menor grau, trobeu quelcom d'interès: des de l'obligada alternança d'opinions fins a la informació clara i rigorosa.

Observareu l'elevat nombre de persones que, amb les seves aportacions diverses, configuraran setmana rera setmana el DOBLE SET.

Principalment a elles deurem el producte que avui estreneu i gràcies a elles podrem garantir la pluralitat de punts de vista, ja que es tracta d'un grup ben heterogeni unit per les ganes de col.laborar en un mitjà independent.

Aquest equip d'homes i dones aspirem, per sobre de tot, que vosaltres els garrotxins ens adopteu com un element més de la quotidianitat. En definitiva, que DOBLE SET us sigui útil.

SET
DOBLE
3

EDITORIAL

Edita :

DOBLE SET

Redaccio, Administració i Publicitat:
c/. Serra i Ginesta, 5 17800- OLOT
Tel. 27 02 27 Fax 27 00 03
Dipòsit Legal GI - 1400 - 91

Fotocomposició:
Serfosa Tel. 26 85 12

Impressió:
Impremta Aubert Tel. 26 02 68

Disseny Gràfic:
Magda Pujolàs

Director i Cap de Redacció:
Ramon Esteban

Sots Director i Responsable d'Edició:
Salvador Comalat

Administració, Publicitat, Subscripcions i
Distribució:
Ramon Costa i Esther Gumbao

Redacció:
**Pere Isern, Miquel Àngel Lucena, Manel
Mitjà, Estanis Vayreda i Dolors Vila.**

Fotografia:
Salvador Comalat i Juli

Opinió:
**Joaquim Danés, Gaspar Hernández, Carles
Llorens, Pere Masmitjà, Sussana Alzina,
Domenech Moli, Elias Plana, Jordi Pujula,
Xavier Ruscalleda, Tura Soler i Jordi Xuclà.**

Còmics:
Biri i Tavi

Cultura:
**Jordi Canal, Joan Fluvià, Nats Granados,
Vicens Masdemont, Antoni Mayans, Macià
Padrosa, Teresa Planagumà, Xavier Puigvert
i Joan Sala.**

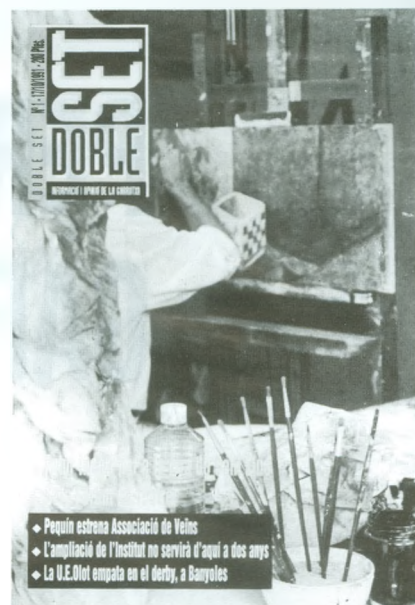
Lletres:
**Concepció Batallé, Lluís Busquets, Joan
Carreras, Pedro Carrizosa, Alexandre
Cuéllar, Ramon Llongarriu, Francesc R.
Pereira i Esther Santaló.**

Esports:
**Josep Balcells, Josep Carreras, Jordi Codony,
Joan Carles Gómez, Pere Mallarach, Joan
Puigmal, Miquel Roca i Joaquim Torrent.**

El Temps:
Ramon Sacrest

© DOBLE SET

SUMARI

Nº 1 - 17 d'octubre de 1991

Portada: L'Estudi del pintor E. Solanilla,
dies abans de la Fira de Sant Lluç
Foto: Salvador Comalat

- 5 El debat sanitari. *Jordi Pujula*
- 6 Contaminació Acústica. *Joaquim Danés*
- 6 Cristofor Colom. *Pere Masmitjà*
- 7 La Tècnica a F.P. *Lluís Sacrest*
- 7 Premsa local. *Albert Bramon*
- 8 Una bona notícia . *Joaquim de Trincheria*
- 9 Una nova esperança. *Joan Barnadas*
- 10 La premsa comarcal. *Pere Macias*
- 12 La Fira de Sant Lluç es queda sense monogràfics
- 13 El Consell de la Garrotxa a favor del topònim "Girona"
- 14 L'Institut estrena ampliació
- 15 El Fòrum de Teatre perd pressupost
- 16 Dimiteix el director del **SOROLL DE LES FONTS**
- 17 Una nova associació de veïns per relançar el barri de Pequin
- 19 La policia comença a controlar la fressa de les motos
- 21 / 23 L'incert futur de la Fira de Sant Lluç
- 24 Nova programació del Cine - Club i la Filmoteca
- 25 Els pobles medievals de la conca alta del Fluvià
- 26 Setè Fòrum de Teatre
- 28 Contrapàs
- 29 Imatges de paisatges perduts. *Xavier Sala*
- 34 / 35 La Fira del Dibuix. *Joan Sala i Plana*
- 30 / 33 La Premsa a Olot. *Jordi Canal i Morell*
- 36 Obscenitats. *Francesc R. Pereira*
- 37 La Rosa del Vents. *Ramon Llongarriu*
- 38 / 44 Magazine
- 46 La UE Olot no aprofita la superioritat en el derby
- 47 L'Hostalets guanya al Sta. Pau per la mínima
- 48 Derrota inesperada del C. Basquet Olot
- 50 Comença la Lliga de Natació. IX Cursa Ciutat d'Olot
- 52 El fenomen del doping. *M. Allen*
- 53 El C. Voleibol Olot perd amb l'Avap Girona
- 55 Agenda d'actes
- 56 Televisió
- 58 Telèfons útils, Farmàcies, El Temps, Demografia

DOBLE SET dona les gràcies a Subscriptors, Anunciants i Col.laboradors que han fet possible aquesta revista.

EL DEBAT SANITARI

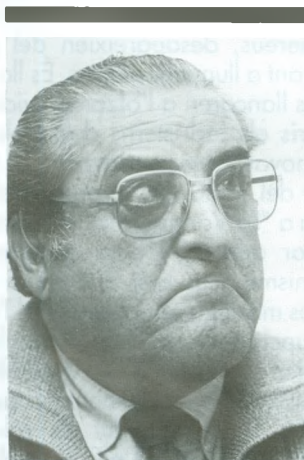
JORDI PUJULA

La Sanitat esdevé, dia a dia i de forma creixent, un dels motius de preocupació de la gent. La demanda dels serveis, l'atenció més eficaç i el consum de medicaments semblen polaritzar l'interès dels usuaris, cada cop més mentalitzats a considerar la salut com un eix prioritari i vital. El nivell sanitari del país, gràcies a diferents factors, esdevindrà en el proper futur una reivindicació pública de primera magnitud, que haurà de tenir una resposta adequada, i que s'equipararà a les necessitats més fonamentals: el menjar, la vivenda, la feina... de les noves societats que estem creant, fins al punt que aquesta demanda pot esdevenir tan revolucionària com les vuit hores o els drets del treballador. Els governants, però, coneixedors que aquesta demanda no té límits de creixement (sempre sobrepasada a la pròpia oferta de serveis), s'han entestat en una política de contenció de les despeses, aquestes sí, sempre limitades; més que no pas a reformar el desgavell. L'informe Abril, ens agradi o no ens agradi, ha significat un contundent toc d'atenció sobre les possibilitats sanitàries d'aquest país.

Al bell mig, la tecnificació de la medicina i els metges repetanis a conservar un status progressivament degradat, viuen, amb una confusió notable, els urgents senyals que la sanitat col·lapsada i endeutada està llançant. El debat de la Sanitat, i la necessitat de la reforma, resulta cada cop més urgent i inevitable si no volem que els propis fets ultrapassin els plantejaments teòrics. Però per contra, la reforma sanitària, dels ambulatoris, dels hospitals i dels propis tècnics de la salut, sembla absolutament encallada per aquesta sorda confrontació entre el cost i la pressió social. A Catalunya, i encara més a les comarques gironines, el canvi de model sanitari és molt més encallat fins i tot que en molts altres punts de la geografia espanyola. En aquest sentit el país ha deixat d'ésser una avantguarda, i cal constatar-ho lamentablement.

Les idees dels tiquets moderadors o del pagament dels medicaments per part dels jubilats que proposa, entre moltes altres coses, l'informe Abril, han servit de moment per a una certa presa de consciència pública, no sempre equànime ni ben orientada, que ha provocat, entre d'altres coses, una reculada més del ministeri a l'hora d'agafar el toro per les banyes.

CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

JOAQUIM DANÉS

Això està arribant en un nivell intolerable. Em refereixo als escandalosos sorolls que es fan sense cap mena de consideració per a les orelles d'altri. Fa unes setmanes, un dia de les passades Festes del Tura, passejàvem per un Firal caòtic on els decibels eren a grapats, a cabassades, establint-se una estúpida competència entre uns xitxarel·los que damunt d'un empostissat esgarrapaven guitarres i colpejaven timbals i platerets tot vociferant solemnes animalades, voltats de micròfons i amplificadors potentíssims que eixordaven qualsevol. L'altra part de la competència anava a càrrec de les parades i paradetes instal·lades al petit firalet que tenim allí mateix, on hi ha el quiosc que ven diaris i revistes. Cada parada, cinc o sis, tenia el seu altaveu a tot volum i vomitant Manolo Escobar, Mari Fe de Triana o Manolo Caracol... Allò no hi havia déu que ho aguantés. Únicament podia aguantar-ho un públic ja martellejat per vibracions sonores, mentalitzat pel desgavell que repre-

senta el batibull de la Festa Major. Vàrem sortir-ne disparats, als límits de la resistència. Pel carrer de Sant Ferriol, cap a la Plaça Clarà i al Passeig de Barcelona. Voleu creure que fou sortir del foc per caure a les brases? El foc, representat per l'esfereïdor i constant escàndol del Firal. Les brases foren les successives irrupcions de motoristes que estan confonent el Passeig de Barcelona amb el circuit de Montmeló, disparats a tota pastilla i fent roncar al màxim l'escandalós motor del seu artefacte. Rrruummm. rrruummm... rrruummm... Un sonant més agut i l'altre sonant més greu. Ara un en solitari i ara tres o quatre sonant al mateix temps. Uns del Parc a Pequín i els altres de Pequín al Parc. Incomprendible. Intolerable. Amb queixes per part de tothom i ningú posant-hi cura... És un aldarull constant, de matins i de tardes. Al Passeig de Barcelona, al Carrer Nou, a la carretera de Girona. Les motos ronquen com un filaberquí trepant les orelles. No es veu per enlloc que els jerarques de l'Ajuntament o els municipals de la ciutat tinguin cap intenció de posar-hi mà.

LA TÈCNICA A F.P.

LLUÍS SACREST

Es un fet important per a Olot i comarca l'inici, fa pocs dies, d'un curs de **Tècnics en Instal·lacions Automatitzades** a l'Institut de Formació Professional. Aquest curs, subvencionat pel Departament de Treball i pel Fons Social Europeu, pretén donar una visió global del que avui dia representa l'automatització d'una fàbrica, estudiant en profunditat les diverses tecnologies que incorporen els automatismes com són la pneumàtica, la hidràulica, l'electrònica, els autòmats programables i el control dels processos industrials per computador. És un fet remarcable ja que per primera vegada a Olot joves que han acabat estudis de FP2 o COU poden continuar la seva formació sense haver de desplaçar-se a Girona o a Barcelona. Al revés, seran joves de Girona, Vic, Figueres... els qui s'instal·laran a Olot per poder-lo fer.

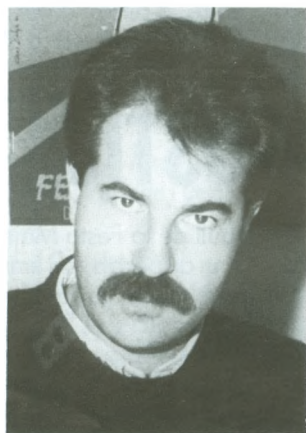
Per altra part, crec que és cada vegada

més evident que un dels reptes més seriosos que tenim a la comarca de cara al futur és el d'aconseguir una formació professional amb una oferta molt més àmplia que l'actual, amb capacitat d'adequar el nivell tecnològic i, per tant, amb instal·lacions i materials adients i capaç de donar resposta a les necessitats industrials, comercials i de serveis que té la comarca. I aquesta formació no s'ha de limitar només als joves estudiants, sinó que s'ha d'ampliar a les persones que, ja inserides en els processos productius, necessiten d'una actualització o adequació dels seus coneixements, cosa que actualment o no es fa, o té uns elevats costos per a les empreses.

Creo que aquest hauria d'ésser un dels pilars que ens hauria de permetre afrontar el futur, amb uns canvis tecnològics vertiginosos, amb més optimisme.

Aquest curs, que durant un any faran divuit joves, i que comporta la realització de pràctiques en empreses d'aquí i d'Itàlia, n'hauria d'ésser l'inici.

CRISTÒFOR COLOM (VERSUS PONT DE COLOM)

PERE MASMIJÀ

Va ésser a començaments d'estiu de l'any 1984 que vaig adquirir en una llibreria de vell, de la barcelonina Plaça de Sant Just, una segona edició de l'obra del Sr. Luis Ulloa titulada "Cristòfor Colom fou català". Don Luis era peruà, i de reconeguda vàlua intel·lectual a Lima i també a Barcelona, on el Sr. Domènec de Bellmunt en dona fe en una biografia prou ben feta. Aquest llibre dugué cua, almenys, en els cercles barcelonins motivats pel tema (es feren dues edicions del llibre, i Don Luis sembla que no era gens sospitós de partidisme). El primer erudit a apuntar la nacionalitat catalana i alhora garrotxina de CC fou el Sr. Duran i Albesa; les seves referències i estudis situaven l'origen de l'il·lustre descobridor al mas Colom de Sant Joan les Fonts. Més tard el Sr. Francesc Caula i Vegas, en un article publicat al n.º 514 de "La Tradició Catalana" d'Olot l'any 1927, intentava donar la raó al Sr. Duran i citava noms de Pere Colom i Joan Colom, noms que es creu (un dels dos) que era el nom autèntic de Cristòfor Colom. També hi ha coincidències quan el professor Ulloa diu que si s'arriba a trobar la família d'un tal Guillem Casanova es trobarà la família de CC, i és Francesc Caula qui ho troba.

Al cap d'un parell d'anys Francesc Caula publica dos articles més a "La

Tradició Catalana", on intenta fer veure al Sr. Duran que el camí que tan planer era, ara és rost, ja que la família Colom era una família de "humildes labradors". Això en tot cas seria molt qüestionable, ja que del mas Colom, qui l'ha vist no en pot opinar igual com Don Francesc. Devia ser motiu, penso, i com el propi Don Francesc deia dos anys abans, que "altres fadrísters, i fins hereus, desapareixien del país emigrant a llunyanes terres. És llavors que es llançaren a l'atzarosa vida de corsaris els fadrísters dels Colom i Casanova?". Més endavant, el 15 de gener del 1930, en un article del Sr. Caula a "La Vanguardia", intenta demostrar que CC podia conèixer el vulcanisme actiu atès que en un dels viatges marítims, en observar el Teide en erupció, tranquil·litza la tripulació dient-los que ell ja n'havia vist d'altres. Aquí el Sr. Duran argumentava que sí, que CC havia conegut els volcans d'Olot. I finalment el perquè tant CC com el seu germà feren servir el pseudònim de "Terraraja", i afegirem que molt a la vora del mas Colom hi ha un lloc anomenat Terravermell i que inclús les terres del mas Colom són també roges. Tot això potser no és més cert que altres estudis i teories que el fan néixer a Tortosa, Eivissa, Mallorca, Girona, Tarroja..., però el que sí que és realment cert és que si CC hagués nascut a la Garrotxa, el Pont de Colom, a l'Eixample Malagrada, no estaria ni de bon tros en la lamentable situació actual.

ALBERT BRAMON

Regidor del P.S.C.
a l'Ajuntament d'Olot

Segons tinc entès, una de les fal·leres més grans del moviment del 68 va ésser la de muntar els seus mitjans de comunicació. Per això aquesta moguda cultural va llançar-se a treure al carrer des de fulletons amb dos exemplars de tiratge fins a provar d'infiltrar-se en els grans canals de comunicació.

No acabava jo d'entendre, en aquell moment, aquesta passió que ens arribava de retruc, perquè els seus fruits locals eren la proliferació d'efímeres i ruïnoses revistes, debats per carta que només eren llegits pels seus autors i una societat que avançava per allà on volia sense importar-li res del que nosaltres esforçadament escrivíem a "L'Olotí".

Però, vet aquí, que el pas del temps s'ha endut tota la fanfàrria que ens envoltava, i em permet ara anar entenent la importància de la lletra impresa en el nostre petit món.

No em refereixo tant al fet evident de l'interès de les grans empreses a utilitzar els diaris, revistes i emissores de ràdio com a instruments de pressió encara que no donin beneficis palpables, sinó a algunes petites conseqüències dels mitjans de comunicació en una ciutat com la nostra.

Me'n vaig adonar quan uns alumnes del meu Institut es van decidir a escriure una carta queixant-se de la falta d'un local públic per celebrar-hi un ball escolar. Havia sentit aquesta queixa al llarg de molts cursos i no havia escoltat cap resposta que no fos el silenci. Sorprenentment, després de la carta es van encadenar un seguit de reaccions: la JNC ho va incloure dins de les seves "condicions" a l'Alcalde per tal de donar-li suport, nosaltres, Esquerra i Iniciativa, ho vam demanar públicament en un moment o altre. Què havia passat, doncs? La premsa local havia jugat un dels seus papers, fent pujar un esglaó la qüestió, l'havia passada de conversa en privat a cosa pública. Probablement ho coneixia la mateixa gent, però havia rebut la notorietat d'aquell qui un dia, casualment, surt per televisió i tothom el veu i es fixen en ell.

La meua segona revelació la vaig tenir aquest estiu durant el Campionat Popular de Bàsquet, una competició on ex-joves fem el galió durant uns quinze dies. Resulta que el seu fantàstic organitzador va programar una revis-

ta on es reflectissin les incidències diàries del Campionat. Vaig pensar que s'estava buscant un piló de feina inútil. En canvi, el resultat va ésser espectacular: els participants buscàvem diàriament la revista per tal de trobar els nostres noms i, a més, les petites anècdotes que hi sortien eren comentades als vestidors com si es tractés de la Guerra del Golf. La meua sorpresa neix d'aquest fet, la capacitat que té qualsevol paper escrit de generar opinions i d'incitar al diàleg. Molt més que no pas una revista d'abast nacional, un petit full local és capaç de fer parlar la gent. És, en definitiva, un camí de relació i de cultura.

Tinc encara una última reflexió a fer: què va ser de les publicacions que van sortir a partir de la cultura del 68? Pel que jo conec, han durat un temps finit, proporcional a l'empenta dels seus promotors. No cal demanar la lluna en un cove però, la premsa local, o aconseguix professionalitzar-se, o no deixarà d'ésser una flor d'estiu de vida variable.

O s'aconsegueix aguantar la revista sobre un bon funcionament econòmic i, a la vegada, sobre l'entusiasme, o no passarà d'una preocupant experiència fallada.

Em fa patir enormement, en el cas del "Doble Set", la primera part, però no vull passar per alt la segona, perquè crec que cal recalcar que aquest voluntarisme només l'aguanta una ideologia pròpia. O la revista defineix un projecte de societat (tan ample com es vulgui) o si no, tornarem a tenir un objecte de mercat, sobre el qual no tinc res en contra, però d'això ja n'hi ha en circulació.

Sempre que es parla de definir una línia política en una revista ens trobem amb gent que va des dels qui ho consideren el pecat original fins als qui ho associen a guanyar o perdre lectors, però es dona poca importància al paper que juga la ideologia de la revista en la formació i consolidació d'un equip de redacció. Sigui el que sigui, una revista va bé a tothom però en especial a tots els soferts grups d'oposició de la nostra ciutat. Bona sort, "Doble Set"!

❖
La meua sorpresa neix d'aquest fet, la capacitat que té qualsevol paper escrit de generar opinions i d'incitar al diàleg.
❖

UNA BONA NOTÍCIA

JOAQUIM DE TRINCHERIA
Regidor del P.P.
a l'Ajuntament d'Olot

L'aparició d'un nou setmanari és una autèntica notícia perquè, evidentment, això no passa gaire sovint, però a més de notícia, és la prova que queda gent trempada i

arriscada, capaç d'embarcar-se en difícils travessies. El fet que no fa gaire que es va tancar un altre setmanari per problemes econòmics, constata aquest agosa-rament.

Així doncs, el primer és felicitar i encoratjar els capdavanters d'aquesta aventura, en Salvador Comalat i en Ramon Esteban. En Salvador el coneixem des de la seva corresponsalia a Olot del "Punt Diari", i en Ramon, des que va tenir la columna de primera pàgina de la revista "Dijous", així com pels seus comentaris a Ràdio Olot. Tots dos tenen en comú una estima per la seva feina i el fet d'ésser uns bons professionals, cosa no gaire freqüent en el seu ram.

L'aparició del DOBLE SET a Olot és, a més, una bona notícia cultural per a la nostra comarca, ja que mentre que la notícia puntual avui dia és super ben coberta per la premsa diària, cosa que fa que traslladada al setmanari quedi com rànica, amb un regust de segona mà, el que realment és l'essència del setmanari són els articles d'opinió, la problemàtica local i la filosofia dels fets, i tot això és realment enriquidor. També és una bona notícia política perquè contribueix a la pluralitat de la informació, únic camí perquè la gent es pugui formar un criteri propi. El DOBLE SET es declara obert a totes les tendències, extrem que crec, coneixent els seus dirigents.

Penso que és evident que ells tenen les seves idees, les seves simpaties, les seves creences, els seus tics, com els tenim tothom, i això a la llarga farà que el setmanari es converteixi en més o menys tendencios, cosa que trobaré molt normal, però estic segur que dintre un respecte i cedint espais a la discrepància. Una altra manera de fer, a l'ús fins ara, era ésser tendencios però d'una manera barroera, amb poc respecte per les altres maneres de pensar i inclús deformant fets concrets en virtut de simpaties polítiques o personals emparant-se en el monopoli.

Així doncs, benvinguda sigui la pluralitat, a favor de la qual demano el suport dels olotins, sense recels, sense pretendre que pensin com nosaltres, o com els altres, o com els de més enllà. Opinions plurals, això és el que convé. La veritat absoluta no la té ningú; allò més adient és trobar-la entre línies, una mica d'uns, una mica dels altres, i la gràcia està en aquest esforç de recerca fins a assolir el criteri més assenyat.

He repassat la llista de publicacions olotines. La meva generació vam créixer entre l'"Arriba España" i l'"Olot-Misión" que es convertiren després, respectivament, en "La Comarca" i "L'Olotí". La revista Pyrene tenia un caire més literari, i la seva freqüència era mensual, almenys en la intencionalitat.

Però abans de tot això la llista és llarga, abundosa de noms en català i castellà, abundosa de revistes d'humor... Tot plegat, la prova evident d'una vitalitat cultural no gaire freqüent en altres poblacions de les mateixes característiques de la nostra.

Només em resta felicitar calorosament tots els qui han fet possible l'aparició del DOBLE SET, i desitjar tota mena d'èxits a aquesta nova eina al servei d'Olot i La Garrotxa.

..benvinguda sigui la pluralitat, a favor de la qual demano el suport dels olotins, sense recels, sense pretendre que pensin com nosaltres..

UNA NOVA ESPERANÇA

JOAN BARNADES

Regidor de E.R.C.
a l'Ajuntament d'Olot

❖
Neixen en una comarca en regressió econòmica. Amb el tèxtil enfonsat, els embotits per reconvertir, la ramaderia decapitada, sense comunicacions, on fins i tot la indústria capdavantera fa figa. Neixen en un mercat petit, de poca gent.
❖

EL DOBLE SET, pel que en sé, és una proposta interessant. No neix sota el patrocini de cap grup polític o ideològic. Tampoc no té pretensions naïf ni vocació èpica ni literària. Senzillament, surt d'uns professionals del periodisme que tenen coses a dir. No ho fan per fer pàtria ni per guanyar eleccions. No promouen cap idea ni es creuen uns escollits. Volen fer una revista professional. M'agrada. Només demanen subscripcions, col.laboracions i informacions. I, oh! novetat, no demanen ni diners ni compromisos de sufragar el déficit. Comencen bé, m'agraden. Però no sé si se'n sortiran. Neixen en un moment culturalment molt baix. Amb el Teatre tancat, sense aquell Cine-Club, amb poques iniciatives conseqüència d'uns anys i d'una política, amb poca inversió, amb predomini de la gresca fresca i del ser individual. Neixen en una comarca en regressió econòmica. Amb el tèxtil enfonsat, els embotits per reconvertir, la ramaderia decapitada, sense comunicacions, on fins i tot la indústria capdavantera fa figa. Neixen en un mercat petit, de poca gent. De gent de costums. De gent escaldada de projectes anteriors tan ben pensats, tan ben presentats, tan ben intencionats com DOBLE SET. Un mal moment.

Neixen en un mercat comunicacional ple, encara que no saturat. El DOBLE SET difícilment entrarà en competència amb productes com Ràdio Olot, que té vocació de fil musical, o amb el Dijous on la informació és un complement que no incideix en les vendes. L'únic rival serà La Comarca. Però quin rival!: té un públic fidel, una estructura econòmica sòlida, uns objectius polítics clars i un tarannà fet a mida de la majoria. És La Vanguardia, immutable fins que li fabriquin un Observador. Però el DOBLE SET és un Observador? Diuen que no. No obstant això, mirant les llistes d'articulistes, no queda clar. Com diu el director: *el moviment es demostra caminant*. Fe. Esperança, la meua.

Mirem-ho per passiva: Si no és un Observador, té futur? Li queda espai? Aquesta és la clau.

Demogràficament sembla que La Garrotxa és prou gran per garantir la supervivència de dues revistes. La història en dona fe. En cada època

han malviscut dos productes contraris i complementaris: L'Olot - Misión i l'Arriba España, La Garrotxa i L'Olotí, El Deber i la Revista Olotina. Dos plats de la mateixa balança. Una tradició que darrerament havia desaparegut perquè faltava el contrapès de La Comarca i la ciutat ho patia: No es creaven debats, ni es podien contrastar informacions, ni hi havia la sana competència de qui farà el millor exemplar de festa major. En poques paraules, faltava el suc que dona gust a la vida local.

Mirat des de l'estricta òptica política, queda clar que existeixen uns quants espais teòrics que les altres publicacions no cobreixen: l'espanyolisme -tant el ras i curt com el federalista-, l'independentisme -tant el fronterer com el federalista europeu-, l'esquerranisme, el comunisme i els moviments alternatius. Tanmateix és impossible cobrir-los tots alhora, i cada un d'ells per separat difícilment podrà mantenir la nova revista.

Si ens ho mirem en termes periodístics, queda un espai verge com és la premsa professional i independent. Em refereixo a una revista a l'estil dels nous diaris de Madrid (i molts d'europeus i americans) que són volgutament aliens a les forces polítiques i que actuen seguint únicament la consciència professional permetent destapar casos GAL, Guerra o Palop. Però no hem d'oblidar que són diaris odiats i perseguits pel poder. I aquí el poder està molt concentrat. I la publicitat pot, en un moment donat, comportar-se com un sol home al servei de cert país i certa causa. La seva. D'exemples no en falten.

De camps, doncs, n'hi ha. I tots prou interessants. Ara bé, els promotors i treballadors del DOBLE SET pretenen viure del seu invent. Que no és poca cosa. I pot determinar molt. En aquests anys de pragmatisme que ens toca viure, on el nacionalisme majoritari és més regionalista que Prat de la Riba i el socialisme catalanista és la veu de la nova burgesia liberal sevillana, és ser molt optimista esperar que el DOBLE SET sigui quelcom més que un Observador. Però jo ho espero. M'ho crec. Hi jugo. M'interessa. Ens interessa. Endavant!

LA PREMSA COMARCAL

PERE MACIAS

Alcalde d'Olot (CiU)

❖
L'evolució de la societat olotina ha trobat sempre ressò en les diferents publicacions que han respost a les exigències ciutadanes de cada època.
❖

Des de sempre, les reivindicacions nacionals catalanes han inclòs la presència de la comarca com un esglau indispensable pel que fa a l'organització del nostre país. Esdevé un àmbit ajustat a l'escala humana i especialment apte per a un ús racional del territori. I justament on la comarca es difumina enmig del marasma metropolità, apareixen amb cruesa les contradiccions urbanístiques i la dilució de la consciència de catalanitat.

El món de la premsa catalana ens il·lustra a la perfecció aquest fenomen. Els grans mitjans barcelonins -gairebé tots en llengua castellana- esdevenen sovint eines poderoses de desnacionalització. Per contra, a Catalunya endins tant els informatius de difusió diària, com -sobretot- les publicacions periòdiques, ressegueixen amb fidelitat les traces de la geografia catalana. Ho fan amb una indiscutible pluralitat informativa, abastant tots els components ideològics i totes les sensibilitats socials, però sortosament, amb un tret comú i sistemàticament avaluable: el de tenir la llengua i la cultura catalana com a referent.

Però més enllà de consideracions lingüístiques i nacionalistes, cal entreveure en la premsa comarcal un altre ordre d'atributs no menys apreciables. Per descriure'ls només ens cal aquella famosa expressió "allò petit és millor", que reflecteix la necessitat de disposar -en un món amb tendències gegantines- d'eines i d'àmbits d'abast humà. Allò petit, que hom pot entendre per tractar-se d'un missatge directe, que es pot tastar perquè s'hi és a prop, i sobretot que es viu, perquè més enllà de l'observació hi ha la participació. Les revistes d'informació general i opinió, les de creació, els butlletins d'entitats cíviques, conformen un ric panorama que reproduïx la riquesa social del nostre país, bastit a partir de la seva gent, sense gaires mediatitzacions ni engranatges innecessaris per transmetre a la societat la força de cada individu.

La nostra ciutat ha estat de sempre extraordinàriament rica en publicacions. De fet, hom pot resseguir la història dels temps recents només amb la seva lectura. I pot comprovar-se com la premsa local l'ha reflectida a

través de les seves planes, amb òptiques específiques, tot recollint l'empenta de la ciutat, les seves contradiccions, les il·lusions i les tragèdies..., la vida mateixa d'Olot.

L'evolució de la societat olotina ha trobat sempre ressò en les diferents publicacions que han respost a les exigències ciutadanes de cada època. La supervivència de cada mitjà, també ha estat en consonància amb aquesta capacitat d'adequació. Sovint trobem exemples de revistes que, malgrat l'ambició dels seus plantejaments, no superen un breu termini de temps. D'altres, per contra, han arrelat profundament en els lectors, i només una forta ensulsiada històrica les ha fet desaparèixer.

La notícia -bona nova- de l'aparició de DOBLE SET, vull analitzar-la en atenció a aquests paràmetres, perquè estic segur que la seva supervivència i longevitat -que, no cal dir-ho, desitjo amb fermesa- en dependrà totalment. Catalanitat. I si pot ésser, catalanisme obert i integrador. Tant perquè és un requisit per fer avançar el nostre país, com perquè -sortosament- la població ho sent i ho reclama.

Olotinitat. La nostra ciutat, la nostra comarca, constitueixen el marc on DOBLE SET haurà d'arrelar. Una visió parcial, sesgada o simplement pessimista n'impediria uns bons fruits. Pluralitat. No cal anar gaire enllà en el record per trobar exemples de mitjans informatius tristament desapareguts, on l'oposició sistemàtica a tot semblava ésser l'única pauta editorial. La contraposició d'opinions enriqueix tothom, la crítica sistemàtica anorrea fins i tot els més brillants plantejaments. Com que estic segur que aquests paràmetres prevaldran en l'esperit de la nova publicació, vull manifestar amb contundència la meua satisfacció pel fet que la nostra ciutat s'enriqueixi avui amb el DOBLE SET.

I que sigui per a molts anys!

BANCA CATALANA

EL SOBRE-SOU DE BANCA CATALANA CONTINUA REPARTINT PREMIS

En un dels darrers sorteigs, la senyora ANNA MARIA CANALIAS I CASADELLÀ, que cobra la seva nòmina a través de l'Oficina Principal de Banca Catalana a OLOT, s'ha vist afavorida amb un premi corresponent al 100% del saldo del seu compte. En la fotografia, l'Apoderat de l'Oficina, senyor JOSEP SALA I BADOSA, en el moment de lliurar el premi a la senyora CANALIAS I CASADELLÀ.

En un dels darrers sorteigs, la senyora QUIMETA REIXACH I COROMINAS, que cobra la seva nòmina a través de l'Oficina Principal de Banca Catalana a OLOT, s'ha vist afavorida amb un premi corresponent al 100% del saldo del seu compte. En la fotografia, el Responsable de l'Oficina de TORTELLÀ, senyor JOSEP POLIT I PALOMERAS, en el moment de lliurar el premi a la senyora REIXACH I COROMINAS.

El **COMPTE SOBRE-SOU** de **BANCA CATALANA** ofereix als seus titulars, a més de la possibilitat de doblar cada setmana el saldo del seu compte, préstecs per a l'adquisició d'habitatges, crèdits oberts fins a 750.000 pessetes, préstecs personals fins a tres milions de pessetes, així com les targetes de crèdit i una assegurança d'accidents d'un milió de pessetes.

Tots aquests avantatges poden obtenir-se simplement tot domiciliant la nòmina a qualsevol oficina de Banca Catalana.

La Fira de Sant Lluç es queda sense monogràfics, però es manté entre les més importants de Catalunya

■ REDACCIÓ

La Fira de Sant Lluç 1991 ha assolit una participació numèricament important - 160 expositors - i ofereix una sèrie d'activitats paral·leles de divers interès. Com a principal novetat destaca la conversió de la mostra ramadera en mercat de compra - venda. Fins ara les operacions mercantils es reduïen a un sol dia de Fira, mentre que aquest any es podran fer transaccions comercials al llarg de les quatre jornades del certamen. Malgrat que el Patronat d'Activitats Econòmiques no ha aconseguit els monogràfics previstos (Art i Càrniques), els organitzadors qualifiquen d'èxit l'edició d'enguany perquè, com explica el gerent, Carles Puig, *la tendència de les fires com la nostra és anar perdent participació. Al marge del "fracàs" en les gestions per transformar Sant Lluç en una fira*

La mostra comercial, agrícola i ramadera de Sant Lluç 1991 ha aconseguit una elevada participació d'expositors, amb la qual cosa es manté entre les més importants del Principat en el seu gènere. Per contra, han fallat els projectes de fer monogràfics dedicats a l'Art i a la Indústria Càrnica. Aquesta edició es recordarà per ésser la que ha recuperat el caire mercantil per a la mostra de bestiar.

especialitzada (vegeu reportatge en aquest mateix número), el cert és que, amb les xifres a la mà, el certamen olotí es consolida. Una altra consideració mereix, però, el futur que li espera: tots els grups polítics amb representació a la Casa Gran han coincidit a expressar la necessitat de desencallar el model actual. El pressupost del 1991 ha pujat a més de trenta-un milions de pessetes, quatre més que l'any passat, i set més que en l'edició del 1989. Ha crescut també l'espai cobert pels pavellons provisionals (6.500 m², per 5.100 m² el 1990, i 4.400

m² el 1989). La principal font d'ingressos serà la quantitat que els expositors han de pagar: un stand interior bo i acabat val 8.062 ptes. per metre quadrat, i un d'exterior 1.341 ptes. El preu final que els participants hauran d'afrontar va de les 33.545 ptes. de les parcel·les més econòmiques exteriors fins a les 72.558 ptes. de les més cares sota cobert. La partida per aquest concepte és la més destacada del pressupost firal d'aquest any. Li van al darrera les aportacions de l'Ajuntament, la Generalitat, el Consell Comarcal, la Diputació i diferents entitats.

Tot i que en xifres globals el nombre d'expositors és destacable, no ho és menys el fet que la participació d'empreses i comerços locals ha baixat considerablement en relació amb edicions anteriors (vegeu reportatge). Paral·lelament a la mostra en si, s'han preparat diversos actes, la majoria dels quals tindran lloc a l'auditori de l'antiga estació. Són previstos una sèrie de debats organitzats per Joves 21, la presentació d'un estudi sobre viabilitat fet per l'Alcalde Macias, i un seguit de xerrades-conferència al voltant de la ramadera i l'agricultura. S'han suprimit els viatges amb helicòpter experimentats l'any passat però es mantindran els trasllats amb carrilet. Diversos gremis faran demostracions, com ve essent habitual els darrers anys. (Programa complet a l'Agenda. pag. 55).

T a v l - T i r a

El Consell de la Garrotxa a favor del topònim "Girona"

■ REDACCIÓ

El Consell Comarcal de La Garrotxa divendres passat es va afegir a la reacció generalitzada contra les esmenes del PP i PSOE a la proposició de Llei, presentada per CiU, en la qual es demanava que el nom oficial de Girona fos únicament el topònim en català. La proposta, feta per la Presidència, va ésser aprovada per tots els consellers, inclòs l'únic socialista present, el qual es va comprometre a fer tots els possibles perquè el PSOE retirés la polèmica esmena.

Foto: S. Comalat.

La sessió plenària extraordinària del Consell Comarcal va durar dotze minuts. Fou el temps just perquè el secretari llegís la proposta, els portaveus expliquessin que hi estaven totalment d'acord, i s'aprovés el text per unanimitat, tal com s'havia fet hores abans a la Diputació i en d'altres Consells Comarcals de Girona.

Després que la presidenta, Isabel Brussosa, demanà el vot afirmatiu al·legant raons de respecte cultural, l'Alcalde de Besalú, Joan Pèlach, comentà que les esmenes del PP i del PSOE li semblaven símptomes de "paranoia política". El regidor independent de Santa Pau, Alfred Sargatal, manifestà que *tant de bo la nostra actitud assenti precedents*, i finalment el representant del PSC, Joan Romero (regidor a Olot), anuncià el seu vot favorable a la vegada que insistia en l'argument emès amb anterioritat des del seu partit: *Intentarem fer els possibles perquè el PSOE retiri l'esmena*. Romero va afegir, en declaracions a aquesta redacció, que *a nivell d'Olot el que s'ha de fer és fer arribar tota la nostra força perquè a través del PSC es retirin les esmenes a Madrid. Més no es pot fer*.

L'acord aprovat per unanimitat al Consell Comarcal de La Garrotxa conté cinc punts. Els dos primers es refereixen a l'acord de la Diputació canviant el nom oficial de Gerona per Girona (21-X-1986), i la proposició de Llei de CiU sobre l'oficialitat del topònim en català. El tercer punt manifesta l'oposició del Ple a les esmenes presentades pels grups parlamentaris Socialista i Popular al Congrés de Diputats. El quart és més ambigu: *Fer constar que si aquestes esmenes prosperessin, el Consell es reserva l'exercici de totes les accions pertinents, inclosa la de demanar a tots els ciutadans de la comarca un ampli suport en defensa dels seus drets històrics*.

Isabel Brussosa va aclarir que quan es parla de "suport" l'acord es refereix a associacions, ajuntaments i entitats en general, *en cap cas no estem pensant en mobilitzacions*.

Per altra part, el rotatiu "El Punt" dissabte passat va distribuir 28.000 enganxines de la polèmica "GI" per posar a les matrícules dels vehicles.

BASSOLS
INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
IL·LUMINACIÓ
Sant Rafael, 5 · Tel. 26 03 60 · OLOT

MERCAT D'ARTISANS A OLOT
PROPRERS MERCATS
18 i 19 D'OCTUBRE
La tradició artesanal de casa nostra

L'Institut estrena l'ampliació, però aviat necessitarà una remodelació

Dues setmanes més tard de l'inici oficial del curs escolar, dilluns passat, dia 15, van entrar en servei les quatre noves aules corresponents a

l'ampliació de l'Institut de Batxillerat Montsacopa. De cara a l'aplicació de la Reforma (curs 1993), el centre necessitarà una remodelació radical.

■ R.E.

L'ala nova l'ocupen dos cursos de primer de BUP, un de tercer i un altre de COU, afectant un total de 158 alumnes.

El retard en el lliurament de les quatre aules ha obligat que la primera quinzena del curs dos grups d'alumnes fessin festa alternativament. En una carta enviada als pares dels estudiants, la direcció del Montsacopa avisava de la situació creada, a la vegada que assenyalava l'Administració com a responsable de les deficiències.

L'obra, començada el febrer d'aquest any, havia estat adjudicada el dia 5 de setembre del 1990 pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat.

Pressupostada en cinquanta milions, l'ampliació ha estat el fruit d'unes gestions iniciades a finals del 1983, data en la qual la direcció del centre va trametre el primer escrit a l'Alcaldia d'Olot exposant les deficiències de l'edifici vell.

Les aules estrenades dilluns, però, suposen només un pedaç als crònics problemes d'espai a l'Institut. El director, Juli Clavijo, ha explicat a DOBLE SET la necessitat de disposar d'una nova ampliació abans no s'apliqui la Reforma, el curs 1993-1994. *La nova llei de l'ensenyament ha explicat Clavijo: obliga a fer molts de grups reduïts atès que s'ofereixen als alumnes moltes més assignatures que*

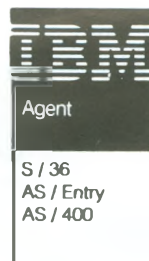
en l'actualitat. A més, la Reforma parla de grups de trenta alumnes com a màxim. Segons el responsable del centre, només una intensa reordenació de l'espai interior actual permetria aplicar correctament les exigències del nou sistema educatiu. Una alternativa a la que sembla obligada remodelació en profunditat del Montsacopa serà el futur "tercer centre d'ensenyament secundari". En aquests moments l'Ajuntament ha donat la primera passa per a la seva construcció, en destinar uns terrenys del Bosc de la Coma. Els tràmits previs a l'inici de les obres, impediran que abans de dos anys el nou Institut sigui una realitat.

HISTÒRIA D'UNA AMPLIACIÓ INSUFICIENT

Després d'una primera carta de la direcció a l'Alcalde (5-XII-83), i fins a la data actual, s'han fet llargues gestions per portar a terme l'ampliació. El moment aparentment decisiu és una visita de parlamentaris gironins a l'Institut (abril del 1986), a la qual segueixen diverses entrevistes. En una d'elles (23-XII-1988) el Cap d'Ensenyament de les comarques de Girona manifesta que l'ampliació es farà l'any següent (1989). El juliol d'aquell any la Generalitat assegura que les obres començaran l'octubre. El mes d'octubre l'Administració catalana les ajorna per a Nadal. El gener del 90 la Generalitat diu que seran per primavera. Després es produeixen diverses reunions fins que el 21 de setembre de l'any passat els Serveis Territorials anuncien que l'ampliació ja havia estat adjudicada un mes abans. Les obres, finalment, es comencen l'abril del 1991.

• Venda d'ordinadors • Programació a mida • Cursos

INFOLOLOT

Plaça del Mig, 1 Tel. 26 87 11 - OLOT

OFERTA ESPECIAL FIRES! Ordinador 80286 amb disk 125.000 PTES.

El Fòrum de Teatre perd pressupost, però guanyarà públic

El Fòrum de Teatre estrena dates noves, pressupost reduït i participació directa de l'Ajuntament. Fins el dia 20 els carrers i els escenaris estables disponibles a la ciutat serviran per a

■ REDACCIÓ

La setena edició del Fòrum de Teatre presenta importants novetats al marge del programa en si. La primera, el canvi de dates: aquesta vegada s'ha inclòs dins els actes de la Fira, amb la qual cosa es pretén aprofitar l'ambient festiu i el previst augment de gent als carrers de la ciutat. La segona, la incorporació de l'Ajuntament com a part implicada en l'organització. I la tercera, la important retallada del pressupost en comparació amb l'última edició, de manera que dels nou milions del 1990 s'ha passat als quatre d'aquest any.

El director del Fòrum continua essent en Xavier

Ruscalleda, promotor i "ànima" de les anteriors edicions, però ara l'Ajuntament hi participa més directament aportant-hi no només recursos materials, sinó que també ha assumit la direcció tècnica a través de l'Oficina de Cultura de la Fundació i el seu coordinador, Miquel Àngel Lucena. La irrupció de l'Administració local en l'organització no ha facilitat precisament el subministrament de recursos econòmics. A l'hora de redactar aquesta informació encara no s'havia concretat l'aportació financera de l'Ajuntament i la Generalitat, els quals s'han de fer càrrec de 3.700.000 pessetes del

pressupost. Les 300.000 que completen les despeses previstes les aporta la Diputació de Girona. Miquel Àngel Lucena ha explicat a DOBLE SET que en aquesta edició s'espera augmentar els ingressos en concepte de taquillaatge, partida que fins aquest any ha estat molt minsa. Per la seva banda, Xavier Ruscalleda ha mostrat la seva disconformitat amb la política de subvencions de la Generalitat en matèria teatral. Quan es va presentar el programa del Fòrum, el seu director es va queixar del tracte diferencial entre experiències similars a l'olotina que s'organitzen a les comarques de Barcelona.

Quant a les despeses, el capítol de programació (bàsicament els grups convidats) puja a 2.500.000 ptes., mentre que els cursets, seminari i infraestructura sumen 1.500.000 pessetes. Les restriccions pressupostàries han obligat a reduir el nombre de grups participants. L'any passat n'hi va haver dotze, i en la present edició deu. Quatre de les actuacions es faran al carrer, i la resta en diferents espais tancats, com la sala Maxim's, el Casal Marià i l'Orfeó, en no poder comptar amb el Teatre, les obres del qual no seran acabades fins ben entrat el 92.

(Més informació i programació en les pàgines 26 i 55)

B R E U S

El futur de La Garrotxa

Dins el programa de les Fires 91, el Club de Debat Joves 21 ha preparat quatre actes sobre el futur de La Garrotxa des de diferents punts de vista. El primer serà un debat titulat "Perspectives econòmiques de La Garrotxa" (sala d'actes de la Fira, a les 19 h. el dia 17) en el qual participaran, entre d'altres, el Director General d'Indústria de la Generalitat i dos importants empresaris locals. El segon debat -"Les comunicacions a La Garrotxa"- consistirà en un interessant cara a cara entre el vice-president primer del Parlament de Catalunya, Arcadi Calzada (CiU) i el diputat socialista i Alcalde de Les Preses, Daniel Tarradellas (dia 18, a les 18 h., al saló d'actes de la Fira). Per al dissabte dia 19 hi ha programada una taula rodona sobre "Cultura, Ensenyament i Formació a La Garrotxa" amb els responsables gironins de Cultura i Ensenyament, entre d'altres convidats. El diumenge dia 20, a les 17'30 h., al mateix lloc, Carles Llorens donarà una conferència sobre "El paper de La Garrotxa en el context de Catalunya". Finalment, a les 7 del vespre diversos convidats parlaran de la identitat garrotxina en un debat titulat "Nosaltres, els garrotxins".

Pla estratègic de l'Alcalde Macias

L'Alcalde d'Olot, Pere Macias, enginyer de camins, canals i ports, presentarà el Pla Estratègic de Viabilitat a les comarques gironines. L'acte es farà dissabte, a les 12 del migdia, al saló d'actes de la Fira.

Agricultura i ramaderia

La S.A.T. Vall d'en Bas i l'Institut de FP també han organitzat diverses conferències sobre temes relacionats amb el sector primari. Divendres es tractaran "Les tècniques i costos del regadiu", i "El blat de moro" (11 h., sala d'actes de la Fira), i "L'artesania alimentària com a alternativa a l'explotació agrària" (13 h.). Dissabte, a les 11 h., es parlarà de "La rendibilitat de l'explotació de cabres lleteres".

Nadal inaugura la restauració del campanar de Les Preses

L'Alcalde de Girona, Joaquim Nadal, divendres passat va inaugurar la restauració del campanar de l'església de Les Preses. El batlle gironí havia pronunciat abans el pregó que encetava les festes del poble. En el seu parlament es va referir a la crisi econòmica que ha afectat algunes empreses de La Garrotxa, al patrimoni paisatgístic amb què compta Les Preses, i a la polèmica del topònim Girona.

Quatre empreses garrotxines se'n van a Ibero-Amèrica per promoure's

Les empreses Mecàniques Garrotxa d'Olot, Mitex de Sant Joan les Fonts, Mecàniques Fluvià d'Olot i Tané de la Vall de Bianya, formaran part d'una expedició comercial a Mèxic i Xile organitzada per la Cambra de Comerç de Girona. El viatge es farà entre el 16 i el 28 de novembre, i té com a principal missió l'establiment de contactes per a futures vendes en aquells països. Segons la Cambra, el balanç de l'intercanvi comercial entre empreses gironines del camp de la maquinària i les homòlogues xilenes i mexicanes l'any passat fou lleugerament positiu per a les d'aquí. S'espera que a rel dels propers contactes s'incrementin els llargs comercials.

L'expedició gironina és formada per nou empreses, i compta amb el patrocini del Consorci de Promoció Comercial de Catalunya.

Ribó inaugura la seu d'IC

El proper dia 26, el secretari general del PSUC, Rafael Ribó, inaugurarà la nova seu social d'Iniciativa per Catalunya a Olot. L'acte es completarà amb una reunió de la Comissió Política Intercomarcal de la coalició.

Conferència sobre geriatría

El Consorci Geriàtric de la Garrotxa ha organitzat el primer cicle de conferències, dedicades a "La qualitat de vida i envelliment". Les xerrades tindran lloc al saló de descans del Teatre Principal d'Olot el dies 23 i 30 d'octubre, i 12 i 20 de novembre. Els títols de cadascuna de les conferències són: "Els testaments i les herències", "Habitatge i vellesa", "Qualitat de vida i envelliment" i "Del treball a la jubilació" respectivament.

S U C C E S S O S

Un camió atropella mortalment una dona a Olot

Remei Guitart i Vergés, de 71 anys, va morir atropellada per un camió de gran tonatge a l'avinguda 11 de Setembre d'Olot, dimecres passat dia 9. Remei Guitart caminava per la vorera quan, en perdre l'equilibri, va caure al mig de la carretera i fou atropellada per una roda davantera del vehicle esmentat.

El director d'El Soroll de les Fonts dimiteix per "intromissió de l'equip de govern"

Dimecres de la setmana passada es va presentar el número cinc de la revista municipal de Sant Joan les Fonts, "El Soroll de les Fonts", que acaba de complir l'aniversari del seu primer any de vida.

■ M^{re}. DOLORS VILA

Valeri justifica la seva decisió al·legant *intromissió de l'equip de govern municipal en la feina de la redacció i imposició de criteris partidistes dels independents i socialistes en les decisions dels qui fèiem la revista*. L'Ajuntament no ha nomenat cap persona per substituir l'ex-director. Mentrestant el cap de redacció, Joan Carles Gómez Cacho, farà les funcions de coordinador de la revista.

L'origen de la dimissió d'en Valeri és un text del partit a l'oposició, CiU, que no es va publicar en el darrer número. En primera instància CiU va enviar un escrit de deu folis que, per la seva extensió, es va tornar perquè el resumissin. Un cop refet,

el contingut havia canviat sensiblement i va ésser rebutjat perquè va arribar fora de temps. Segons Valeri, el segon escrit dels convergents *era molt fort i demostrava la tensió al poble, que ha arribat en uns nivells increïbles, com si fóssim en plena guerra freda*. L'ex-director manté que el text s'havia d'haver publicat.

Ni aquesta publicació no s'ha escapat de la tensió en què és immers el poble, ja que malgrat figurar-hi encara el nom de Xavier Valeri com a director, aquest havia presentat la dimissió en data 23 de setembre.

molt malament, ha manifestat Xavier Sala a DOBLE SET. CiU forma part de l'Ajuntament, i per tant el seu escrit havia d'anar a les dues planes que la revista destina a la política municipal. La resta de SOROLL ha d'ésser sobre temes populars. Si el lloc d'haver-lo tramès CiU ho hagués fet qualsevol altre, segur que no s'hauria dubtat i s'hauria rebutjat per haver arribat quan la revista ja era tançada.

Coincidint amb la presentació de l'últim SOROLL, Joventuts Nacionalistes de Catalunya (branca juvenil de CDC) està enllestint una publicació paral·lela, l'aparició de la qual és prevista per a d'aquí a pocs mesos.

Castellfollit comptarà amb una depuradora

El Ple de l'Ajuntament de Castellfollit de la Roca ha aprovat definitivament la construcció d'una planta depuradora al riu Fluvià, per netejar les aigües residuals del municipi. L'obra, que comptarà amb un pressupost de cinquanta milions de pessetes, es farà prop del pont vell. La Junta de Sanejament serà qui executarà el projecte.

Besalú tindrà Protecció Civil

El darrer Ple de l'Ajuntament de Besalú, celebrat la setmana passada, va aprovar la creació d'un grup de Protecció Civil. La seva principal missió serà coordinar les feines de salvament i rescat de gent extraviada, i col·laborar en l'extinció d'incendis forestals. El grup es finançarà amb una subvenció de Protecció Civil de Girona, i s'organitzaran uns cursos per a formació del personal.

MELICS

■ GASPÀ HERNÁNDEZ

La Fira de Sant Lluc és un melic engreït però discret. A base de mirar-nos massa aquest melic hem deixat escapar l'oportunitat de convertir el bressol dels embotits en punt neuràlgic del sector de la carn. Diuen que en les mateixes dates se celebra una fira a València i que per això ens n'hem quedat sense. Alguns empresaris respiren un xiuxiueig que deixa entreveure que potser els haurien calgut més explicacions. Si l'any que ve Girona decideix organitzar un monogràfic ens estriparem les vestidures. En cas contrari no estaria de més pensar en un canvi de dates, si fos necessari, i de fer de mestres per explicar bé la lliçó.

Mentrestant alegra poder gaudir d'un Fòrum amb suport incondicional de l'Ajuntament d'Olot inclòs en un moment en què la paraula Cultura comença a fer en tot el món pudor de cadàver. Si tan sols una quarta part de la gent que passarà per la Fira de Sant Lluc sapigués què és el Fòrum de Teatre o els Premis Ciutat d'Olot, per posar dos exemples, estariem ressuscitant les restes d'un esquelet emplengat d'insectes moridors. Situació "normal", d'altra banda, si tenim en compte que la filosofia diària de la societat actual és la d'arribar a final de mes per pagar l'escola dels nens, descobrir com fer un nou tipus de sandvitx i llogar al video club (per no ser menys) la peli recomanada per aquell veí del tercer segona que ens cau tan "gordo". Potser si en Schwarzenegger ens digués que patim una "certa relaxació nacional" (Pujol dixit) o que és bo per a la salut llegir llibres, s'haurien acabat les crisis. I no és conya. Tan dolent seria promoure la cultura com ho fan amb Twin Peaks o amb "La Gent" de Catalunya?

I, per últim, alegra veure com tindrem Jornades (sota l'embranchada del Club de Debat Joves 21) per saber cap a on va La Garratxa. Serviran per a repassar-nos el melic, però ens el repassaran especialistes arribats de tot Catalunya i fins i tot de Madrid. És la diferència amb el tema del monogràfic. Mentre que en un cas (Jornades) ens miraran i potser criticaran, en l'altre (Fira) serem els de sempre. I per tant, correm el risc d'acabar veient el món per un forat. El del nostre propi melic.

Besalú passa a l'Associació Catalana de Municipis

En la mateixa sessió plenària, el Consistori de Besalú aprovà la incorporació de l'Ajuntament a l'Associació Catalana de Municipis, formada majoritàriament per pobles amb equip de govern de CiU. Fins ara Besalú era integrat a la Federació de Municipis de Catalunya, en la qual participen els ajuntaments socialistes.

Les Planes demana una Universitat per a Girona

El Ple de l'Ajuntament de Les Planes d'Hostoles, celebrat la setmana passada, va donar llum verda a una moció presentada per l'Alcalde, Ferran Padró, en la qual es dona suport a la creació de la Universitat de Girona. La moció indica que *cada Ajuntament de les comarques de Girona hauria de fer el mateix, ja que no es pot ésser indiferent respecte a un tema que beneficiarà els nostres fills*.

Una nova associació de veïns pretén rellançar el barri de Pequín

El barri de Pequín compta, des de la setmana passada, amb una nova associació de veïns, presidida per Guillem Vila, que pretén impulsar les activitats. L'Associació vol funcionar

"com un ajuntament en petit", vol millorar les zones verdes i recuperar la festa, alhora que demana a l'Ajuntament la construcció d'un poliesportiu i d'un camp de futbol.

■ SALVADOR COMALAT

Guillem Vila, que presideix la nova junta directiva de l'Associació, es va mostrar sorprès per les facilitats que havia tingut per formar un equip de gent "disposada a treballar pel barri", i va assegurar que el seu objectiu era convertir el barri de Pequín en el primer de la ciutat, en tots els sentits, amb respecte per als altres. Les principals actuacions que portaran a terme seran la reactivació de les activitats culturals i de lleure, la recuperació de la festa major, que no se celebra des de fa cinc anys, i una millora dels serveis.

El local social de l'Associació serà el de l'antiga estació del carrilet, que haurà de compartir amb el Grup d'Esplai i l'Escola d'Adults. Guillem Vila va demanar al regidor de Governació de l'Ajuntament d'Olot, Joan

Un moment de la constitució de l'Associació.

Foto: S. Comalat.

Corominola, una especial atenció del Consistori per tal que ajudi a impulsar de nou el barri, i reivindica la construcció d'un poliesportiu i d'un camp de futbol. Vila també es va referir als problemes de sorolls que provoquen motos i vehicles en alguns sectors del barri, cosa que ha ocasionat les queixes de molts veïns.

A més d'aprovar per unanimitat la nova junta directiva, l'assemblea de veïns també va donar llum verda a la quota de mil pessetes anuals que hauran de pagar les vuit-centes o nou-centes famílies del barri. Aquesta quota servirà per a finançar les activitats que es facin i el full informatiu que es repartirà periòdicament.

L'Associació de Veïns del barri de Pequín vol funcionar, segons el seu president, com un Ajuntament en petit. És per aquest motiu que a més del president, Guillem Vila, el sots-president, Joan Bastian, el tresorer, Esteve Sellabona, i la secretària, Teresa Fontseca, s'han creat les comissions de serveis urbanístics, amb Joan Tubert, Jaume Banús, Josep Serarols i Francesc Coll; la d'esports, festes i lleure, formada per Pere Royo, Ramon Turró i Joan Busquets, i la de serveis socials amb Teresa Clota, Roser Tubert i Glòria Barnés. A més, actuaran com a vocals Joan Rodríguez, Francisco Otero, Felipe Aroca, Josep Martí i Pere Rabionet. L'Associació tindrà com a president honorari Pere Triadú, en reconeixement a la seva tasca a favor del barri.

RELOTGERIA - JOIERIA

FERRARONS

St. Esteve 16 Tel. 26 02 07

OLOT

Olot, 17 d'octubre de 1991

Hola amics:

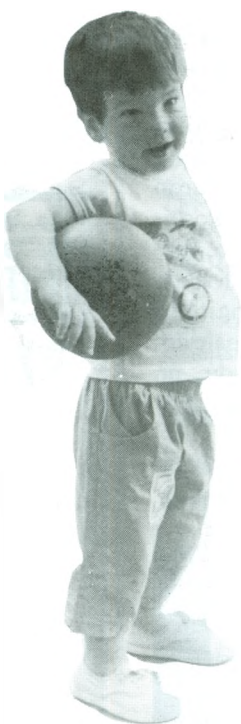
Ja tenim solucionat el problema amb la mainada.

La meva veïna ens va parlar molt bé d'un servei de cangur permanent anomenat **PARKING INFANTIL**. Aquest és un centre de cangurs que funciona les 24 h. del dia, no tanca mai, ni els dies de festa. A partir de les 6,45 h. del matí hi portem la mainada; el **PARKING INFANTIL** es cuida de dur-los a l'escola. Quan surten a les 5 de la tarda, el **PARKING INFANTIL** acompanya l'Elisabet a natació i l'Albert a anglès.

A més, quan algun dissabte volem anar a sopar, no tenim cap problema per deixar la canalla, el **PARKING INFANTIL**, ens ho soluciona.

Si voleu un bon consell no aneu tan atrafegats, confieu els vostres fills al **PARKING INFANTIL**. Podeu trucar al telèfon 26 85 41 o adreçar-vos al carrer del Carme núm. 13 d'Olot.

Fins molt aviat, rebeu una forta abraçada.

La Policia comença a controlar la fressa de les motos

Aquesta setmana la Policia Municipal d'Olot ha començat els controls sonòrics a les motocicletes i ciclomotors que circulen per la ciutat. La iniciativa, anomenada oficialment

"Pla de Control Sonòric", és la resposta a les nombroses queixes que, segons l'Ajuntament, s'han rebut per part de ciutadans molestos per les fresses.

■ RAMON ESTEBAN

Fins a mitjans de novembre els usuaris de motocicletes i ciclomotors podran posar-se en contacte amb la Policia perquè els practiqui el control, a fi d'assabentar-se de si el seu vehicle compleix la normativa en matèria acústica. Passat aquest mes informatiu, els agents aplicaran les corresponents sancions als propietaris de motos que emetin més sorolls dels permesos per la llei, previ control obligatori. La multa per sobrepassar els decibels corresponents és en aquests moments de 10.000 pessetes.

El regidor de Governació, Joan Corominola, amb motiu de la presentació del

Pla (principis d'octubre), va assegurar que l'Ajuntament no havia rebut cap denúncia formal per sorolls, però que en canvi s'havien rebut un gran nombre de queixes, fins al punt que s'ha condicionat la compra de determinats pisos que es realitzés el control sonòric. Les zones més castigades, segons la mateixa versió, són el centre de la ciutat, el Passeig de Barcelona i l'Avinguda de Girona. Corominola va exemplaritzar l'alt grau de contaminació acústica d'Olot comentant que estiujants de Barcelona s'han queixat que tenen més fressa aquí que a casa seva. La llei actual és més permissiva

amb les motos de gran cilindrada que no pas amb els ciclomotors a l'hora de "concedir" deci-bels. Així doncs, mentre que una moto

de 500 cc pot arribar fins als 88 dBA, les petites de 50 cc (les més usuals entre els més joves) no poden passar dels 81.

El "Kit" de la qüestió

Segons els responsables municipals, els acoblaments que la majoria de ciclomotors porten afegits als tubs d'escapament (els populars "MetraKit" o "Kit Yasuni") són responsables de bona part de les fresses. Aquests aparells, però, en realitat no influeixen en absolut en l'augment de decibels, segons ha explicat a aquesta redacció un veterà mecànic de motos. Els kits que sí que hi influeixen són els que es col·loquen en el motor, per rectificar-lo i donar-li més potència. El mateix informador explica que el problema rau en els silenciadors continguts en el tub d'escapament: És un filtre que es va desgastant de mica en mica, fins al punt que les motos acaben anant a escapament lliure. Una moto rectificada i amb el silenciador desgastat fa més fressa, com és lògic. Segons diversos tallers consultats, la gran majoria d'usuaris de ciclomotors no canvien el silenciador perquè els agrada el so agut que s'aconsegueix amb un tub en males condicions.

CROPIC'S
PASTISSERIA

C/. Bolós, 10 - OLOT - Tel. 27 11 51

VENDA D'ORDINADORS
PERSONALS I DE
GESTIÓ

Instal·lació, muntatge i
manteniment de
centraletes privades

c/. Sant Feliu, 39 - Tel. 26 72 35 - 17800 OLOT

FIVESA

SERVEI A DOMICILI DE:

- GAS-OIL A - B (Automoció)
- GAS-OIL C (Calefacció)
- PETROLIS

Tel: 26 08 68 (Contestador Automàtic)
Tel: 27 03 82

DEL 5 AL 25
COLECTIVA

R. GRIERA
SALA HERRRO
DANÉSJORDI
A. CONDINAC
S. CONGOST
K. DOMENE
J. HIDALGO
JUNCOSA ROSELLÓ
M. LOZANO
ARTIGAU, etc. etc.

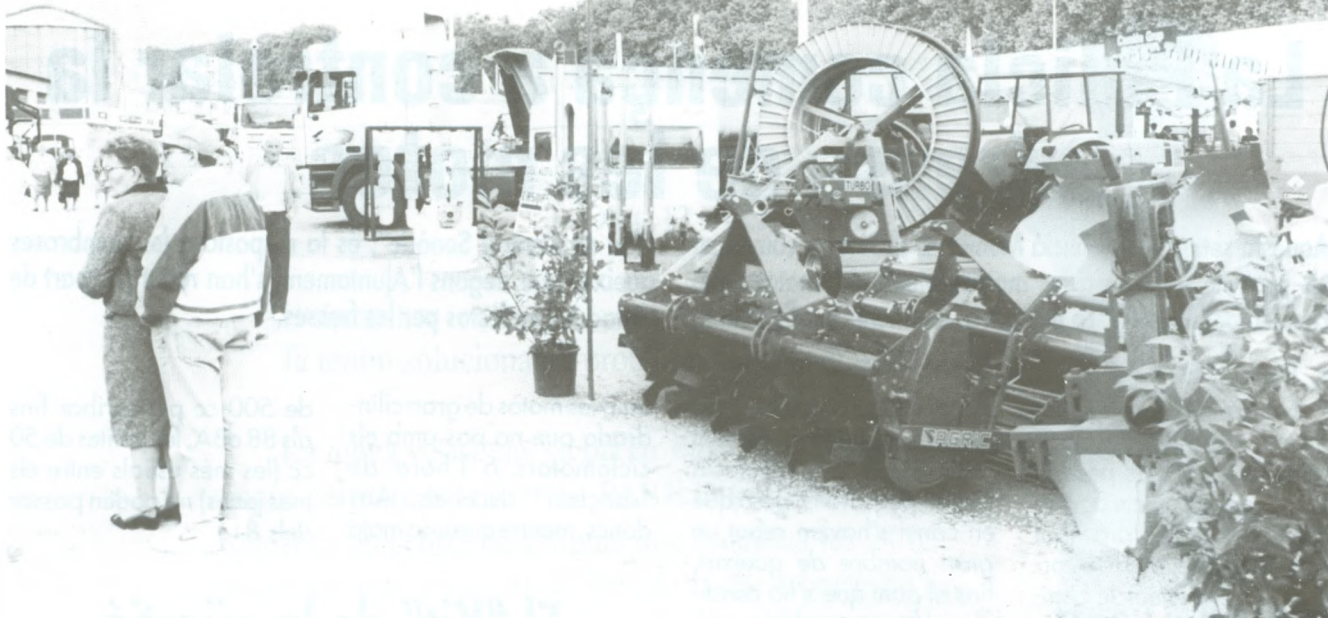
Propera exposició del 26 d'octubre al 15 de novembre

GALERIA D'ART
MATERIALS PER A BELLES ARTS

SANTI GODOY
Sastres, 11 - 13 Tel. 26 15 80
17800 OLOT Fax 27 13 61

OLIS DE SAGIMON

Vista de la Fira de Sant Lluç
Foto: Juli

El Futur Incert de la Fira de Sant Lluç

La present edició de la Fira de Sant Lluç havia d'ésser la primera "del canvi". Tant l'equip de govern com els partits de l'oposició estan d'acord que el model actual ha arribat en un punt mort del qual s'ha de sortir amb la incorporació de monogràfics, pas previ a una futura especialització del certamen. Però els dos monogràfics previstos s'han suspès, i el futur de Sant Lluç resta incert.

■ RAMON ESTEBAN

Els portaveus dels grups de l'oposició han coincidit a assenyalar que en l'actualitat la Fira de Sant Lluç no afavoreix econòmicament els expositors locals, i que la seva participació es redueix a una motivació d'imatge o de tradició. Si bé tant el PSC, com ERC i el PP, creuen en la seva funcionalitat com a reclam turístic, el futur que espera al certamen és "fosc" segons el parer de Bramon, Barnadas i Trincheria. A la mateixa conclusió -però amb altres paraules- arriba el regidor Jacint Xuclà, president del Patronat d'Activitats Econòmiques, el qual no ha dubtat a qualificar de "fracàs" les gestions encaminades a incorporar monogràfics en la mostra multisectorial. Xuclà, que des de fa dos anys intenta desencallar Sant Lluç a base de l'especialització, ha manifestat a DOBLE SET el seu desencís perquè *els industrials d'aquí no saben entendre el paper de promoció que la Fira els ofereix, i no s'adonen que el futur d'aquesta comarca passa perquè tots fem un front comú.*

L'esdevenidor de la Fira olotina -nascuda el segle XIV- ha d'anar lligat a la paulatina conversió de l'esquema actual en una fórmula mixta (l'estructura d'ara més la incorporació

de monogràfics), segons el punt de vista de l'equip de govern. Aquest any es confiava comptar amb uns pavellons dedicats a l'Art i a la Indústria Càrnica, i s'havia proposat als botiguers d'Olot la realització d'una plaça amb unes quantes botigues. Aquesta última proposta ha quedat finalment en un stand de la Unió de Botiguers, i en res ambdós monogràfics. La primera etapa de la "metamorfosi final", doncs, no s'ha produït.

El perquè d'aquesta situació i les causes per les quals la necessària transformació de Sant Lluç continua essent una incògnita, es respon de maneres diferents segons el sector: Les Càrniques han contestat amb una raó de molt de pes, com és la celebració d'Expocarne a València, per la qual cosa difícilment canviaran de parer els propers anys si no fos que al País Valencià canviessin les dates del seu certamen. Per la seva banda, les sales d'art locals han declinat la invitació del Patronat bàsicament perquè no han trobat un sentit a la proposta. Vicens Corominas, gerent de "Quatre Cantons" i d'"Art 16", opina que *una mostra amb els mateixos galeristes d'aquí no té sentit. En canvi, si es reunissin les galeries de tota la província sí que tindria una incidència.* Per la

❖
Jacint Xuclà:
"Els industrials d'aquí no saben entendre el paper de promoció que la Fira els ofereix."
❖

seva banda Margarida Ametller, responsable de "Sant Lluç", diu aproximadament el mateix que el seu col·lega: *Tot i que hem trobat molt bé que se'ns hi convidés, i els agraiem l'interès, nosaltres no hi trobem cap profit comercial. Si que seria viable, en canvi, una mostra de més envergadura que aplegués galeristes de fora de la comarca.* Tant Vicens Corominas com Margarida Ametller reconeixen la dificultat d'una empresa d'aquestes característiques. Santi Godoy, de la galeria "Art i Traça", ha explicat a DOBLE SET que els costos econòmics exigits per l'organització eren massa alts i que aquesta ha estat una raó important a l'hora de refusar la participació.

Un altre galerista, Francesc Collell ("Vayreda" i "F. Collell, marxant d'art") ha justificat la seva renúncia a participar a Sant Lluç 91 per la manca de personal suficient. Ha afegit, però, que un monogràfic amb participació de sales foranes seria molt interessant *malgrat que suposés una competència per a nosaltres mateixos.*

Al col·lectiu de botiguers se'ls va proposar un espai per concentrar els comerços locals. A la vista del desinterès, el que havia d'ésser una atractiva plaça porticada ha acabat convertint-se en un stand de la Unió de Botiguers. El seu president, Lluís Balcells, afirma que la Fira actual té una incidència en vendes molt difícil de valorar, però que, en canvi, suposa un bon aparador. Coincideix amb la resta dels consultats per aquesta redacció en considerar que *Sant Lluç ha tocat sostre* i que s'ha de buscar una fórmula per mantenir-la entre les més potents de Catalunya. Afegeix, però, que s'han d'abaratir costos.

Fira de Sant Lluç
Foto: Juli

BAIXA LA PARTICIPACIÓ COMARCAL

Al marge de les opinions, hi ha unes dades a través de les quals es dedueix que el creixement del nombre d'expositors els darrers anys no ha suposat un augment proporcional de la participació comarcals: el 1988, dels 144 expositors 92 eren garrotxins (64%). L'any següent n'hi van anar 75 sobre 145 (52%), i l'any passat, 93 sobre 165 (56%). En la present edició el percentatge de participació local és el més baix dels darrers anys (el 49%): dels 160 expositors, 79 són de La Garrotxa. En xifres absolutes, hi ha hagut una davallada de cinc expositors, dada que no espanta els organitzadors. El gerent del Patronat, Carles Puig, es mostra optimista perquè *la tendència general en els certàmens multisectorials comarcals ha estat una forta baixada.*

LES ALTRES FIRES

Les dades oficials facilitades per la Generalitat en matèria de fires comarcals indiquen que al nostre país n'existeixen 91. Si utilitzem el nombre d'expositors a tall orientatiu, les més importants -segons dades facilitades pel Departament d'Indústria i Energia- són les que s'enumeren seguidament. Sant Lluç va tenir una participació de 165 expositors en l'edició de l'any passat, per la qual cosa hem de considerar l'olotina com una de les mostres amb més relleu a nivell català.

-**Fira de Reis de Manlleu**, dedicada principalment a la ramaderia i a les eines del camp (120 expositors).

-**Mostra de Sant Vicens dels Horts**, especialitzada en l'automoció comercial, industrial i agrícola (100 expositors).

-**Fira de l'Espluga de Francolí**, multisectorial (150 expositors).

-**Fira de l'Arbre, la Planta, la Flor i el Jardí de Mataró**, en la qual es troben matèries primeres, maquinària i eines per al bosc i la jardineria (120 expositors).

-**Fira de la Candelera de Molins de Rei**, multisectorial (825 expositors).

-**Fira de les Quaranta Hores de Ripoll**, multisectorial (203 expositors).

-**Mercat de Navarcles**, multisectorial (102 expositors).

-**Fira de Sant Josep de Mollerussa**, especialitzada en productes agroalimentaris (316 expositors).

-**Mercat del Ram de Vic**, multisectorial, amb una atenció especial envers el bestiar i la maquinària agrícola (309 expositors).

-**Firaciutat de l'Hospitalet de Llobregat**, comerç en general (152 expositors).

-**Firavi, de Vilafranca**, tecnologia relacionada amb el món del vi i el cava (205 expositors).

-**Expo-Ebre, de Tortosa**, multisectorial (261 expositors).

-**Mostra Catalana de la Mel de Balaguer**, agricultura en general, però especial atenció a l'apicultura (176 expositors).

-**Fira de Maig de Berga**, multisectorial, principalment serveis (101 expositors).

-**Fira de l'Ascensió de Granollers**, multisectorial (213 expositors).

-**Fira del Baix Llobregat, de Sant Feliu de Llobregat**, indústria i comerç (150 expositors).

-**Fira de Sant Isidre, de Viladecans**, maquinària agrícola (145 expositors).

-**Fira de Sant Isidre, de Cervera**, materials i maquinària agrícola (103 expositors).

-**Firamora, de Mora d'Ebre**, agricultura i ramaderia (170 expositors).

-**Fira dels Enamorats, de Vilafranca del Penedès**, multisectorial (111 expositors).

-**Expobages, de Manresa**, multisectorial (110 expositors).

-**Fira de Cornellà de Llobregat**, multisectorial (120 expositors).

-**Firagost, de Valls**, productes del camp i derivats (235 expositors).

-**Fira de l'Alt Maresme, de Calella**, productes tradicionals catalans (240 expositors).

-**Expo-Reus**, multisectorial (205 expositors).

-**Fira de l'Ovella de Ripoll**, ramaderia ovina i maquinària agrícola (126 expositors).

-**Fira de Sant Narcís, de Girona**, multisectorial (390 expositors).

-**Fira de Tot Sants, d'Oliana**, maquinària i eines agrícoles (150 expositors).

-**Fira de la Puríssima, de Sant Boi de Ll.**, multisectorial (505 expositors).

Un Pavelló Polivalent Consensuat

❖
Les quatre formacions presents a l'Ajuntament van incloure aquest projecte en els respectius programes d'actuació.

Dins dels actes de les Fires d'enguany, el Patronat d'Activitats Econòmiques tenia prevista la presentació d'un avantprojecte del futur Pavelló Polivalent. Segons l'Ajuntament, s'espera poder estrenar-lo l'any vinent, encara que tot just s'està en la fase d'encarregar estudis previs a diverses empreses. Aquesta redacció ha pogut saber que cinc firmes catalanes han rebut l'encàrrec d'estudiar la futura instal·lació: Span Deck Catalana, S.A., de Barcelona, Joan Viñolas i Raset de Vidreres, Derivats de la Construcció, S.L., d'Olot, Pretensats Pujol de Mollerussa, i Agustí de Banyoles.

Les línies mestres del projecte facilitades pel Patronat a aquestes indústries parlen d'una nau d'aproximadament 2.500 metres quadrats (la meitat de l'espai actualment cobert amb els pavellons provisionals), feta amb obra i recoberta amb materials sintètics. A més, les indicacions emeses des del Patronat aconsellen que la nau sigui de fàcil manteniment. Jacint

Xuclà estima el cost de l'obra en uns cinquanta milions de pessetes.

Malgrat que s'haurà d'esperar que els avantprojectes es discuteixin en el Ple, el futur pavelló polivalent neix amb el vist-i-plau de tots els grups representats al Consistori, ja que les quatre formacions presents a l'Ajuntament van incloure aquest projecte en els respectius programes d'actuació de les últimes eleccions municipals.

L'argument en el qual coincideixen els partits polítics locals era que el pavelló polivalent resoldrà, almenys en part, el problema que suposa l'augment vertiginós dels costos per als expositors, provocat per l'obligat lloguer de les "carpes".

Economies a part, el futur local serviria per a donar cabuda a activitats de tota mena, com actuacions musicals, congressos o festes. El regidor Xuclà fins i tot pronostica que, gràcies al pavelló, Olot podrà idear activitats fins ara desconegudes a la ciutat.

Si vols una feina discreta i un horari flexible, truque'm. Venda directa. Joieria, Bisuteria, Corseteria i Cosmètica.
Tel. 26 22 20 (Vespres)

RESTAURANT
La Pujada del Gegant

Ctra. Sta. Pau, km. 1.6
Tel. 26 26 26 OLOT

Hidroelèctrica de l'Empordà

EMPRESA PRODUCTORA I DISTRIBUÏDORA D'ENERGIA ELÈCTRICA AL SERVEI DE L'EMPORDÀ I LA GARROTXA

Els convidem a visitar el nostre stand al pavelló del Sector Comercial de la Fira de Sant Lluç d'Olot

EMPORDÀ: Tel. 50 06 50

LA GARROTXA: Tel. 26 00 81

OFICINES:	Figueres:	c/. Sant Pau, 46	Tel. 50 06 50
	Olot:	Avgda. Reis Catòlics, 5	Tel. 26 00 81
	Roses:	c/. d'en Mario	Tel. 25 60 56
	Empúria-Brava:	Aero-Club, 16 baixos, 3r.	Tel. 45 10 37
	Llançà:	c/. Salmerón, 14 - Local 3	Tel. 38 13 31

Fira de St. Lluç
Faci's soci amb un 50% de descompte en la quota d'entrada

Passi el que passi vindrem volant

RACC

Passi el que passi, ho solucionarem

Pare Roca, 9 (Edif. Serblay) - Tel. 26 68 00
17800 OLOT

Hi ha situacions en què no n'hi ha prou amb una reparació mecànica, això suposant que es pugui aconseguir.

En aquestes situacions, ser soci del RACC és la solució. Perquè el seu Servei d'Assistència* està preparat per a tot, 24 hores al dia. A Catalunya, a la resta d'Espanya i fins a l'estranger.

N'hi ha prou amb una trucada telefònica al RACC i, passi el que passi, vindrem volant.

Amb el nostre servei gratuït d'helicòpters o ambulàncies, si necessita assistència sanitària urgent a qualsevol punt de Catalunya.

Amb els nostres vehicles d'assistència mecànica, que repararan el seu cotxe gratis en el lloc de l'avaria. O el transportaran gratuïtament fins a un taller mecànic.

I, naturalment, amb la millor assistència personal.

Faci's ara mateix soci del RACC. Li costarà menys de 35 ptes. al dia i disposarà de molts altres serveis addicionals (assegurances a molt bon preu, viatges de primera, protecció jurídica, etc.).

Només ha de passar per la nostra oficina, enviar-nos aquest cupó o trucar al telèfon 900 31 32 33.

Ogilvy & Mather Direct

135E DOBLE 23

*Informi's de totes les prestacions del nostre Servei d'Assistència a la nostra oficina

S O L · L I C I T U D D ' I N G R É S

Ompli aquesta Sol·licitud, signi-la i trameti-la al REIAL AUTOMÒBIL CLUB DE CATALUNYA, Apartat de Correus 2690 08080 BARCELONA

Vull ser Soci del RACC

Cognoms
Nom DNI n.º
Estat Civil Home Dona D. de naixement
Carrer
N.º Pis Porta Població
Codi Postal Província Telf.
Matrícula Automòbils
Idioma Habitual: Català Castellà
Professió Data

El que signa sol·licita ser admes com a soci del RACC d'acord amb els estatuts.

Signatura del sol·licitador

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Banc o Caixa Agència n.º
Adreça Agència N.º
Codi Postal Població
Província Compte Llibreta N.º
Titular

Senyors, els prego que, des d'ara fins a nova ordre, carreguin al meu compte els rebuts que per al seu cobrament trameti REIAL AUTOMÒBIL CLUB DE CATALUNYA a nom de

Data Signatura del Titular

Faci's soci abans del 30 de Novembre i estalviï's el 50% de la quota d'ingrés.

	Quota d'ingrés (una sola vegada)		Quota anual
Soci juvenil (18 a 25 anys)	1 680 ptes	840 ptes	7 728 ptes
Soci Sènior	3 360 ptes	1 680 ptes	11 536 ptes
Soci més gran de 65 anys	3 360 ptes	1 680 ptes	8 624 ptes

Tots aquests imports inclouen IVA. Aquesta oferta caduca el 30/11/91.

PUBLICITAT

La nova temporada de Cine-Club

■ **MANEL MITJÀ** (CINE - CLUB D'OLOT)

Quan el dia 29 d'agost del 1980 al Teatre Principal s'apagaren els llums de la sala, un grup de gent estava nerviosa; era gent jove, la majoria provenien de l'Institut, molt diferents entre ells, però una cosa els unia: els agradava el cinema. Fou a mitjans de curs que un professor els anà descobrint i interessant en un projecte que cristal·litzà en la formació d'un cinefòrum: es dugué a terme al Casal Marià, tres pel·lícules s'hi projectaren: "El espíritu de la colmena" de Víctor Erice, "El sirviente" de Joseph Losey i "Che Guevara" amb Paco Rabal. Foren temps difícils i heroics, de recerca de diners per realitzar unes projeccions que, malgrat les condicions en què es realitzaren, foren un èxit.

Fou llavors quan la recentment creada Fundació Pública del Teatre Principal

es posà en contacte amb aquest grup proposant-los la creació d'una secció de cinema a la Fundació, la qual s'encarregaria de tirar endavant un cine-club, amb uns objectius clars i concisos: portar a Olot cinema de qualitat, cinema que no tenia cabuda en la programació comercial de les sales de la ciutat; així el cine-club es convertiria en l'única possibilitat de poder veure uns títols determinats, indispensables per a qualsevol amant del cinema. I era aquell dia quan amb "Dersu Uzala" es donava inici a una nova etapa del Cine-Club. Ara, onze anys després, hem encetat una nova temporada. Moltes coses han canviat d'ençà d'aquella primera projecció, hem sofert diferents etapes, crisis i alts i baixos, però els objectius pels quals es creà el Cine-Club continuen vigents i més actuals que mai. La dubtosa

qualitat del cinema que se'ns ofereix en les pantalles comercials ens obliga a mantenir-nos fidels als nostres idearis. I a més, és que ens agrada.

Aquesta temporada, i per segona vegada consecutiva, les projeccions les realitzarem al cinema Colon, mentre no s'acaben les reformes a la nostra seu habitual. Per a aquest trimestre hem programat, a part del clàssic "El manantial" de King Vidor i de les últimes pel·lícules estrenades de Lomis Malle, "Milou en mayo", "Daddy Nostalgie" de Bertrand Tavernier, i "La femme de Rose Hill" d'Alain Tanner, dues pel·lícules que, incomprendiblement, no han estat vistes als nostres cinemes tot i que han tingut una distribució comercial, i que hem considerat indispensables, com són "La última tentación de Cristo" de Martin Scorsese, i la que fou guanyadora de la Conxa d'Or del Festival de Sant Sebastià 1990, "Las cartas de Alou" de Montxo Armendàriz.

Amb aquesta programació volem continuar portant-vos el millor cinema que tenim al nostre abast, i no traïr la confiança que heu dipositat en nosaltres aquests cinc anys. GRÀCIES

ART

Exposicions

- Sala Armengol: Col·lectiva.
- Les Voltes: Col·lectiva. Fins el 9 de novembre.
- Art i Traça: Col·lectiva. Fins el 25 d'octubre.
- Sala Vayreda: Artistes diversos. Fins el 16 de novembre.
- Francesc Collell Marxants d'Art: Xano Armenter. Fins el 16 de novembre.
- Galeria Sant Lluc: Raimon Vayreda. Fins el 25 d'octubre.
- Galeria 4 Cantons: "La Fira del Quadre", col·lectiva. Fins el 25 d'octubre.
- Galeria Art 16: Col·lectiva de pintura d'avantguarda. Fins el 25 d'octubre.
- Sala Oberta del Museu Comarcal: "Mutacions inspiradores" de Quim Llagostera. Fins el 31 d'octubre.
- La Carbonera: Esbossos i Teatrins de Soler i Rovirosa. Fins el 24 d'octubre.

FILMOTECA

Nou cicle

Cinema d'autor és el nou cicle de la Filmoteca de la Generalitat de Catalunya que tenim per a aquest trimestre. És un cicle dedicat als autors novells, i no tan novells, de diferents filmografies que realitzen les seves pel·lícules de forma independent. Tenim una bona oportunitat de veure pel·lícules noves i interessants de països força desconeguts en l'àmbit cinematogràfic com Àustria o Finlàndia, així com pel·lícules que, per les raons que sigui, no han tingut una estrena comercial o que, si l'han tinguda, ha estat molt reduïda. El cicle començà amb **Soplo de esplendor** i **Home of de Brave**, i continuarà amb:

Dia 22, Pink Flamingos de John Waters.

Dia 29, Escuela de jóvenes asesinos de Michael Lehmann.

Dia 5, Bagdad Café de Percy Adlon.

Dia 12, Caracas de Michael Schottenberg.

Dia 19, Boy meets girl de Leos Carax.

Dia 26, A winter tan de Jacke Burroghs.

Dia 3, Ariel de Aki Kusrismäki.

Dia 10, Streamers de Robert Altman.

Dia 17, Taxi al Cairo de Frank Riploh.

Les projeccions tenen lloc al cinema Colon cada dimarts a partir de les 10 del vespre.

Passeig d'en Blay, 60
Tel. 27 04 10 - OLOT

• Revelem en 1 hora

• Venda i reparació de tot tipus de material fotogràfic.

• Fotos carnet a l'instant

Val per 1 carret QSS
de 24 exposicions

Els pobladors medievals de la conca alta del Fluvià

■ M. A.

A principis d'aquest mes d'octubre ha estat presentat un projecte d'investigació sobre els assentaments humans i la distribució del poblament, que abasta el període comprès entre els segles IX i XII. La zona objecte d'estudi queda delimitada per les valls de la conca alta del Fluvià, fins a Castellfollit de la Roca per una banda, i per les valls de la conca del Brugent fins a Amer, per l'altra.

En paraules del seu autor, l'olotí Xavier Puigvert i Gurt, l'objectiu del projecte és l'estudi de la distribució del poblament en una àrea concreta de la Catalunya Vella durant un període de profundes transformacions, com és la transició al feudalisme; es pretén caracteritzar les pautes generals de formació, vigència i desaparició dels assentaments humans en aquesta zona. L'estudi s'estructura inicialment a l'entorn del poblament prefeudal, per tal de verificar el caràcter jurídic dels assentaments anteriors a l'any mil. Seguidament passa a tenir com a objecte la xarxa castral de la zona, amb la finalitat de permetre discernir el caràcter social, econòmic i polític de la seva ubicació i funció. El següent punt d'estudi incideix en el paper jugat per la parròquia com a eina d'enquadrament dels pagesos tot desplaçant la "villa" com a unitat administrativa principal, i si aquest fet provoca modificacions en la distribució del poblament. En darrer terme, s'encara amb la creació de nuclis concentrats dins un context d'assentaments dispersos, intentant aclarir el paper de la iniciativa feudal en la seva aparició.

Per assolir aquests objectius, l'autor proposa combinar dos nivells de treball successius. En primer lloc, una anàlisi que tingui com a base la recerca de camp o prospecció arqueològica, sota la guia de la documentació escrita, i en segon lloc un nivell explicatiu destinat a respondre els interrogants plantejats, basat en la informació que forneixen els documents de l'època.

L'interès del present projecte el marquen les escasses referències bibliogràfiques de què disposa el període objecte d'estudi, i és d'esperar que amb la seva realització s'aportin noves referències per a futurs treballs. Xavier Puigvert i Gurt ha estat guardonat amb aquest projecte d'investigació "Distribució del poblament i feudalisme a la conca del Brugent i a la conca alta del Fluvià (ss. IX - XII)" amb la II beca d'investigació Esteve Pruença, dotada amb una bossa d'estudi de 500.000 ptes.

L'interès del present projecte el marquen les escasses referències bibliogràfiques de què disposa el període objecte d'estudi, i és d'esperar que amb la seva realització s'aportin noves referències per a futurs treballs.

-Premi "Artur Martorell". Educació en el lleure infantil i juvenil. Dir. Gral. Joventut. 93 / 322 90 61. Termini 30-XI-91. Dotació: 500.000 ptes.

-Premi "Ciutat d'Alcoi" de Teatre. Ajuntament d'Alcoi. 965 / 54 41 22. Termini, 1-XI-91. Dotació: 500.000 ptes.

-Premi Inter. de Literatura Juvenil Infanta Elena (en català o castellà). Fundació Byblos. 93 / 232 22 11. Termini: 31-XII-91. Dotació: 5.000.000 ptes.

CINEMA

Filmoteca: "Pink Flamingos" (John Walters, 1972). Cinema Colon, dimarts, 22, a les 22 hores.

Cinema Colon: "Regreso al lago azul". Dissabte, 19, a partir de les 18 h. Diumenge, 20, a partir de les 16 h.

Cinema Gridó: "Agárralo como puedas 2 1/2". I "El día que nació yo". Dissabte, 19, a partir de les 18 h. Diumenge, 20, a partir de les 16 h.

Cinema Núria: "Pasión sin barrera". Divendres, 18, i dissabte, 19, a les 18 h. Diumenge, 20, a partir de les 16 h.

DEBATS

"La funció del teatre en la societat actual". Organitza, Fòrum i Ateneu. Dijous, a les 22 h., a l'Orfeó.

"Una llei per al teatre". Organitza el Fòrum. Dissabte, 19, a les 19 h., a l'Orfeó.

LLIBRES

Presentació de **"Anem a vila"** de J. Callís, J. Costa, J. Pujiula i M. Teixidor. Saló de Sessions de l'Ajuntament, dia 18, a les 19'30 h.

SERVEI MUNICIPAL D'AIGÜES

c/. Berga i Boada, 4

Tel. 26 23 88

OLOT

Horari d'atenció al públic:

de 9,30 h.

a 1,30 h.

Setena edició del Fòrum

El Fòrum 1991 es presenta mogut. I no només per la coincidència, aquest any, amb les Fires de Sant Lluç i per la reunió de totes les ofertes teatrals en poc més de tres dies. La "moguda" vindrà donada, a més, per la varietat dels espectacles i per l'hàbil combinació de gèneres teatrals, que fa augurar un Fòrum heterogeni i capaç d'aconterar tothom.

■ NATS GRANADOS

La primera oferta teatral arriba dijous a la nit, amb el grup TRASTÓBILIS TEATRE i el seu "Focs", un espectacle de carrer que combina la màgia del foc amb una música insistent i amb la follia descontrolada dels "Golls", personatges que conduiran els incauts espectadors pels carrerons del casc antic. La mateixa nit, però una mica més tard, la COMPAÑIA ANGEL BAENA presentarà "Magic Club", a la sala Maxim's. L'actuació del grup de Màlaga, fundat el 1980 per Àngel Baena, tracta la màgia amb humor i sense paraules. Sobretot sense paraules, perquè la Compañia Angel Baena fa mim.

El següent dia, divendres, ens portarà de nou al carrer per assaborir "Occident Paradise", muntatge del grup basc TRAPU ZAHARRA. L'espectacle va de diners i de consum, i es divideix en dues accions: una d'elles aporta una visió del tema des de l'interior del món occidental -o paradís-, i l'altra una visió externa, concretament des de l'òptica d'una família russa arribada per primer cop al "paradís". D'un espectacle obert a una obra sota cobert i interiorista. El cobert es diu Casal Marià, el divendres a la nit, i l'obra, "El último gallo de Atlanta", del grup TEATRO PARA UN INSTANTE. La peça es presenta com un poema dramàtic fet de petites accions quotidianes i superficials, en les quals l'espectador segurament es veurà reflectit. Teresa Urroz és l'única actriu del col·lectiu SOLUBLES TERESA, practica el transformisme en les dues parts de l'obra ("Vaya" i "Playa", és clar) i en cadascuna d'elles crea variats personatges femenins -una senyora com Déu mana, una beata, una enamorada...- que busquen la complicitat del públic amb petits gestos i tics quotidians.

Continuant amb el seguiment, caldrà traslladar-se novament al carrer, concretament prop de l'Hospici, on el dissabte tindrà lloc "Tarot", d'AFIC TEATRE. El muntatge no vol ésser considerat "espectacle", perquè no hi

ha públic com a tal, ni diferències entre actors i espectadors. Tot depèn de cadascú, de fins on vulgui entrar en l'aventura del coneixement que suposa "Tarot".

¿Quin millor espai que la sala Maxim's per a un grup que s'ha autodefinint com a "alternativa definitiva del cabaret contemporani"? Elles, LAS KATALITIKAS, no volen deixar-se enquadrar en cap estil ni gènere. Potser és per això que tan sols s'avenen una mica amb el cabaret, que els permet de jugar amb el ball, les cançons, el teatre i fins la poesia. Els personatges del seu segon espectacle, "Vidas ejemplares", són presos de la vida quotidiana però, a través d'un singular procés de caricaturització, es tornen veritables esperpents. Per a això, LAS KATALITIKAS compten amb un molt original i vistós vestuari i una música ben seleccionada, sumats al seu talent transformista.

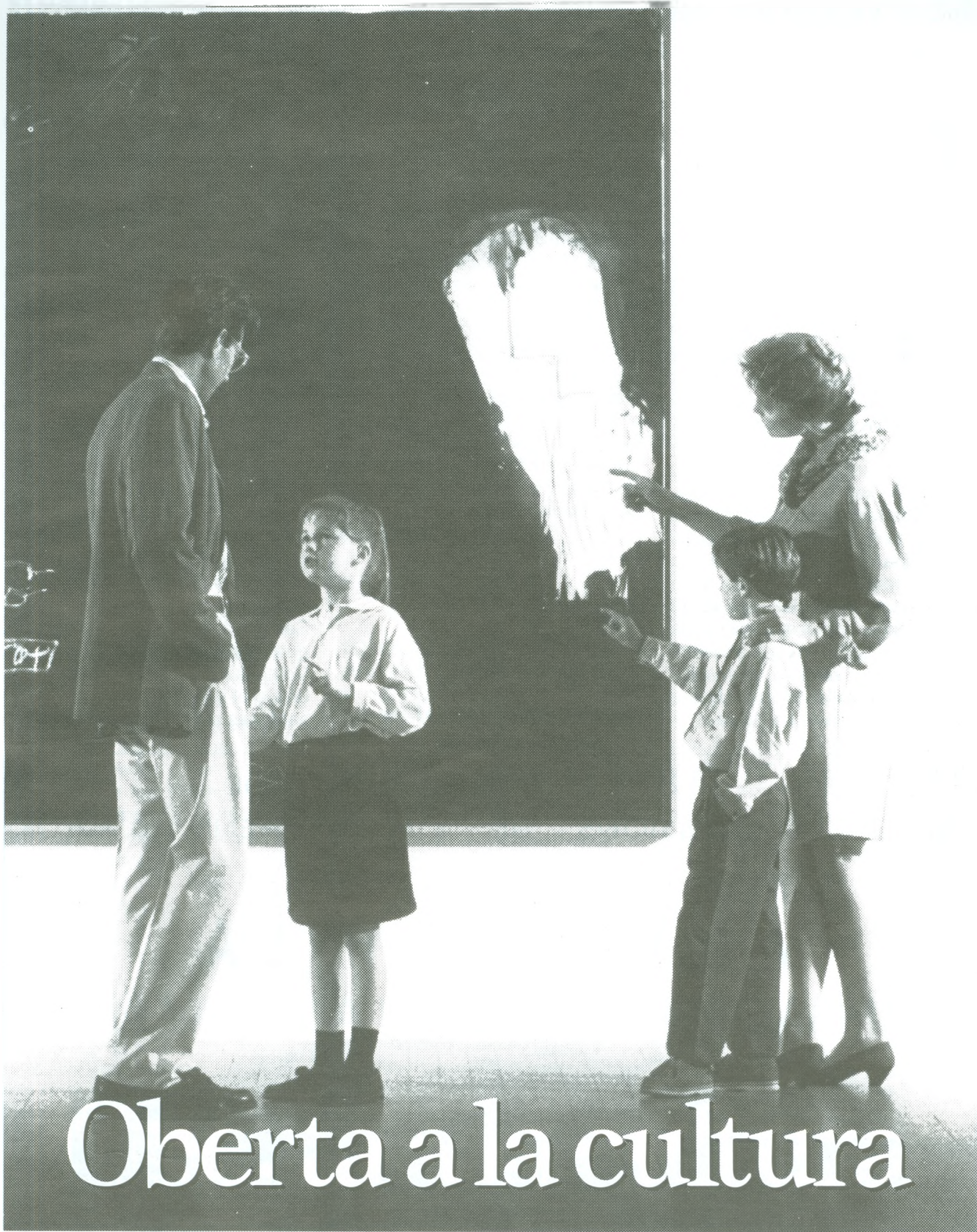
El diumenge, darrera jornada del Fòrum, presenta un aire quixotesca per la coincidència -suposo que volguda- de dos espectacles basats en el "Quijote". L'un, "Con Quijote hemos topado", de NESSUN DORMA, es presenta al Casal Marià després d'haver estat una de les revelacions de la Fira de Tàrraga d'aquest any. Es tracta d'una adaptació lliure dels clàssics escenificada amb ombres i bunraku. L'altre és "Quijote!", del TEATRO NUCLEO, una acció que

transcorre a la plaça major d'una ciutat qualsevol, en el moment en què les autoritats estan a punt d'inaugurar una estàtua del Quixot. L'estàtua pren vida i el Quixot s'enfronta a diversos episodis de la seva pròpia novel·la, que havien estat preparats per a l'acte protocolari de l'estàtua. El TEATRO NUCLEO ens vol fer veure, d'aquesta manera tan òbvia, que el Quixot és un heroi (o antiheroi?) contemporani.

No oblidem que aquest Fòrum comptarà també amb un apartat teòric molt atapeït, igual que les representacions: dos tallers i dos seminaris. Els tallers són de setze hores de durada cadascun i el nombre de places és limitat. El preu de la inscripció és de 6.000 ptes. L'anomenat "De la màscara neutra a la Commedia dell'arte" és un recorregut teòric i exemplificat a través d'una tipificació de totes les màscares en quatre tipus, de més a menys expressives: màscara neutra, màscara larvària, màscara expressiva i comedia dell'arte. El taller bàsic "Narració oral escènica", en una primera i més extensa part, presentarà i definirà la tècnica i els recursos de la narració oral escènica, així com la seva història, les seves aplicacions i els seus representants més coneguts. En una segona part del curset, els participants aplicaran el que hagin après en la narració oral d'un conte breu.

La secció teòrica del Fòrum es completa amb dos seminaris, un el divendres i l'altre el dissabte, amb sessions de matí i tarda. La majoria de les participacions o conferències tracten el tema del teatre tradicional, però des de diferents enfocaments: tècniques i aquest punt pot interessar especialment als participants al taller de "Narració oral escènica"-, formes, transmissió i exemples.

Aquesta ullada superficial al programa del Fòrum ha servit per a despertar-me la curiositat i espero que també la vostra. Per tant, doncs, i com un Pastallé de l'escena us dic: "Que tingueu un bon Fòrum!"

Oberta a la cultura

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

1987
DOBLE
27

PUBLICITAT

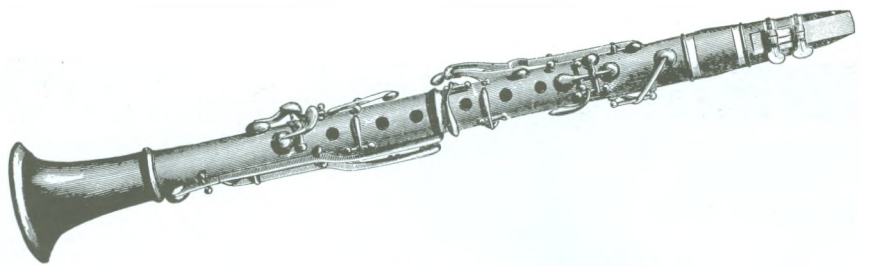
RCP

■ J. GARCIA - R. SARGATAL

El Til.ler

El Til.ler és el nom de la recent associació, creada a Olot, dedicada al conreu de la música tradicional i popular. Actualment, la seva principal activitat es basa en la recuperació dels instruments tradicionals catalans anteriors a l'aparició de la formació de Cobla actual; gralles, tarotes, sacs de gemecs, flabiols... També estan elaborant un repertori de nades per ésser acompanyades musicalment amb aquests instruments.

Entre la seva activitat duta a terme fins avui, cal destacar la recuperació del tradicional Ball de l'Àliga de Sant Ferriol, així com el concert de música tradicional celebrat als Claustres del Carme les passades Festes del Tura. Una agrupació dedicada a l'estudi, recerca i divulgació de la nostra música popular com és **El Til.ler**, omple un buit que existia a la comarca de La Garrotxa. Celebrem, doncs, la seva creació. La música tradicional i popular no es pot limitar només a la formació de Cobla.

Apunts

PREMIS "DIA DE LA SARDANA" 1991. - El passat 5 d'octubre tingué lloc al Palau de la Generalitat de Catalunya el lliurament dels Premis atorgats per l'Obra del Ballet Popular amb motiu del Dia de la Sardana. Enguany, la **Medalla al Mèrit Sardanista** ha estat concedida a l'informador i divulgador sardanista Josep Ventura, i la **Medalla al Mèrit Musical** al compositor Fèlix Martínez i Comín. La festa es clogué amb un concert de música per a cobla a càrrec de La Principal de la Bisbal.

Agenda

FIRES DE SANT LLUC. OLOT. Diumenge, dia 20, a les 6 de la tarda, recital de danses tradicionals al recinte firal per l'Esbart Marboleny.

BANYOLES. FESTES DE SANT MARTIRIÀ. - FESTA MAJOR DE LA SARDANA. Divendres, 18, nit a les 10, sardanes per la Cobla Selvatana. Dissabte, 19, matí a la 1 i tarda a les 5, sardanes per les cobles Selvatana, Mil.lenària, Principal de Banyoles i Principal de la Bisbal. Diumenge, 20, matí a les 11, concurs de sardanes. Tarda a les 5, sardanes amb les cobles Selvatana, Montgrins, Principal de la Bisbal i Principal de Banyoles. Nit a dos quarts d'11, concert de cobla i coral amb els Montgrins i la Polifònica de Puig-Reig. Dilluns, 21, a les 12 del migdia, concert de la Festa de la Música per a Cobla amb les cobles Montgrins, Principal de la Bisbal i Selvatana, amb estrena de les obres guardonades en el Premi de Composició per a Cobla de les viles de Ceret i Banyoles. Tarda a les 5, sardanes amb les mateixes cobles.

DISSABTE 18 D'OCTUBRE DE 1991
SALÓ DE SESSIONS DE L'AJUNTAMENT D'OLOT

Presentació del llibre ANEM A VILA

Primer volum de la col·lecció
IMATGES PER A LA MEMÒRIA

Fotografies d'ahir i d'avui de la nostra ciutat
De venda en totes les llibreries i per subscripció

Imatges de paisatges perduts

■ XAVIER PUIGVERT I GURT

Una nova proposta, el primer lliurament d'Olot: **imatges per la memòria**, ha vingut a animar el panorama literari olotí. Amb un pròleg de l'Alcalde, Pere Macias, textos de Jordi Pujula i fotografies de Pep Callis, **Anem a vila** enceta la col.lecció de sis volums que pretén aixecar una amena acta de fe de les transformacions patides pel nostre paisatge urbà al llarg de la centúria. La iniciativa de la Fundació Pere Simon ha propiciat l'edició del llibre, inclòs en la Col.lecció Font Moixina.

La contraposició de fotografies antigues i actuals, obtingudes des d'un mateix punt d'enquadrament, ha permès als autors traçar una evocació visual dels principals accessos a la ciutat, a la qual no tardaran a afegir-se evocacions tan o més emotives dels barris, carrers, fonts... En conjunt, l'obra comptarà amb un total de cinquanta imatges antigues acarades a les cinquanta actualitzacions que els fan costat. La majoria de fotografies pretèrites són de la primera meitat de segle i han estat seleccionades amb cura en diversos arxius particulars locals (Melcior Teixidor, Eduard Callis, J. M.º Dou...).

SÈRIE / EDICIÓ: THOMAS / ARQUÉS.

FOTÒGRAF: E. MORER.

ANY: C. 1915.

ARXIU: EDUARD CALLÍS.

◆
En l'itinerari que es dibuixa, cada placa fotogràfica marca una fita davant la qual se'ns convida a reflexionar.
◆

En l'itinerari que es dibuixa, cada placa fotogràfica marca una fita davant la qual se'ns convida a reflexionar. La ploma de Jordi Pujula basteix amb poques i encertades paraules la crònica de l'actuació humana en cada racó olotí, sense abusar del plany en cap moment. Un equilibri difícil, certament, perquè la cruesa del contrast de velles i noves imatges sobta en

extrem.

Aquest primer volum exemplifica perfectament la magnitud dels canvis en les entrades a Olot. Les instantànies d'antics camins rals aferrats als condicionaments topogràfics i flanquejats per multitud de camps i horts, tenen ben poc a veure amb l'aspecte vial d'avui dia. Bona mostra de com la societat es transforma i no s'amaga d'obligar el seu entorn a fer el mateix, prescindint de qualsevol criteri que no rimi amb progrés. **Olot: imatges per la memòria** constata els treballs dels homes per modelar a la seva conveniència l'espai i com, consumada la civilització de la natura, sentim la imperiosa necessitat de reconstruir en la ment aquell paisatge perdut definitivament.

UNA VALUOSA PROPOSTA EDITORIAL MÉS

Aquest llibre és el tercer que apareix sota els auspicis de la Fundació Pere Simon, estretament lligada al Club Rotary Olot - La Garrotxa, la qual ha redefinit la seva oferta literària després d'una curta primera etapa de col.laboració amb Edicions El Bassegodà. El nou treball ha estat imprès als tallers de la Impremta Aubert i ve a obrir una sèrie, "Llibre fotogràfic", no prevista inicialment en la Col.lecció Font Moixina, composta per les sèries "Recerca", "Art" i "Literatura".

Juntament amb els Llibres de Batet (nova denominació de l'Editora de Batet), l'esmentada Fundació constitueix una interessant iniciativa que aposta per la selecció de les obres i la regularitat en la seva aparició al mercat.

Els Llibres de Batet, al seu torn, treballen ara en un projecte de monografies breus sobre temàtica olotina que comptarà amb la col.laboració de diversos autors locals.

D'altra banda, les Edicions Municipals, impulsades per l'Ajuntament de la vila i pràcticament reduïdes en l'actualitat a la publicació d'obres de compromís, com ara homenatges i commemoracions, preparen els primers exemplars dels Quaderns d'Història d'Olot. És evident, però, que aquesta proposta literària no aportarà cap solució a la necessària clarificació de les col.leccions en curs ("Pairal", "Indiana", "Estris" i "Rebost"), o a l'estroncament d'"Eines", de caràcter didàctic i de la qual només ha aparegut un número des de l'any 1986.

Portada del llibre ANEM A VILA, imprès als tallers de la Impremta Aubert

La Premsa a Olot (Unes Notes),

Des que a mitjans del segle passat es publicà la primera revista a Olot, la premsa local garrotxina ha passat per diferents etapes, reflectint les corresponents circumstàncies socials per les quals travessava.

Aquest treball que publiquem a continuació, encarregat a l'historiador olotí Jordi Canal, pretén explicar els antecedents del setmanari que ara teniu a les mans.

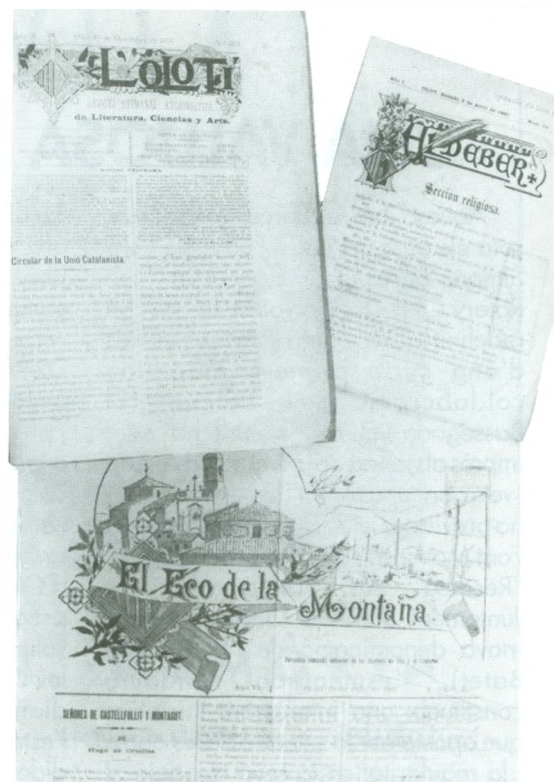
JORDI CANAL I MORELL

(Olot 1964)
Historiador, ha publicat entre d'altres "Una vila catalana davant la mort - La pesta de 1650 a Olot" i "Olot"

Era l'any 1859 quan es va començar a publicar a Olot una revista, de periodicitat bisetmanal, que portava per títol **La Aurora Olotense**. Fou una obra pràcticament exclusiva de Teodor de Mena, un personatge nascut l'any 1836. Entre els col·laboradors trobem Pau Estorch i Siqués, conegut amb el pseudònim "Lo Tamboriner del Fluvià", Benet Torà i Esteve Paluzie, l'autor de la primera història d'Olot, publicada el 1860. **La Aurora Olotense** veié la llum durant poc temps i, el mateix any, sortia ja al carrer un altre periòdic, també conduït per Teodor de Mena. S'anomenava **El Faro de la Montaña**. Aquest parell de publicacions foren les primeres aparegudes a Olot. Es tractava, de fet, d'un cas aïllat, ja que fins a l'ocupació carlista d'Olot (1874 - 1875) no es publicà cap nou periòdic. **El Iris** era un altre cas excepcional. No fou fins ben entrada la Restauració borbònica que detectem la presència en el camp de la premsa d'una certa activitat, amb periòdics com la **Revista Olotense**, **La Locomotora**, **El Olotense** o **El Montsacopa**. Va ésser, però, els anys noranta que aparegueren setmanaris amb una mínima infraestructura i solidesa, que els permetia d'oferir un bon producte i de mantenir-se durant un mínim de temps. Tots els anteriors no havien arribat mai als tres anys. Periòdics com **L'Olotí** o com **El Deber**, en canvi, sobrepassen a bastament aquesta xifra. L'etapa del tombant de segle, a més, coincidia amb uns moments en els quals Olot assolia uns nivells de vitalitat cultural i de vida ciutadana prou remarcables. Una activitat periodística intensa és sinònim d'una vida sòcio - política i cultural notable. Un exemple que pot resultar molt il·lustratiu, des del costat negatiu, d'aquesta afirmació, és el del primer franquisme: el setmanari **¡Arriba España!** apareixia en solitari, en el marc d'un règim totalitari que havia anorreat tota vida cultural i política i tota participació social que no fos l'estrictament controlada per la nova minoria dirigent. En la història olotina hi ha dues conjuntures especialment brillants pel que fa a l'activitat sòcio - política i cultural i també, doncs, en el terreny periodístic. Són, sense oblidar algun altre moment puntual, l'etapa del tombant de segle i, sobretot, la Segona República.

La premsa olotina entre dos segles

La fi del vuit-cents fou representada a la ciutat d'Olot en el camp de la premsa per tres publicacions, fruit d'altres tantes opcions: **L'Olotí**, **El Eco de la Montanya** i **El Deber**. El primer era el continuador d'un altre setmanari, **El Olotense** (1888 - 1889), que a partir del novembre del 1889 figurava ja com a òrgan del Centre Catalanista i portava a cap un progressiu procés de catalanització del seu contingut. Es convertí en **L'Olotí** a principis de 1890. La seva evolució anà de bracet amb la del regionalisme olotí, que conformava el Centre Catalanista, inclòs, en el marc català, en l'engranatge de la Lliga de Catalunya i, posteriorment, de la Unió Catalanista. Joaquim Vayreda, Josep Berga i Boix, Josep Esquena, Josep Saderra i Marià Bassols, entre d'altres, formaven el nucli que sustentava la publicació, dirigida pel pintor i literat Marià Vayreda.

Setmanaris que surtien al carrer a la ciutat d'Olot a finals del segle passat

MARIÀ VAYREDA I L'OLOTÍ

Marià Vayreda, germà de Joaquim i Estanislau, va néixer a Olot el 1853. Participà en el bàndol del pretendent Carles VII a la tercera carlinada, a la fi de la qual s'exilià un breu temps. Retornat a Olot, després de passar per París i Barcelona, es dedicà a la pintura. Més endavant, però, l'abandonaria gradualment a favor de la literatura. A part, fou el gerent de l'empresa de sants **El Arte Cristiano**. Els anys noranta va ésser un dels principals impulsors del moviment regionalista a Olot, tot representant-ne a nivell català la vessant més tradicionalista, fronterera amb el carlisme. Va dirigir el setmanari **L'Olotí**, que el gener de 1890 va prendre el relleu de **El Olotense** (1888 - 1889). Malgrat que aquest darrer havia catalanitzat progressivament el seu contingut, va ser **L'Olotí** el primer periòdic aparegut a la ciutat d'Olot escrit totalment en català. Aquest setmanari actuava com a portaveu del Centre Catalanista. Deixà de publicar-se l'any 1898. Marià Vayreda, autor de **La punyalada**, **Records de la darrera carlinada** o **Sanch Nova**, va morir a Olot l'any 1903.

L'Olotí -ha escrit Margarida Casacuberta- es fa ressò de les "palpitacions del temps" -per dir-ho amb una expressió anacrònica-, a través de la seva òptica catalanista i conservadora. Destaquen en les seves pàgines els articles de fons sobre el regionalisme, sobre temes econòmics -agricultura, indústria, comerç, progressos tècnics, folklore, literatura (...), belles arts..., és a dir, tots els temes que ofereixen un interès real a nivell de l'agrupació catalanista. Hom hi defensa idees antilliuerecanvistes, antiparlamentaristes, antiseparatistes, juntament amb els pressupòsits bàsics d'un catalanisme pairalista i tradicionalista."

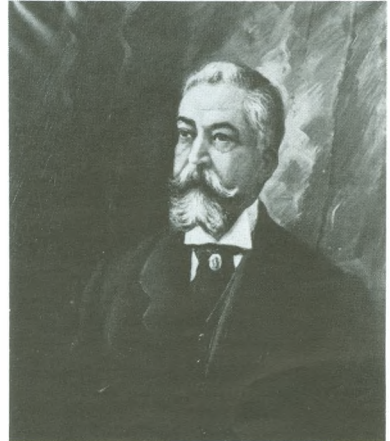
A principis del 1898 la publicació es va acomiadar dels seus lectors tot argumentant que s'ha qualificat de *desmoralisadora nostra obra*, declarantnos que *rahons especials l'obligaven a estar contra nostra publicació*. Darrera d'aquesta acusació trobem la llarga mà del rector d'Olot a l'època, Esteve Ferrer, que no pas per casualitat, sustentava en aquells moments un setmanari recentment aparegut a la ciutat, **El Deber**. Malgrat la reaparició el mes de març de **L'Olotí**, el setmanari desaparegué el desembre següent. Entre maig de 1899 i la fi de 1900 es va publicar una segona etapa del setmanari.

Francesc Monsalvatje i Fossas, banquer, polític i historiador olotí, havia dirigit **El Olotense**. S'havia allunyat paulatinament del nucli regionalista, fet que, sobretot després de la transformació en **L'Olotí**, el portà a abandonar el càrrec. El 1892 el trobem al darrera d'una nova publicació, titulada **El Eco de la Montaña**, concebuda en termes igualment

conservadors, però no regionalistes i propers a l'òptica dinàstica. *Las Autoridades, el Comercio, la Industria, la Propiedad y el Profesorado, encontrarán en nosotros sus más decididos y firmes defensores, deponiendo siempre toda mira mezquina y personal en aras del bien común*, escrivien en l'article introductor del primer número del setmanari. La secció d'opinió, les notícies i, de tant en tant, la publicació de treballs de caire històric -gairebé sempre del propi Monsalvatje- conformaven essencialment el periòdic. Era escrit en castellà i se'n publicaren més de tres-cents números. El darrer correspon al 26 de juny de 1898.

Si bé les topades entre **L'Olotí** i **El Eco de la Montaña** foren relativament freqüents, no assoliren, ni de bon tros, la virulència de les que va protagonitzar tot al llarg de la seva existència, amb tots els periòdics possibles, un setmanari que va veure la llum el 1897. Era **El Deber**, que amb algunes variacions, més o menys notables, es mantingué fins el 1936.

El poeta Josep M.^o de Garganta en fou el primer director. Això no obstant, la inspiració i la direcció real cal cercar-la a la rectoria olotina i, més concretament, en la persona d'Esteve Ferrer i Casadevall -el "bisbe de la Muntanya", com l'anomenaven els seus contemporanis, rector - arxiprest d'Olot. **El Deber** partia de posicions clarament tradicionalistes, tot i que més endavant portà a terme un clar apropament a la Lliga Regionalista. Aquest fet abocà Ferrer i els nuclis carlistes olotins a fundar, l'any 1917, **La Tradició Catalana**. Els primers mesos d'existència, **El Deber** polemitzà contínuament amb **L'Olotí**. En el nou segle es produïren dures friccions amb **La Democràcia**, que van acabar amb la prohibició d'aquest darrer setmanari per part del bisbe de Girona. De fet, ja ho hem escrit, **El Deber** topà pràcticament amb tothom qui no pensava com el seu, o els seus, inspiradors. Publicacions satíriques com **L'Ull** i **L'Ullera** feren Ferrer, lògicament, el blanc de bona part dels seus acudits en la segona dècada del segle XX. A banda de les notícies locals i les col.laboracions literàries, fou la religió el tema central d'aquest setmanari, que acabà sumant més de dos milers de números. En aquesta dècada final del segle XIX podríem afegir encara periòdics com **La Comarca Leal**, de filiació carlista, que durant una breu etapa actuà de portaveu del Cercle Tradicionalista d'Olot, a part dels de Vic i Berga, o com **L'Hostolenc**, vinculat a **El Deber**. L'any 1900, d'altra banda, va sortir al carrer el setmanari **Sanch Nova**, que s'autodefinia com a "Revista catalana montanyesa". El títol s'inspirava en la novel.la homònima de Marià Vayreda, que n'era alhora el director. Entre els col.laboradors trobem Josep Berga i Boix, Celestí Devesa, Miquel Sacrest, Sebastià Sans i Bori, entre d'altres. L'octubre de 1902 s'integrà en un nou setmanari, **El Montanyenc**, que actuava com a portaveu de l'Agrupació Catalanista d'Olot i

Francesc Monsalvatje,
Director i propietari de
EL ECO DE LA MONTAÑA

recollia l'herència dels anteriors periòdics regionalistes de la vila. A la capçalera es reproduïa el programa aprovat el 1897 per la Unió Catalanista. Deixà de publicar-se l'any següent. La **Democràcia**, apareguda l'any 1902, que es definia com a demòcrata i progressista, i la **Revista Olotina**, que va veure la llum el 1905 tot defensant posicions que podríem classificar com a nacionalistes d'esquerra, acaben de completar aquesta ràpida ullada de la premsa olotina del tombant de segle.

El periodisme de l'etapa republicana

Conscients del llarg salt temporal realitzat, podem situar-nos a la Segona República. Pel camí ens han quedat, certament, nombrosos periòdics: **Ciutat**, els satírics **L'Ull** i **L'Ullera**, **La Comarca**, **Vida Olotina**, **La Tradició Catalana**, **La Montaña** o, només per citar-ne una altra, molt important, la **Revista d'Olot**. En l'etapa republicana culminaren, conflüïren i es pogueren desenvolupar en llibertat tota una sèrie de processos, iniciatives i projectes iniciats amb anterioritat que possibilitaren que en aquella conjuntura, paral·lelament a una febril activitat política, tingués lloc una notabilíssima vida cultural.

La Catalunya de la Segona República assolí alts nivells en el camp cultural. Però també en molts d'altres. L'historiador Pierre Vilar deia que *...m'entristeix molt quan veig que un espanyol se sent orgullós de l'entrada del seu país en la "modernitat" d'Europa, quan el 1930 - 1936, mentre jo vivia a Barcelona, tenia la impressió, en molts aspectes, d'un nivell de modernitat més alt que en el meu país.* Centrant-nos en la ciutat d'Olot, podem qualificar l'etapa com a brillant pel que fa a la cultura. Els anys trenta es va produir, en primer lloc, una difusió i popularització de la cultura, a diversos nivells. L'ensenyament fou, en aquest sentit, un element prioritari. El 1936, a redós del moviment revolucionari, la idea de generalització de l'educació va rebre, encara, un nou impuls. La tasca educativa no es va limitar als recintes escolars, però, sinó que s'establí una mica arreu i trobà suport mitjançant les conferències, exposicions o espectacles. Els índexs de lectura de la Biblioteca Popular d'Olot, d'altra banda, augmenten espectacularment aquests anys. Tertúlies, llibres, recerca, l'Escola Superior de Paisatge, i una gran quantitat de premsa, acaben de refermar la tesi d'una vitalitat cultural remarcable.

La premsa d'aquesta etapa, reflex de l'ebullició política del moment, estava molt marcada ideològicament. L'any 1939, de manera significativa, el rector d'Olot, Antoni Butiñà, en el seu informe sobre el període que havia precedit l'esclat de la Guerra Civil, escrivia: *Se publicaban en Olot cuatro periódicos, al estallar la revolución: El Deber, el más antiguo y de carácter católico, con tendencia catalanista; La Tradición Catalana que, aunque escrito en lengua vernácula, era decididamente cristiano y tradicionalista; La Ciutat d'Olot, órgano del Casal Catalá y que, de una manera más o menos suave y vergonzante, difundía las ideas más extremistas, y Esquerra, órgano del partido Esquerra Republicana.* La de Butiñà era l'òptica dels vencedors del conflicte civil. Defineix bé, però, les línies periodístiques de l'etapa, a banda de les opinions que expressa sobre cadascuna.

Tant **La Tradició Catalana** com **El Deber** sortien al carrer abans de l'inici de la Segona República. Més amunt hem vist com el primer setmanari

PLA I CORAL I LA PREMSA D'ERC

Ramon Pla i Coral, nascut el 1906 a Olot, col·laborà des de ben jove en la premsa local. Els anys vint a la **Revista d'Olot** i els trenta en els diferents periòdics articulats a l'entorn d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC). En va ser l'ànima. Jordi Pujiula, a qui pertanyien les pàgines més acurades sobre aquest periodista, ha escrit que *...el Ramon Pla i Coral editorialista i cronista incisiu dels esdeveniments de la seva època, que a través de l'ideari polític d'Esquerra Republicana de Catalunya, i les publicacions locals **Lluita**, **Acció Ciutadana** i **Esquerra**, ofería un punt de vista inequívocament progressista i catalanista, sempre brillant i mesurat, en la línia del pensament esquerrà i liberal i de la intel·lectualitat catalana dels anys trenta.* El 1938 va anar a combatre al front de l'Ebre i entre la fi de la Guerra Civil i el 1945 va viure entre amagatalls, camps de concentració i de treball. Després de molts anys de forçat i inevitable silenci col·laborà novament a partir dels anys setanta a la premsa local. **Olot - Misión** i **L'Olotí** acolliren un bon nombre d'escrits seus. Va morir l'any 1980.

ANTONI PLANAGUMÀ, DIRECTOR DE LA CIUTAT D'OLOT

Antoni Planagumà i Gelada, nascut a Olot l'any 1909, era enginyer industrial. Afiliat a Acció Catalana Republicana (ACR), impulsà i dirigí el setmanari **La Ciutat d'Olot** i també **El Despertador**, de caire satíric, l'època de la Segona República. **La Ciutat d'Olot** aparegué l'any 1932 i el seu darrer número data de l'agost de 1936. El propi Planagumà narra de la manera següent la fi del periòdic: *Àngel Blanch, membre del POUM al Comitè de Milícies Antifeixistes olotí, va exigir-li ...d'una manera crispada, que les galerades del nostre setmanari fossin sotmeses a llur prèvia censura. Evidentment, en tant que membre del Comitè i al mateix temps en tant que director de **La Ciutat d'Olot**, vaig refusar instantàniament a plegar-me a aquesta injunció. Joan de Garganta i tota la redacció varen estar d'acord amb mi, que més valia, davant d'aquella exigència, ensorrar el periòdic.* Planagumà era, amb Bernardi Lite, el representant d'ACR al Comitè el 1936. L'octubre d'aquell mateix any signà, com a president del Departament d'Economia del Consell Municipal, el Decret de Col·lectivitzacions a Olot. S'exilià, com tants d'altres, a la fi de la Guerra Civil. Va viure a França, prop de París, fins a la seva mort, el 1989. Tal com era la seva voluntat, fou incinerat i les seves cendres escampades des del Montsacopa l'agost de l'any següent.

aparegué el 1917, i el segon la darrerria del segle XIX, concretament l'any 1897. **La Tradició Catalana** representava, els anys trenta, l'opció carlista, ben arrelada en alguns sectors de la ciutat i integrada per famílies com els Llosas, Oró o, entre d'altres, els Castañer. **El Deber**, en canvi, representava, de manera més o menys clara, la Lliga Regionalista i el seu conservadorisme catalanista. Al setmanari hi continuava vinculat, a més, una part del clergat olotí. Les seves topades foren molt sovintejades amb **La Ciutat d'Olot** i també amb els diferents periòdics inspirats per l'Esquerra Republicana de Catalunya.

La Ciutat d'Olot, setmanari que es definia com a catalanista - republicà, era vinculat al Casal Català, és a dir, a Acció Catalana Republicana, grup polític que a la ciutat d'Olot comandava Joan de Garganta. El setmanari fou fundat l'any 1932. El director era Antoni Planagumà i Gelada, i l'administrador, que féu viable el producte econòmicament, Miquel Pagès. Catalanisme, liberalisme, democràcia i republicanisme podrien definir, a parer de Juli Clavijo, l'orientació del setmanari. A banda de les notícies i els articles polítics destacaren les col.laboracions sobre la història local de Joaquim Danés, la plana que dedicaven a la participació dels infants i els textos de Joan de Garganta, l'intel.lectual de més talla que ha tingut la ciutat d'Olot aquest segle. Si l'inici de la Guerra Civil posà fi a **La Tradició Catalana** i **El Deber**, **La Ciutat d'Olot** reaparegué el mes d'agost del mateix 1936. Fou, però, el darrer número.

Depenent també d'Acció Catalana Republicana, apareixia a Olot el periòdic satíric **El Despertador**. No era l'única publicació d'aquesta mena de l'etapa republicana. **El Bombo**, **La Bombeta**, **L'Oncle Joan** o **Kikiriki** poden completar amb més precisió el quadre dels periòdics satírics. A la redacció d'**El Despertador** hi havia Jaume Gascon, Sebastià Ortiz, Francesc Vidal o, entre altres, Antoni

Planagumà. L'administrador era també Miquel Pagès. *La venda "à la criée" - escriu Planagumà - per l'inenarrable Josep Martí, altrament conegut per en Xec Puça, reportava un munt de pessetones. Iafegeix: ...teníem els nostres caps de turc, que rebien metòdicament les plantofades, administrades sense parsimònia. Un dels afavorits era el sofert director d'**El Deber**, en Joan Arau, que sempre anava atrafegat, acalorat i sovint suava. Com que la polèmica amb **El Deber** era permanent, amb freqüència fèiem referència al sofert director o al suat director.*

El Despertador aparegué intermitentment tot al llarg de la Segona República.

Per últim, l'Esquerra Republicana de Catalunya va disposar de les capçaleres següents: **Lluita**, **Acció Ciutadana** i **Esquerra**. El periodista Ramon Pla i Coral en va ser l'ànima. Aquesta premsa, com l'anterior, desaparegué amb l'inici de la Guerra Civil. Entre 1936 i 1939 només el POUM mantingué un òrgan de premsa, que portava per títol **Camarada**.

La fi de la contesa del 1936 - 1939 significà, tal com hem remarcat més amunt, l'anorreament de la vida política i social i de la vitalitat cultural de tot el país. L'alçament contra la legalitat vigent, la de la Segona República, havia triomfat. El primer franquisme és un erm, com en tantes coses, en el camp de la premsa. Només cap a la fi del règim de Franco hi ha una certa recuperació.

Els anys setanta foren, novament, l'escenari d'una societat vital, la qual cosa reflectí la premsa. **Olot - Misión** i **L'Olotí** en la seva primera etapa, **Gra de Fajol** o els primers números de **La Comarca d'Olot** en són una mostra. L'estancament sòcio - polític i la decadència cultural de l'Olot d'entrats els anys vuitanta, especialment dels darrers anys, ens han abocat a la lamentable situació periodística actual. Haurem d'esperar que l'aparició d'un nou setmanari ens en comenci a deslliurar...

Redacció de **LA CIUTAT D'OLOT** i de **EL DESPERTADOR**. De dreta a esquerra: Un amic de la redacció, Francesc Vidal i Forga, Jaume Gascon i Rodà, Sebastià Ortiz i Aulina, Miquel Pagès i Muntada i Antoni Planagumà i Gelada.
Foto: A. Planagumà

La Fira del Dibuix

La Fira del Dibuix ha arribat a ser una tradició important per als olotins, és fortament consolidada i atrau gran nombre d'artistes i compradors forans. Però des que s'inicià, mig segle enrretera, ha experimentat canvis conceptuals importants, fins al punt que en certa manera es podria dir que s'assembla poc a la idea original. Un repàs a les diferents ressenyes periodístiques ens mostra la metamorfosi de la Fira.

JOAN SALA I PLANA

Autor d'aquest article és Doctor en Belles Arts i professor d'institut.

La seva tesi doctoral, llegida l'any passat, es va titular: "La pintura a Olot el segle XIX. Berga i Boix i els germans Vayreda."

Llegir l'*¡Arriba España!* de finals dels anys quaranta, és trobar-se quasi exclusivament amb articles de fons ideològic, i un seguit de notícies locals, entre les quals hi ha la informació del cinema, el futbol i les esqueles mortuòries. Dins l'apartat de les notícies, el setmanari dona anyalment la lacònica informació que el dia de l'evangelista Sant Lluç, patró dels artistes, es fan dos actes, organitzats sempre per la Sala Vayreda i l'Escola de Belles Arts en algunes ocasions, i en d'altres per un col·lectiu que s'anomena "artistes locals". Aquests actes són al matí una missa a l'altar del Roser, de l'església de Sant Esteve, i a la nit una vetllada *poètica - musical* al saló de festes de l'Ideal. La situació del país en aquells moments no permetia fer gaire res de més.

Però en la relació d'activitats per al 18 d'octubre de l'any 1952 hi ha una innovació. Es diu que "*Para hoy, viernes, a las ocho de la noche, está anunciado en el local del Centro Excursionista de Catalunya la apertura de la II Feria del Dibujo, acto éste eminentemente simpático, donde podrán adquirirse los últimos dibujos de nuestros artistas.*"

No hi ha cap referència en aquest setmanari, que era l'únic que s'imprimia llavors a la població, que ens indiqui que l'any 1951 es va celebrar la I Fira del Dibuix. Només la frase publicada el 13 d'octubre de 1951 que diu "*Una comisión -tot parlant dels actes de Sant Lluç- labora el programa de festejos de los que se pasará oportuna invitación*" pot ésser un petit indici. I tampoc no hi és, aquesta referència, els tres anys anteriors, 1948 - 1950, fet, aquest, que no vol pas dir que no se celebrés, simplement pot ésser que no ho recollís el setmanari en qüestió.

Així doncs, les primeres referències de la Fira del Dibuix apunten que neix humilment durant unes hores al captard, al local del Centre Excursionista, amb l'objectiu de propiciar la venda dels dibuixos i apunts dels pintors locals. Era una discreta manera de començar, com migrada era tota l'activitat cultural del país, sotmès a unes contundents mesures dictatorials. Aquests anys de després de la guerra civil la situació econòmica era ben poc pròspera per a la gran majoria de la població, i els pintors d'arreu del país havien de fer mans i mànigues

per sobreviure, i pocs es podien dedicar exclusivament a la pintura.

Per tant, una fira que donés sortida als dibuixos que feien els artistes com a estudis, i que quedaven oblidats en les carpetes, era una encertada solució. Per un costat ajudava l'economia dels expositors, i per l'altre contribuïa que els interessats en la compra poguessin tenir obra per poc preu, ja que el dibuix tradicionalment s'ha valorat menys que altres manifestacions plàstiques.

L'*¡Arriba España!* del 25 d'octubre de 1952, que representa la de la propera setmana de Sant Lluç, diu que "*la II Feria del Dibujo, que tuvo lugar este año, estuvo algo desviada de su original sentido, quizá por su impecable presentación*". Aquest fet es pot interpretar com que en l'edició anterior era menys organitzada, motiu pel qual no consta en la relació d'activitats del setmanari d'anys anteriors.

Resseguint una mica el pretèrit de la Fira del Dibuix veiem que el 1953 se celebra davant de la galeria d'art de Francesc Armengol, on llegim "*se levantará el pabellón de la Feria del Dibujo que por su prestigio, atracción y cola-*

Leongi Quera.
Llapis sobre paper
(Làmina cedida pel Museu
Comarcal de la Garrotxa)

boraciones, ha de avivar el entusiasmo que ya de por sí suscita tan típica efemérides." És la típica adulació de la premsa del moment als pocs actes de caire cultural que se celebren. I també la sala d'art F. Armengol fa una "Gran Feria del Artista" coincidint amb la de l'exterior Però no és fins l'any 1959 que torna a aparèixer la convocatòria de la III Fira del Dibuix, com si les celebracions fetes anys abans no tinguessin continuïtat respecte a les inicials.

És d'aquest any 1959 un article de R. Grabolosa a la revista "Destino" que parla dels pintors d'Olot organitzant la tercera convocatòria de la Fira del Dibuix.

En la major part d'ocasions la Fira s'ha celebrat a la Plaça Clarà, on hi ha aixopluc per als artistes i visitants en cas de pluges, fet que es dona amb certa freqüència. Tot i que també apareix el projecte de traslladar-la al Firal en la propera edició -ho recull "L'Olotí" del 18 d'octubre de 1979-, ja que es raona que hi hauria més espai perquè circulessin els visitants, i es veurien millor les obres exposades, no es materialitza.

L'objectiu inicial de fer una fira on només es presentessin dibuixos sobre paper es va oblidant i, a finals dels anys setanta, a més de tot tipus de tècniques cromàtiques van apareixent altres manifestacions artístiques: primer les ceràmiques, i es van ampliant a altres activitats, que no sempre es veuen bé i que es volen controlar. Es demana una fira "pura" i no un "mercadillo", però la realitat ha demostrat que els puristes no han tingut èxit.

Es fan coincidir les dates de lliurament de la Beca d'Arts Plàstiques amb les de la Fira, i gràcies a aquest fet a partir de l'any 1982, en què C. Casanovas fa l'exposició de la Primera Beca, que havia obtingut l'any anterior, s'han pogut veure una sèrie de mostres de gent jove que tenien en comú, quasi totes elles, la voluntat d'investigar en aquest mitjà d'expressió uns nous llenguatges, diferents dels que se'ls havien ensenyat.

El setmanari "Dijous", coincidint amb les Fires de l'any passat, publicava una conversa mantinguda amb J. Granados Ll., un dels cinc membres que formen la comissió organitzadora, el qual recordava diferents moments difícils i les persones que havien ajudat a donar-hi una empenta. També parlava de les tres edicions en què es va organitzar una Fira paral·lela amb només dibuixos, i ubicada al Firal.

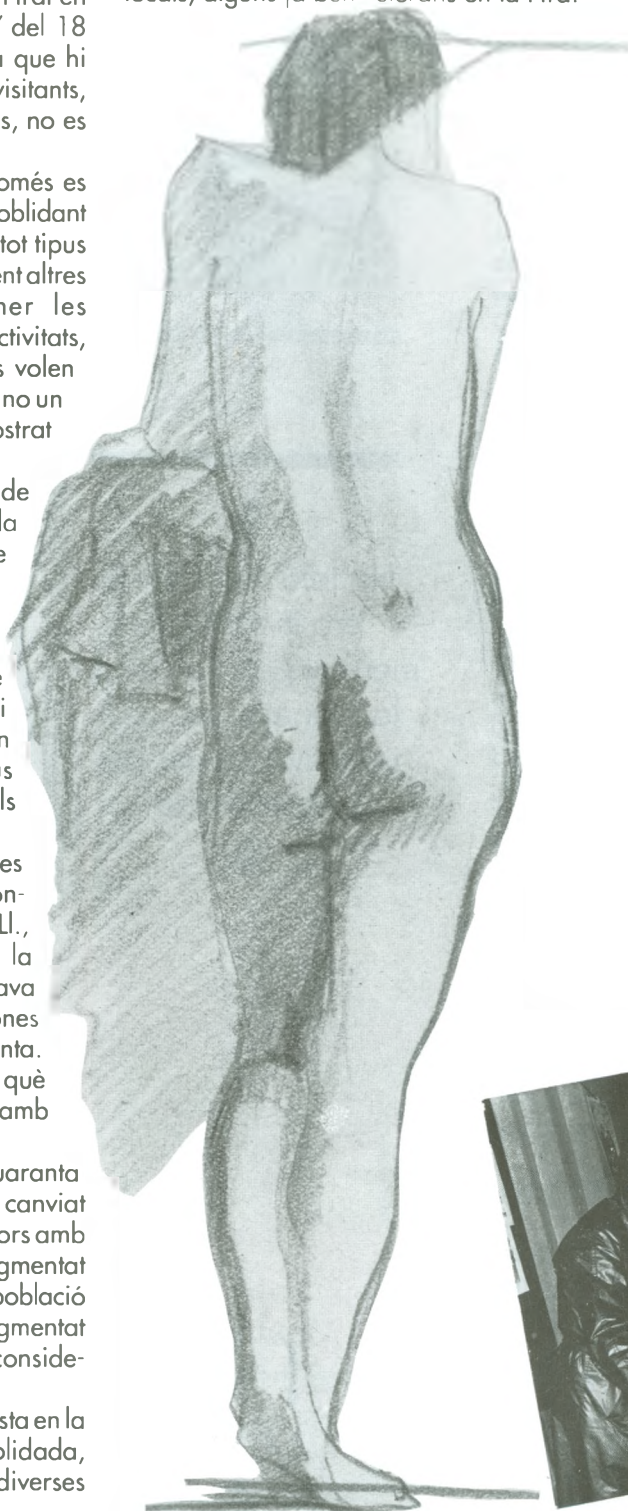
Però d'aquells inicis ja fa més de quaranta anys, i tota la panoràmica del país ha canviat substancialment. Ara són molts els pintors amb dedicació completa a la pintura; ha augmentat el nombre de sales d'art tant en aquesta població com en d'altres del país, i també ha augmentat el de col·leccionistes, fets, tots ells, que considero positius.

Aquesta nova situació també es manifesta en la Fira del Dibuix, que és totalment consolidada, i que fa desplaçar compradors de diverses

comarques catalanes. Ara hi ha tant pintors locals com forans, molts dels quals porten pintures, que sol ésser la manifestació plàstica més apreciada pels compradors. I els dibuixos que es porten tampoc no solen ésser els apunts de taller, com en un bon començament es pensava. En molts casos són fets pensant en la Fira.

D'aquells inicis en queda ben poca cosa, fet, aquest, que no s'ha de valorar malament per principi. És normal que cada situació s'adeqüi a les necessitats del moment, i aquest bigarrament de diferents pintors locals i de fora, joves i vells, paisatgistes i informalistes, ajuda que la manifestació agafi més ambient i dona al visitant més llibertat en l'elecció en haver-hi més diversitat, tot i que la majoria dels compradors es continuen decantant pels pintors locals, alguns ja ben veterans en la Fira.

Leongi Quera
Llapis sobre paper
(Làmina cedida pel Museu
Comarcal de la Garrotxa)

Retrospectiva Fira del Dibuix
Foto: Jesus Coma

OBSCENITATS

FRANCESC PEREIRA

❖
Ho feia a propòsit,
era evident. Es
menjava els xurros de
la manera que se'ls
menjava només per
provocar-lo
❖

Li ho va dir perquè ja no podia més, perquè es veia incapaç de continuar suportant la seva manera de llepar i mastegar els xurros pel carrer, a la vista de tothom...

-Has de menjar-te els xurros ara? No pots esperar que arribem a casa? Tanta gana tens?

-El què? -digué ella, fingint que no havia escoltat-

-Ho has entès perfectament -mormolà ell entre dents-

-Què remugues? -contestà ella llepant el sucre d'un altre xurro-, què és el que he entès perfectament?

Ho feia a propòsit, era evident. Es menjava els xurros de la manera que se'ls menjava només per provocar-lo, per avergonyir-lo. És que era escandalós. I ho feia, es menjava un xurro d'aquella manera ostentosa i provocativa, i quasi blasfema, cada vegada que es creuaven amb un home; i cada vegada obria més la boca, i cada vegada apuntava més la llengua entre els llavis pintats abans d'engolir-lo amb aquella maligna fruïció.

Contenint-se, tancant els punys en les butxaques del pantaló, aconseguí de dir:

-No t'adones que et miren?

-Qui em mira? -s'estranyà ella-

-Tothom! -es crispà ell-, tothom mira la teva manera de menjar xurros! Que no ho veus?

-L'únic que veig -respongué ella-, és que estàs pixant fora de test.

Ell sentí que les cames li tremolaven, i només fent un esforç guardà silenci. No volia mirar-la, volia ignorar-la. El cap li bullia amb idees d'assassinat... Era millor no mirar-la. Però ella es posà a riure tan fort al seu costat, que va haver de fer-ho, i va haver de contemplar com s'introduïa un altre xurro a la boca i el mastegava amb

delit, amb vulgaritat, amb una complaença repugnant. De no haver estat al bell mig de la Rambla li hauria fet entendre d'una bufetada que cap dona normal no es passeja un dissabte a la tarda llepant xurros del bracet del seu home. Cap dona que tingui dos dits de front.

-No comprens que és de mala educació? -intentà encara de fer-la raonar-

-Per què de mala educació?

-Perquè el xurro és un símbol, per als malpensats... -li replicà enrogint, molt violent amb si mateix-

-Un símbol? -tornà a preguntar ella amb una expressió ingènua-, un símbol de què?

Ell apressà el pas. Caminava amb rigidesa, sense moure el cos; se sentia massa incòmode al costat de la seva muller menjant xurros. Se sentia quasi despulpat, humiliat. Si un home ha d'explicar a la seva muller certes coses, és que hi ha quelcom que no funciona, que no encaixa bé en el cervell d'ella. Hi ha temes, actituds, que són de calaix. Que tothom ha de conèixer i comprendre.

-De debò que no ho saps? -li preguntà amb un fil de veu, mirant els costats-

-Que no sé què? -preguntà ella, ara obertament interessada-

-El xurro -explicà ell, apropant-se a ella-, és un símbol sexual, si es té present la manera que tens de menjar-te'l...

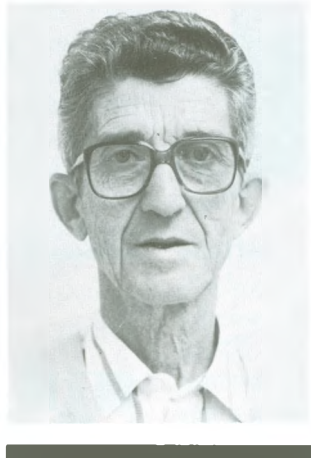
Ella el mirà fixament, com si hagués entès. Però s'introduí un altre xurro a la boca i l'assaborí amb la mateixa fruïció amb què havia assaborit els xurros anteriors, amb el mateix desvergonyiment... Ell desistí de fer més comentaris. Era inútil amb ella. No comprenia res. Era un monstre de vulgaritat i d'ignorància. Ho desconeixia tot. Només dominava l'art de rebaixar-lo, de fer-lo patir...

FARINES I FARINETES

RAMON LLONGARRIU I MONTSALVATGE

Tan segur com el fajol a Olot.

Sí, però això era abans, quan d'aquest cultiu se n'esperava la collita sense comptar gaire els jornals que costava a l'hora de la sega, prou

difícil si alguna maltempada havia aixafat o ajagut les plantes, embullades entre elles. Aleshores, segar era molt entretingut i hi participava molta gent llargues estones abans no era recollit i lligat en petites monjoies perquè s'assequés durant uns dies al sol tardorenc. Mentrestant, ja pujaven els baps que s'havien sembrat junt amb el fajol.

Després, la batuda es feia amb les batolles, un estri de confecció casolana consistent en dos bastons units per un extrem per mitjà d'una corda o un tros de corretja d'una llargada suficient per poder-les giravoltar. Un d'ells -el mànec- s'agafava amb les dues mans i amb l'altre -el vergueró-, fent-lo voltar, es tupava la pila de monjoies desfetes a terra per fer saltar el gra.

Aquest conreu s'abandonà a ritme d'allò que anomenem progrés i, sobretot, de l'èxode rural. Ara, de poc, es parla molt del fajol i els fesols com a cultius alternatius per a la nostra comarca. El fajol, diuen, se sembra amb quaranta o cinquanta quilos per hectàrea. El conreu és fàcil degut a la seva ràpida crescuda, que no deixa sortir les herbes dolentes, i al cap de tres mesos el gra ja és madur. Amb tot, hi ha resistència a sembrar-lo per molts pagesos perquè si, per alguna causa, la collita no es pot fer amb màquina, els jornals es menjarien tot el fruit. I quant a la venda del gra -a dues-centes pessetes el quilo- està per veure per la competència de fajols importats d'altres països. Veurem.

Tornem al nostre fajol -al romàntic dels nostres records i al real que, poc o molt, es torna a fer- perquè de la seva farina se'n fa la llaminadura anomenada "farines".

Les millors farines per fer el cuinat són

les obtingudes en un molí de pedra. Amb la seva lentitud treu més bé la pela del gra i la farina queda més pulcra. Posada aigua en un perol o perola, segons la quantitat a fer, així que és tèbia amb una mà es comença a tirar farina mentre que amb l'altra es remena contínuament per desfer qualsevol grumoll que es formi. Tot ha d'estar ben desfet, desfet, fins que l'espessor de la massa gelatinosa sigui suficient, cosa que es coneix quan, en aixecar la mà, la pasta fila, és a dir, manté el regalim de la mà a la perola. Cal recordar-se, aleshores, de tirar-hi sal a ull i gust de qui fa la preparació. Amb foc continu, no gaire fort, es cou a poc a poc, remenant contínuament, ara amb un pal perquè la massa, espesseïda, costa de remenar, s'agafa al pal i, finalment, *trotxa*, bull sorollosament, cosa que avisa que la cuita és acabada. Des de començar a tirar la farina a l'aigua fins ara, haurem passat de tres quarts a una hora. La cuita sola necessita un quart, més o menys.

◆
El nom d'aquest plat garrotxí és farines, tot i que en alguns llocs en diguin farinetes.
◆

Feta la cocció podem buidar la pasta en plates o motlles preparats. En refredar-se, les farines llevaran i la pasta, compacta, podrà tallar-se perfectament. I cullerada va, cullerada ve. Quasi tothom passa els talls per la paella, una mica fregits, els quals s'acompanyen amb sucre o mel.

El nom d'aquest plat garrotxí és farines, tot i que en alguns llocs en diguin farinetes. Aquest últim nom sembla que escau més bé a la sopa feta amb farines de blat que les famílies de pagès cuinaven quan desitjaven trencar la rutina del diari plat de farro adobat amb cansalada fosa. O brou bufat, quan n'era el temps.

Qui és Qui?

Tant ell com tota la seva família (avantpassats) eren "ciudadans honrats de Barcelona", però no era de Barcelona. A la Ciutat Comtal hi va anar a estudiar filosofia, on també rebria els homenatges i la crítica per la seva feina. Del Cap i Casal portà amics i col·legues cap a la ciutat on va viure i va morir, durant la pesta groga. Era un home de comarques, liberal i catalanista, condició que el portà a la política

activa, essent regidor i fins i tot Tinent d'Alcalde del seu poble.

Degut a la política va haver d'exiliar-se durant un temps a França. Va presidir l'Assemblea que aprovaria unes bases ara rememorades

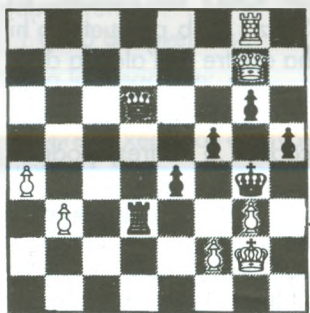
Com a empresari va crear una nova indústria (amb altres socis) que l'ha sobreviscut a ell i als seus fills. No va tenir tanta sort amb la portada d'electricitat a la seva ciutat, ja que la companyia va fer fallida.

La solució, la setmana vinent.

Escacs

Negres juguen i guanyen

Encara que el seu rei sembli compromès en aquesta posició de la partida Adzisku-Kostov (Bulgaria, 1959), la realitat és diferent, donç son les negres que guanyen la partida. Com?

TEMPS PER LA SOLUCIÓ

Tres minuts pel jugador de primera categoria, set pel de segona, i dotze pel de tercera.

Libres

Novetats

Scarlet

d'Alexander Ripley. Edicions B. 768 planes. 2.750 ptes. L'esperada continuació de "El que el vent s'endugué".

Carol

de Patricia Highsmith. Llibres del Trapezi. 286 planes. 2.000 ptes. Novel·la emotiva i apassionada de dues dones.

El final de la nit

de John Mc Donald. Edicions 62. 204 planes. 925 ptes. Novel·la policíaca de la col·lecció La Cua de Palla.

La mente humana

de Jordi Pinillos. Ed. Temas de Hoy. 250 planes. 1.250 ptes. Un clàssic de la psicologia.

El deporte del poder. Vida y milagros de Juan Antonio Samaranch

de Boix & Espada. Ed. Temas de Hoy. 360 planes. 2.000 ptes. Biografia fascinant i desmitificadora.

Gustave Flaubert

de Herbert Lottman. Ed. Tusquets. 505 planes. 3.500 ptes. Biografia de l'autor de Madame Bovary.

El silencio de los inocentes

de Thomas Harris. 398 planes. 1.995 ptes. Novel·la de terror portada al cinema amb el títol de "El silencio de los corderos".

Comprender la revolución rusa

de Martin Malia. Ed. Rialp. 353 planes. 1.700 ptes. Un balanç del règim soviètic.

API nº 218

pauli finques

al capdamunt del firal

Tel. 26 54 00

Pisos d'Alt Standing
a preus molt assequibles ?

Vingui a veure'ls i jutgi !

Treballem per la seva qualitat de vida

LES COLS
— RESTAURANT —

Mas Les Cols - Ctra. de la Canya s/n
Tel. 26 92 09 - OLOT

El Rocòdrom d'Olot

■ Joan Peña

Va d'agraïments. Gràcies a la col.laboració de diferents empreses, entitats públiques i persones interessades en el tema -aprofito l'avinentesa per donar-los les gràcies-, tenim a Olot, des d'aquesta primavera, un rocòdrom d'ús públic i gratuït. Per a qui no ho sàpiga, és situat en els terrenys del Pavelló Municipal; per a qui ho sàpiga, també.

(Va de recomanacions)

Per utilitzar-lo cal demanar la clau al bar del Pavelló, havent de preveure si serà obert; si no és aquest el cas, haurem d'haver-hi anat prèviament a demanar la clau. Pot ésser un xicenujós, però és l'única condició que posa el Patronat d'Esports a la seva utilització, lògic d'altra banda, donada la responsabilitat que hi té, que és de zero, o almenys així ho aclareix un rètol adherit al propi rocòdrom.

(Va de descripció)

Serveix per a enfilar-s'hi; hom pot fer-ho en molts llocs, però aquest és expressament construït. Tenim diverses geometries: plaques inclinades, verticals i extraplomades; diedres verticals i extraplomats; arestes i

desploms - sostre. De preses n'hi trobem d'artificials, collades al formigó, i pseudo - naturals, formades per fustes i escuma d'urea que vam posar en l'encofrat abans de formigonar; i n'hi ha moltes, hovam fer expressament perquè tothom hi trobi el seu nivell de dificultat, senzillament: qui vol complicar-ho es compromet a no tocar, per exemple, les preses vermelles, i ja té un itinerari de major dificultat.

(Va de seguretat)

En tenim tres, de seguretats. A) Grava al peu del rocòdrom, que ens permet caure de bona alçada, un metre i mig, més o menys, sense prendre mal: un bon entrenament és flanquejar

continuament, no necessitem cap estri i podem matxacar de valent els múscles. B) Spitz's amb plaqueta: n'hi ha quatre en l'alçada de 8 m. totals de l'obra en cada una de les vies, i es troben cada 1,5 metres; podem mosquetonar el següent tenint el precedent màxim en els genolls. C) una barra en forma de barana que és al llarg de tot el perímetre superior de l'obra, barana desplaçada enfora a fi que no fregui la corda amb la paret.

(Va d'utilització)

Serveix per al que vulguem, entrenament o com a fi en ell mateix; en tot cas cal no badar i no prendre mal, podem fer servir moltes

menes d'assegurança, tant si anem sols com acompanyats, i en tot cas no posar-nos en situació de perill. L'escalada indoor no permet d'arriscar-se; és, senzillament, la norma del joc; fóra imperdonable que algú s'accidentés havent com hi ha tantes i tan bones mesures de seguretat.

Qui no disposi de material d'assegurament, ni conegui ningú que l'hi deixi, pot llogar-lo en alguna botiga d'esports de muntanya d'Olot. En tot cas fóra bo que s'informés prèviament de la seva correcta utilització. En aquest sentit ens oferim els components de la secció. Salut i bones escalades.

CAN MANXA
FERRETERIA AGUSTI S.A.

antoni llopis, 14 - 17800 OLOT - Tels 26 19 00 - 04
la canal, 25 - 17820 BANYOLES - Tels. 57 01 82 - 59

Miele

UNA DECISIÓ PER VIDA

KRUPS

Qualitat i disseny en petits electrodomèstics

JØTUL
de Noruega

Primera marca mundial de xemeneies

PRESENTS A LA FIRA
AMB PRIMERES
MARQUES MUNDIALS

Lactarius sanguifluus - Rovelló

Amanida de rovellons

Fina Puigdevall

La tardor és l'estació dels productes del bosc per a la cuina. La caça i els bolets constituiran el plat fort del receptari d'aquesta època de l'any. El rovelló, bolet al qual dediquem la recepta d'avui, és el més popular i apreciat a Catalunya. És un bolet que es pot menjar sol, amb una picada d'all i julivert, o acompanyant una llonganisseta o qualsevol altre tipus de carn, principalment de porc. Els rovellons hem de menjar-los acabats de collir, abans que perdin les olors i humitats d'origen. Cal, simplement, netejar-los amb un copet de ganivet i, si són molt terrosos, passar-los un drap o paper de cuina, evitant de netejar-los amb aigua.

A la tardor, l'enciam llarg, el francès, l'axicòria o enciam italià i els "cogolls" són sucosos, tendres i frescos, i tan o més bons que a la primavera. També és una bona època per a les herbes aromàtiques com l'alfàbrega, "ciboulette", crèixens... D'aquí que, tots ells, formin part de la recepta que presentem.

Ingredients:

- Enciams diversos, escarola, endivia i "cogolls".
- 250 grs. de mongeta verda.

- 2 pastanagues, 2 naps i 1 pebrot vermell.
- 1 quilo de rovellons.

Per a la vinagreta:

- 2 dents d'all, sal, pebre, vinagre de xerès, oli d'oliva i julivert.

Elaboració:

En primer lloc rentarem el verd, l'escorrerem i l'assecarem. Bullirem les verdures tallades a tires per separat i a l'anglesa (és a dir, poc, deixant-les "al dente") ja que així conserven una textura forta i un color viu.

El pebrot, l'escalivarem. (Podem fer-ho introduint-lo al forn fort en una plata i ruixat amb un raig d'oli). També el tallarem a tires.

En cada plat farem una base amb l'enciam, escarola... disposant-los artísticament i intercalant-hi les verdures: la pastanaga, el nap, la mongeta verda i el pebrot.

En el moment de servir saltejarem els rovellons en una paella amb un raig d'oli d'oliva i sal (al foc fort). Han de quedar cuits, però no secs. Ja es poden repartir sobre l'amanida.

En la mateixa paella de coure els rovellons rossejarem dos grans d'all picadets; tot seguit un gotet de vinagre i tres d'oli, sal i pebre. Així aconseguirem una vinagreta ben gustosa per amanir el conjunt. Espolsar sobre l'amanida julivert picat.

VIDEO SISTEMES

PRODUCCIONS I REPORTATGES PROFESSIONALS EN VIDEO

- REPORTATGES INDUSTRIALS
- TRANSFERÈNCIES DE CINEMA A VIDEO
- CÒPIES DE VIDEO
- LLOGUER D'EQUIPS DE FILMACIÓ I MONITORS
- EDICIÓ (MUNTATGE) DE CINTES DE VIDEO

C/. Aigua, 3 - Tel. 27 07 07 - OLOT

MAPFRE

automòbils

PÒLISSA ESPECIAL TOT TERCERS 10 COBERTURES:

- 1.- Assegurança obligatòria
- 2.- R. Civil il·limitada
- 3.- Defensa penal
- 4.- Reclamació de danys
- 5.- Assegurança d'ocupants
- 6.- Assitència en viatge
- 7.- Robatori
- 8.- Incendi
- 9.- Trencament de llunes
- 10.- Préstec

Pregunti preus es sorprendrà de l'econòmic que resulta aquesta pòliassa.

Tel. 26 18 39 - OFICINA: Pere Bretxa, 1 - OLOT

Joan Casas

JARDINERIA

Grup Rocalba, núm 3
Tel. 44 42 90 (Vespres de 8 a 11)

17174 SANT FELIU DE PALLEROLS
(Girona)

Sant Lluç

■ Josep Guix

Neix Doble Set a la tardor, ben al contrari del que marquen els cànons naturals, que prefereixen la primavera per donar vida a les plantes i als animals..., però com que un grapat de papers escrits amb bones intencions no necessiten del sol ni de l'aigua per néixer, surt ara Doble Set.

Surt per Sant Lluç, la fira de La Garrotxa, la fira que enguany presenta modificacions importants pel que respecta al nostre sector.

Sant Lluç 91 ha fet un esforç per aglutinar en un mateix pavelló totes les espècies i animals que s'exploten a la nostra comarca, i ha fet participar en un mateix projecte cooperatives, sindicats, agrupacions de productors, associacions, escola, administració i particulars innovadors que fan de motor de l'agricultura comarcal.

En la fira d'enguany podreu

observar els millors animals de la comarca: vaques frisones, vaques de carn, cavalls, ovelles, cabres, porcs, conills, aviram, abelles, etc. Així com una excel·lent mostra de productes que l'agricultura comarcal ofereix al mercat. Aquest és un bon aparador del que ha d'ésser l'activitat agrària: produir i comercialitzar. A partir de les agrupacions i cooperatives de productors, tant de bo aquesta iniciativa engendrès el futur Supermercat Permanent de Productes Agraris Comarcals, una espècie de botiga-exposició - degustació, pensada per atendre el consumidor local i, sobretot, el forà i/o turistes, per tal que arribés a constituir un al·licient més per a la nostra comarca.

El còlic nefrític

La formació de càlculs renals és una circumstància patològica molt freqüent (en més d'un 1% de les autòpsies se'n descobreixen) i especialment dolorosa. Les estadístiques indiquen que els ingressos en centres hospitalaris per aquesta causa arriben almenys a un 1 per mil de la població europea.

El còlic per litiasi renal ("l'atac de pedra") es caracteritza per un dolor molt fort, normalment constant, que s'inicia en un costat o al darrera (a la zona lumbar) i que s'escampa per tot l'abdomen i els genitals. Sovint el quadre

clínic es completa amb nàusees, vòmits i molèsties en orinar. Altres vegades, però, el quadre no és tan clar: el dolor pot ésser no tan intens, de manera que sembla una apendicitis, per exemple, o una úlcera d'estómac.

En cas que el diagnòstic sigui evident, el tractament d'urgència consisteix en l'administració d'analgèsics potents i forçar l'eliminació de l'orina ingerint molt de líquid. Si no es veu clar el diagnòstic, és millor emprar només un espasmòdic.

És indispensable recollir mostres dels primers orins del còlic a fi d'analitzar-los ràpidament.

Col·leccionisme

● Compra i canvi de postals i fotografies antigues d'Olot i comarques gironines, Arxiu Melcior Tel. 26 65 13 (vespres de 10 a 12)

● Compro revistes antigues Tel. 26 81 00 (de dies)

Per a participar en aquesta secció, escribiu a DOBLE SET
c/. Serra i Ginesta, nº 5 - 17800 OLOT

G e n t d e l P a t i

M
MARCS
MONTERO

Pintor Enric Galwey, 1

- TOT TIPUS DE MARCS
- PORTAFOTOS
- BASTIDORS (Normals i Super-Reforçats)
- POSTERS

PLASTIFICATS

Tel. 26 67 93

OLOT

01

ZERO UN

Dr. Fàbrega, 1 Tel. 26 87 14

St. Esteve, 29 Tel. 26 76 35

17800 OLOT

L'"aigat" d'Olot

■ G. Calm - J. Garcia - R. Sargatal

Cançó d'en Pere Juvinyà, conegut com en "Pere Pelut", amb motiu del gran aiguat de l'any 1940.

L'any mil nou-cents "curanta" a Olot hi va haver un "aigat", un "aigat" que el Fluvià s'hi passejava pels carrers de la ciutat.

I els veïns de baix pujaren i els veïns de baix pujaren a dalt, tothom creia que venia el Diluvi Universal.

Si una altra vegada torna ja sabeu "lo" que heu de fer, heu de fer, "replegar-hi forces" fustes i fer l'Arca de Noé.

I un borratxo que ho va veure i un borratxo que ho va dir, ho va dir, va dir: fa més mal l'"aiga", fa més mal l'"aiga" que el vi.

Novetats

Solo en casa

De Chris Columbus, amb Macaulay Culkin. Comèdia familiar americana.

Rocky V

De John G. Avildsen, amb Sylvester Stallone. Cinquena producció de les aventures boxístiques.

Línea mortal

De Joel Schumacher, amb Keift Sutherland i Julia Roberts. Aventures.

Días de trueno

d'Anthony Scott. Amb Tom Cruise. Aventures.

Intrépidos forajidos (segona part d'Arma Joven)

De G. Murphy, amb Emilio Estévez. Western.

Deseos de placer

De Tom Byron, amb Tori Welles. Porno.

FIRA DE ST. LLUC 91 - OLOT

RÀDIO OLOT A LA FIRA

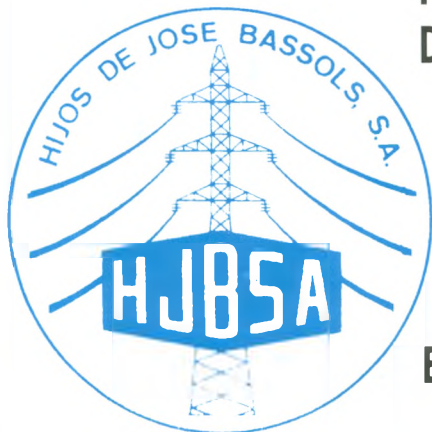
RÀDIO OLOT
98.1 FM

HIJOS DE JOSE BASSOLS, S.A.

MÉS DE 100 ANYS AL SEU SERVEI

EMPRESA PRODUCTORA
I DISTRIBUÏDORA
D'ELECTRICITAT

SERVEI PERMANENT
TEL. 26 01 50

EMPRESA DE CURTITS

US DESITJA BONES FIRES DE SANT LLUC 1991

CARNISSERIA
XARCUTERIA

JOSEP MARTÍ

Avgda. Santa Coloma, 70 - Tel. 26 36 14
Avgda. de Chile, 1 - Tel. 27 05 01 - OLOT

L'Olot no aprofità la superioritat en el derby (1-1)

Decepció en el derby de les comarques gironines, en el partit que enfrontava els equips de Banyoles i Olot. Decepció perquè no es va veure el futbol que en principi es creia i feia pensar que es veuria.

■ PERE ISERN

Al minut 16 de la primera meitat un penal sobre Bernadas a l'àrea banyolina, ben assenyalat pel polèmic Garcia Andreu, àrbitre del partit, no va ésser aprofitat per Carles Curós, ja que Boix va aturar bé la pilota. Tan sols dos minuts més tard era Miquel Barcons qui, amb una esplèndida jugada, posava amb un xut creuat l'1-0 al marcador. El Banyoles dominava tot i que els olotins van augmentar la seva responsabilitat atacant. Fou el minut 32, després d'una jugada d'atac del Banyoles, que l'àrbitre i el seu ajudant a les bandes assenyalaven un dubtós fora de joc. El jugador Plácido va acostar-se a l'àrbitre, li va dir quatre coses, i el jutge no va dubtar ni un segon a ensenyar-li la targeta vermella directa. El Banyoles quedava amb un home de menys. Però deu segons més tard Miquel Barcons, que ja havia vist una targeta groga el minut 20 de partit, també fou expulsat per joc dur. Amb nou jugadors es va quedar l'equip del Pla de l'Estany, itres minuts més tard (minut 35), l'1-1 amb una jugada molt ràpida de l'Olot que Quito rematà de cap. La primera part es va acabar amb aquest resultat sense que els olotins aprofitessin l'ocasió que tenien al seu favor. Esbroncaments impressionants a l'àrbitre

Foto: Pere Isern

FITXA TÈCNICA

Camp: Municipal de Banyoles. 800 persones de públic. Gespa en perfectes condicions. Tarda agradable.

Banyoles: Boix, Albert, Joan Font, Sielva, Alex, Joan, Pere Font, Merlo (Sergi, 89'), Barcons, Dani, Plácido.

Àrbitre: Garcia Andreu, atrevit - insegur en tot moment.

Va ensenyar targetes grogues a Melero i Pep Pagès per l'Olot, i a Sielva, Robi (entrenador), Barcons (2), i va expulsar Merlo amb la vermella directa per protestar, pel Banyoles.

Incidències: Petits aldarulls del públic després de les expulsions sense que la sang arribés al riu. Fou llançat un objecte al cim del "linesme" des d'uns pisos veïns al camp. El porter Quim Ahumada no era a la banqueta olotina perquè ha estat cedit al Ripoll.

Olot: Solés, Juanma (Barnera, 55'), Titus, Camós, Curós, Melero, Barnadas, Vila, Quito, Pep Pagès, Xevi Pagès. També eren a la banqueta pel Banyoles, Puigdemont, Garcia, Esteve i Planas (p.s.). Per l'Olot, Arriola (p.s.), Subirana, Falguera i Lolo.

quan es va retirar. Ja als 45 minuts de la segona part, altre cop l'arbitratge fou el responsable d'errades importants. El minut 38 penal clar sobre Jordi Melero no assenyalat. Minut 40, gol totalment vàlid de Jep Camós anul·lat per l'àrbitre després que el jutge de línia també assenyalés el que no va existir. A destacar el xut al travesser, el minut 36, de Jordi Melero. El Banyoles es va tancar bé en la seva zona defensiva amb molt d'ordre

i amb els jugadors que quedaven al terreny de joc molt lluitadors, aconseguint aquest empat que es pot considerar una victòria per al Banyoles, donades les circumstàncies. Per altra part, es va veure un Olot un xic conformista i sense gaires idees de cara al gol. Un empat que reparteix els punts entre ambdós equips, els quals no pogueren demostrar el que saben per culpa, altre cop, d'un nefast arbitratge.

DECLARACIONS:

Robi (entrenador del Banyoles): "Els meus jugadors es mereixien l'empat, per l'esforç que han fet durant tot el partit amb nou homes." "Podria dir coses, però no opino sobre els àrbitres; tot el que fan, sigui bo o dolent, ja està fet." **Puigdemont (entrenador de l'Olot):** "L'àrbitre no ha volgut que guanyéssim el partit." "Els s'han defensat molt bé i nosaltres no hem sabut entrar bé de cares a porteria, potser per un flux de rendiment d'alguns dels meus jugadors." "Jo sí que opino dels àrbitres perquè jo dic les coses a la cara."

PROPER RIVAL

Diumenge que ve visitarà l'Estadi Municipal olotí el Tortosa, equip de les comarques tarragonines que va pujar de categoria la temporada passada fent una bona campanya, i que aquesta temporada també ha aconseguit valuosos punts, tot i que en la jornada passada un Rubí esplèndid el sorprengué en el seu propi terreny de joc.

FUNERARIA BESORA

Om, 3

Tels: 26 10 75 · 26 07 85 · 26 09 05 · 26 09 19

Ofereix per a la diada de TOTS SANTS, als preus més econòmics, un gran assortiment de flors artificials, corones, pensaments, llantions, ceres i tota classe d'objectes per a cementiri.

Tenim cura, si és del seu interès, de la seva col·locació, així com de la neteja dels nínxols

Hostalets 1-Santa Pau 0

El Derby va ser per als locals

■ JOAN PUIGMAL

Hostalets i Santa Pau van oferir un partit interessant, amb molt de públic tant d'un com d'altre conjunt. L'encontre no va ser brillant en quant a joc, però sí en emoció, la primera jugada interessant no va arribar fins el minut 9, quan el local Cels va xutar un tret que en Planagumà envià a córner. Tot i que el domini era altern, va ésser en aquesta fase del joc que Hostalets va desnivellar el marcador, amb un gol d'Olivas el minut 33, després d'un batibull davant la porteria del Santa Pau.

A la segona meitat la decoració canvià: el Santa Pau va sortir amb ganes d'endur-se almenys un punt. Les millors oportunitats les

van tenir en els minuts 48 i 54, però en canvi fou un "gol fantasma" dels Hostalets el més destacat del segon període.

Els jugadors locals van protestar en entendre que la pilota havia entrat en la porteria i n'havia sortit perquè la xarxa era foradada.

Altres resultats:

Breda - Sant Roc	1 - 2
Les Planes - St. Gregori	1 - 1
Les Preses - Bescanó	3 - 2
Montagut - P. Tertulia	3 - 1
St. Esteve - Caldes	2 - 3

Classificació:

Amer líder amb 10 + 4. Montagut i Les Planes són segon i tercer, a dos punts de l'Amer.

Formació del Hostalets. Temporada 91-92

Alineacions: **Hostalets**, Masegur, Boix, Rigat, Marcillo, Bartrina, Sielva, Cels, Danés, Olivas, Boada i Morell. **Santa Pau**, Planagumà, Martínez, Pau, Morchon, Padrosa, Carré, Puigvert, Pagès, Fàbrega, Boix i Fuentes. Àrbitre: López López. Bé. Va amonestar 2 jugadors de l'Hostalets i 3 del St. Pau

3° REGIONAL

El Sant Jaume és líder en solitari

Resultats:

St. Miquel - St. Jaume Ll.	1 - 3
Maià Montcal - La Canya	0 - 0
Bonmatí - Hostoles	2 - 2
Osor - Sant Privat	0 - 1
Andaluz Garrotxí-Serinyà	1 - 1
Joanetes - Tortellà	1 - 0
Bosc Tosca - Besalú	2 - 1

Classificació:

El Sant Jaume és líder en solitari, amb 6 + 4, seguit del Bosc de Tosca i Sant Privat. Tanca la classificació l'Hostoles amb 1 - 1

Medi ambient

Recordem que existeix una zona de seguretat de caça que cal respectar. Per a més informació poden dirigir-se a l'Àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Olot: Tel. 26 92 55.

Ajuntament d'Olot

AGROMECÀNICA

Mestre Moner, 14 (Ctra. Les Tries)
Tel. 26 48 66 Fax 27 12 82 17800 - OLOT

LLOGUER de maquinària de tot tipus per fer la feina d'un mateix.

Tant per al professional de jardineria, construcció... com per a l'entreteniment del particular en petites obres.

COMPRESSORS

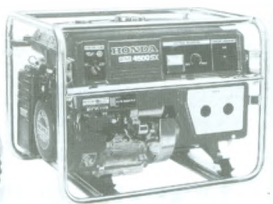
MARTELLS (Elèctrics aïre o hidràulica)

MINI EXCAVADORES

MINI PALES

GENERADORS ELÈCTRICS

Derrota inesperada del CB Olot amb el Cassanenc (52 - 59)

RESULTATS

SÉNIOR MASCULÍ
 CB Olot - CB Cassanenc 52 - 59
 JUNIOR MASCULÍ
 CB Olot - CB Cassanenc 67 - 68
 JUVENIL MASCULÍ
 CB Olot - CB Cassanenc 53 - 47
 CADET FEMENÍ
 CB Olot - Montessori 37 - 47
 JUVENIL FEMENÍ
 CB Olot - Llagostera 33 - 44

CADET MASCULÍ
 C. Maria-Campdevàno 19 - 60
 CADET FEMENÍ
 C. Maria-Vedruna 48 - 94
 JUVENIL FEMENÍ
 C. Maria-Banyoles 70 - 64

CADET JUVENIL
 Escola Pia - Lloret B 46 - 42
 CADET MASCULÍ
 Malagrida - Sant Joan 79 - 63
 CADET FEMENÍ
 Badm. Olot-Vedruna B 63 - 22
 CADET MASCULÍ
 FP Garrotxa - Llívia 45 - 69
 CADET JUVENIL
 Sta.Pau-Sta. Coloma F. 22 - 54
 CADET FEMENÍ
 Bianya - Roses 27 - 29

CADET MASCULÍ
 Santjoanenc-Malagrida 63 - 79
 JUVENIL MASCULÍ
 Santjoanenc - Amer 58 - 51
 SÉNIOR MASCULÍ
 Santjoanenc - Les Fonts 111-85

L'equip senior del CB Olot va perdre, el cap de setmana passat, el primer partit de la temporada davant el Cassanenc, un equip que, tot i haver baixat de categoria, no va donar gaire bona imatge.

■ ESTANIS VAYREDA

Els jugadors de Josep Guinart van fer un partit molt dolent, especialment en atac. Això va sorprendre els aficionats, ja que els olotins no havien perdut cap partit fins llavors.

El CB Olot va començar molt malament, amb una defensa fluixa i un atac desastrós. Mentrestant el Cassanenc, molt més centrat en el partit, aconseguia robar moltes pilotes en defensa i podia córrer al contraatac. A la mitja part un resultat d'escàndol: Olot, 15 - Cassanenc, 24.

S'esperava que el mal joc dels olotins en la primera part es corregiria, però tot i millorar una mica no van poder capgirar el resultat. Els olotins van sortir molt concentrats, amb una millora en defensa i corrent al contraatac. Però els visitants en cap moment no

L'equip senior del CB Olot.

Foto: S. Comalat

van perdre el control del partit, i a poc a poc la derrota olotina s'anava consumant.

Josep Guinart va ordenar una pressió per tota la pista, en un intent de reduir diferències, que oscil·laven entre els 8 i els 12 punts. No hi havia res a fer. El desconcert en atac va continuar i el CB Olot perdé el seu primer

partit en aquesta lliga. La setmana vinent els olotins visitaran la pista del Lloret, un equip modest que en teoria no ha de causar problemes a Olot.

Jugaren: P. Expòsit, A. Pau, E. Vayreda, J. Lloansí, M. Corominola, J. Vayreda, C. Dualdhe, M. Vayreda, M. Saurina, X. Solà, X. Baca.

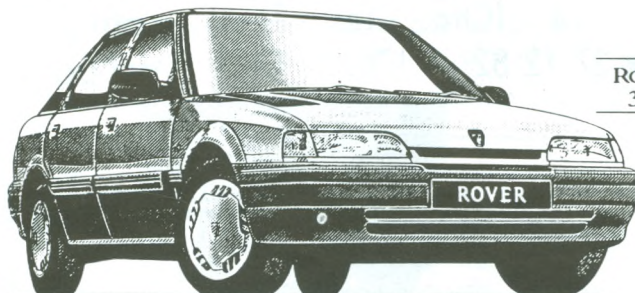
ROVER SERIE 200 . 16 VALVULAS

EXPERIMENTE EL CAMBIO

Experimente una nueva sensación. Descubra el Rover Serie 200. Todo un cambio.

Es diseño absoluto. Y alta tecnología. En su motor de 16 válvulas. Y es confort y estética. Con un sistema de suspensión extraordinario y madera de nogal en puertas y salpicadero.

Rover Serie 200. Experimente el cambio.

ROVER SERIE 200
3 Y 5 PUERTAS

Desde 1.774.000 ptas.*

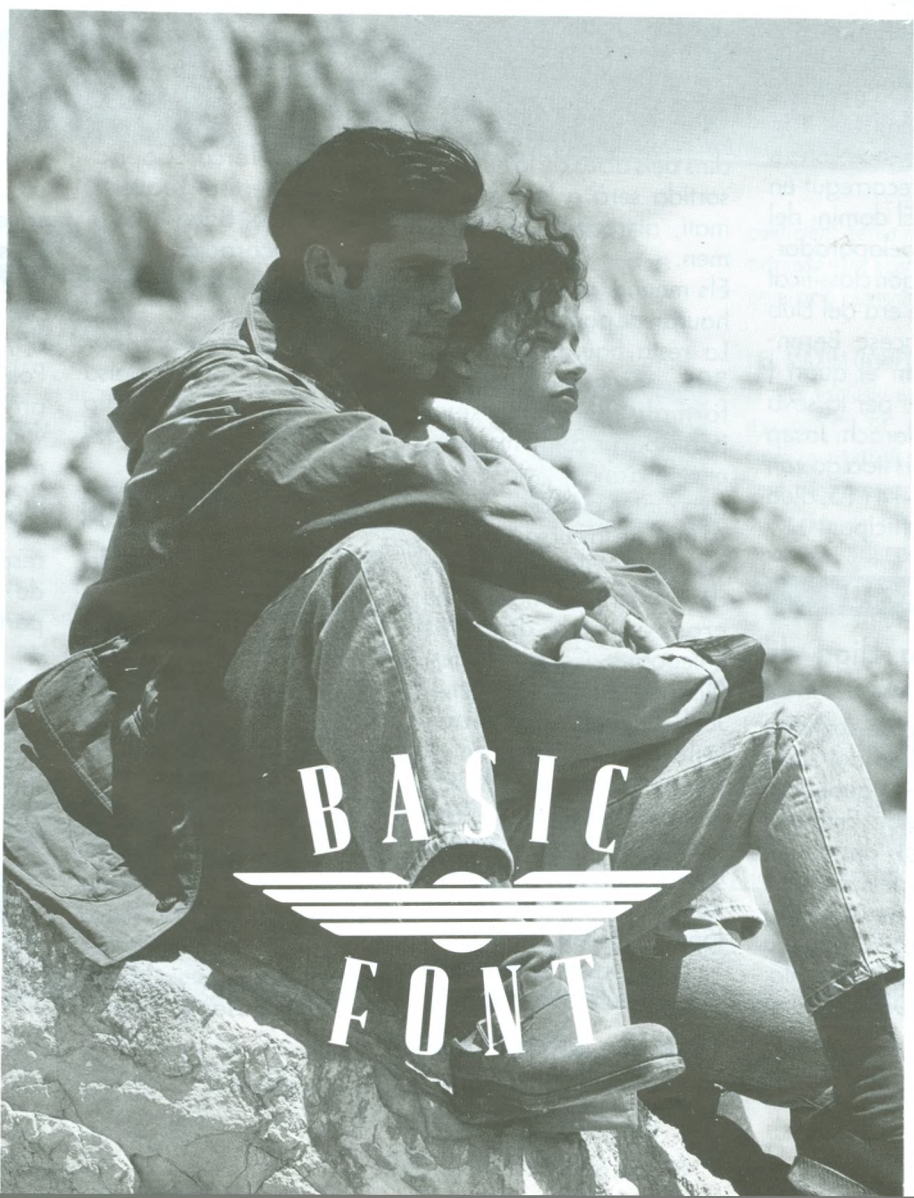
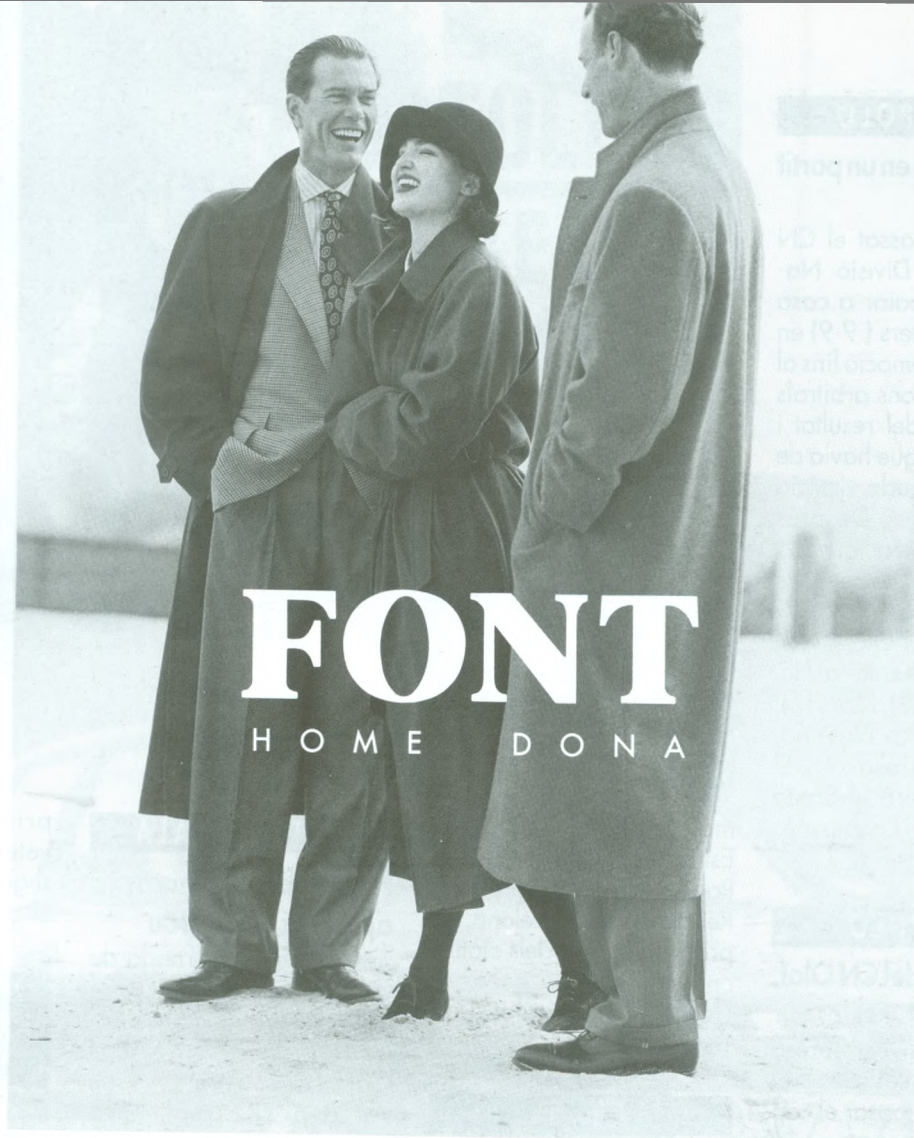
Motors: 1.4 L., 16 V., TWIN CAM, 95 CV. 1.6 L., 16 V., 116 CV. 1.6 L., 16 V., TWIN CAM, 130 CV.
 * Precio final recomendado, IVA y transporte incluidos.

JOVICAR

Avgda. Girona, 7 Tel. 26 15 75 OLOT

IMATGE I MODA A OLOT

IMATGE I MODA A OLOT

WATERPOLO

L'Olot empata en un partit emocionant

Dissabte passat el CN Olot (Segona Divisió Nacional) va empatar a casa amb el Granollers (9-9) en un partit ple d'emoció fins al final. Les decisions arbitrals foren la clau del resultat i van impedir el que havia de ser una merescuda victòria dels garrotxins. Després d'aquesta tercera jornada de Lliga, el CN Olot, encara no coneix la derrota. Alineacions de l'Olot: Fèlix, A. Sanchis, Quintana (1), Gelada, Buch (1), Marc (5), Vila, Campderich, Fàbrega, Dani (1) i Gasulla (1). El proper rival serà el Santa Eulàlia, a priori l'equip més fort de la categoria.

TRIATHLÓ

Els Triatletes del CN Olot, guanyen a St. Feliu

Enric Gussinyer i Teresa Freixa, triatletes del CN Olot, es van imposar el cap de setmana passat en el Cinquè Triatló de Sant Feliu de Guíxols, en les categories masculina i femenina respectivament. Gussinyer va invertir un temps de 1 h. 17' 48", mentre que Teresa Freixa féu el recorregut en 1h. 27' 33". El domini del CN Olot fou aclaparador, donat que el segon classificat masculí també era del club garrotxí (Francesc Berenguer), així com el quart (Josep Balcells). Per la seva part, Pere Mallarach, Josep Aulina i Antoni Hidalgo van fer els llocs 10, 14 i 15, d'un total de 90 participants.

NATACIÓ

Comença la Lliga de Natació

Aquest cap de setmana comença la Lliga de Clubs de Natació, en la qual pren part el CN Olot. Entre els nedadors locals destaquen els cinc becats pel Centre de Tecnificació de Girona: Carles López, Mònica Colomer, Sandra Juanola, Anna López i Oriol Turró. A

Els jugadors olotins, abans de començar el partit

Foto: S. Comalat

més, hi ha dos nedadors - Esteve Comamala i meritxell Pau -, becats pel centre d'Alt Rendiment de Barcelona. Els principals rivals dels olotins en aquesta lliga seran el Lleida, l'Hospitalet i el Terrassa.

CROSS

IX Cursa Populat Ciutat d'Olot

Aquest diumenge dia 20 es celebrarà la novena edició de la Cursa Popular, dins dels actes de la Fira. La sortida serà a les deu del matí, al recinte del certamen.

Els menors de 14 anys no hauran de pagar inscripció. La resta hauran d'abonar 300 pessetes i podran formalitzar la seva participació, com a molt tard una hora abans de la sortida a la mateixa Fira.

Al final de la cursa lliuraran els premis als guanyadors del rànking comarcal de cross en les diferents categories: Carles Prades, Elisenda Garcia (Benjamí), Joel Comino i Marta Oliveras (Aleví), Enric Vila i Margarida Ferrés (Infantil), Joaquim Torralba i Ivet Guillaumes (Cadet), Miquel Olivet (Junior), Josep M^o Roura i Margarida plana (Sénior), Josep M^o Valero i Fina Sucarrats (Veterans) i Josep Abulí (Super veterà)

FUTBOL SALA

Frigorífics Garrotxa apallissa el SA Gou

La primera jornada de la Lliga comarcal de Futbol Sala registrà la victòria sonada del Frigorífics Garrotxa sobre el SA Gou per 0 a 18. La Lliga va començar aquest dilluns al vespre i s'anirà disputant els dilluns i dijous de cada setmana. Enguany hi prenen part 18 equips: Aresta, la Cova, SA Gou, Frig. Garrotxa, Torca, Capisa, Maxim's, Vertisol, Kratter's, Font Esports, Squash Olot, Hiper Decoració, Levi's, Lucky Luke, Trànsit, Zero Un i La Canal-Pikis.

Altres resultats: Aresta - Bar La Cova 6-3 / Torca - Capisa 8-2. (Pròxims partits a l'Agenda Esportiva pàg. 52)

TRIAL

Marc Colomer queda segon als Cingles

El pilot garrotxí, Marc Colomer va quedar classificat en segona posició en la IX Edició dels "Tres dies dels Cingles" celebrada el passat cap de setmana. Colomer només fou superat per Amos Bilbao, que va mantenir una aferrissada lluita amb el pilot garrotxí, a qui va superar per només sis punts. Per la seva banda en Carles Casas va ésser el

primer en categoria veterans, Jordi Picola el segon junior i Gabriel Reyes el quart juvenil.

MOUNTAIN BIKE

Sussi Fluvià segona al BTT de Santa Coloma

L'olotina Sussi Fluvià (Club Ciclista Olot) va quedar en segona posició a la Cursa Bicicleta Tot terreny (BTT) de Santa Coloma de Farners, puntuable per a la Copa Girona d'aquesta modalitat.

Després d'aquesta cursa, i a falta de saber la classificació oficial, Sussi Fluvià ocupa un dels primers llocs del ranking provincial. Per la seva banda, Carles Colomer (Club Poliesportiu Santjoanenc) va arribar onzè de la general i vuitè de la categoria senior, mentre que el seu company d'equip Joan Carles Repullo va ser quinzè i dotzè respectivament. A la cursa de Santa Coloma hi van participar 200 ciclistes.

Sussi Fluvià

Foto: R.E.

SEAT TOLEDO

SEGURETAT AMB PRECISIÓ

TOLEDO

PER A UN MÓN EXIGENT

L'ambició de SEAT per respondre a les exigències del conductor actual, avui ha fet possible el SEAT TOLEDO.

PER A QUI EXIGEIX ELS MÀXIMS NIVELLS DE SEGURETAT.

Amb l'última generació en sistemes antiblocatge de frens: l'ABS Mark IV que, mitjançant un sofisticat sistema informatitzat, decideix en cada moment la pressió més apropiada. Això permet una frenada més eficaç, sense lliscaments, amb una distància més curta i mantenint el control de la trajectòria.

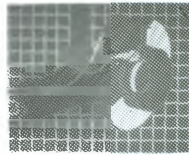

SEAT, Patrocinador
i Cotxe Oficial
Barcelona '92

EQUIPAMENT DE SÈRIE DEL TOLEDO GT 16 V: MOTOR D'INJECCIÓ ABS MARK IV DIRECCIÓ ASSISTIDA AIRE CONDICIONAT ALÇAVIDRES ELÈCTRICS A LES QUATRE PORTES TANCA CENTRALITZADA ORDINADOR DE BORD (MFA) SPOILER SOBRE PORTA DEL DARRERA COLOR CARROSSERIA SEIENTS ANTERIORS I POSTERIORS ESPORTIUS (EL DEL CONDUCTOR REGULABLE EN ALTURA) SEIENT POSTERIOR PARTIT RECOLZACAPS ANTERIORS REGULABLES EN ALTURA I INCLINACIÓ RETROVISORS EXTERIORS TÈRMICS I ELÈCTRICS COLOR CARROSSERIA FARS ANTIBOIRA LLANTES D'ALITGE 6J x 15 PNEUMÀTICS 195 / 60 R 15

De sèrie en les motoritzacions de 2.0i i 1.8i / 16 v. Amb direcció assistida a partir dels seus motors 1.8i, tren davant autoestabilitzant de sèrie i suspensió de rodes independents Mc Pherson que garanteix un control absolut de cada situació per més difícil que sigui.

El seu alt nivell de seguretat passiva es veu reflectit en l'habitacle, format per una estructura integral de 5 anells de màxima rigidesa que el fan pràcticament indeformable.

FINS A 136 CV DE POTÈNCIA.

En la versió esportiva de 16 vàlvules que li permet superar els 200 km/h. El màxim nivell de potència de la seva àmplia gamma de motoritzacions. La més avançada tecnologia unida a un excepcional

coeficient aerodinàmic que li proporciona una extraordinària economia de consum i una major penetració i adherència.

I EL MÀXIM CONFORT.

El més exclusiu equipament. Amb quatre nivells d'acabat: CL, GL, GLX, i GT. Alçavidres elèctrics, tanca centralitzada, aire condicionat i ordinador de bord, segons versions. I, a més, un maleter amb la major capacitat (550 l.) de la seva categoria.

Es el SEAT TOLEDO, un automòbil que compleix estrictament totes les normes anticontaminants de la CEE. Pensat per a un món exigent. Amb tota seguretat.

GAUDEIXI DE LA GAMMA TOLEDO DES D'1.671.000 PTES.
PREU FINAL RECOMANAT. (IVA I TRANSPORT INCLOSOS)

SEAT
L'AMBICIÓ DE SUPERAR-SE

Informi-se'n a:

Tenim obert tots els dies de la Fira de Sant Lluç. Vinguin a veure'ns a:

OLOT MOVIL, S.A.

Ctra. SANT JOAN DE LES ABADESSES, 86
OLOT (GIRONA)

Tels. 26 01 98 - 26 42 08

B À S Q U E T

Escola Pia - FP Garrotxa (cadet masc.), dissabte tarda, Pavelló.

Escola Pia - Badminton Olot (cadet fem.), dissabte tarda, Pavelló.

Micrològic Malagrida - Cor de Maria (cadet masc.), dissabte tarda, Pavelló.

Foto: S. Comalat

V O L E I

Olot - Costa Calvià (senior masc.), dia 19, 19 h., Pavelló.

Olot - Maristes (veterans masc.), dia 19, 17 h., Pavelló.

M O T O R

IV Raid Nocturn del Grup 4 x 4 d'Olot. Dissabte, 19, a partir de les 21 h.

A T L E T I S M E

IX Cursa Popular Ciutat d'Olot. 10 h. Sortida del recinte de la Fira de Sant Lluç.

F U T B O L

Tercera divisió
Olot - Tortosa, diumenge tarda, Estadi Municipal.
Segona regional:

Sant Roc - Les Planes.
Santa Pau - Breda.
Les Preses - Montagut.
Tercera regional:
La Canya - Bosc de Tosca.
Sant Jaume - Maià.
Tortellà - St. Miquel Campmajor.
Sant Privat - Andaluz Garrotxí.
Hostoles - Santjoanenc.
Besalú - Bonmatí.

H Í P I C A

Demostració cavallista al Bosc de la Coma. Divendres, 18, a les 11 h., dissabte, 19, a les 11 h. Organitza: Cavallistes de La Garrotxa i Firolot.

Concurs de salts al Bosc de la Coma. Diumenge, 20, a les 10'30 h. Organitza: Cavallistes de La Garrotxa i Firolot.

F U T B O L S A L A

Maxim's - Hostal Vertisol, dia 17, a les 21 h., al Pavelló.
Kratter's - L'Artesana, dia 17, a les 22 h., al Pavelló.
Font Esports - Squash Olot, dia 17, a les 23 h., al Pavelló.
Hiper Decoració - Levi's, dia 21, a les 21 h., al Pavelló.
Lucky Luke - Transit, dia 21, a les 22 h., al Pavelló.
Zero Un - La Canal Pikis, dia 21, a les 23 h. al Pavelló.

EL FENOMEN DEL DOPING

■ **M. ALLEN**

Les passades Olimpíades de Seul es varen caracteritzar per la lluita contra el doping. Fins aleshores se n'havia estat fent un seguiment, però no se li havia declarat una guerra tan intensa com la que actualment té lloc.

Ara bé, en primer lloc hem de tenir en compte que la història del doping no és cosa dels darrers anys, sinó que a les Olimpíades de la Grècia Clàssica ja es parla de la presència d'aquest fenomen.

A partir dels anys seixanta, i degut a l'especialització dels seus practicants i a les importants sumes de capital que es mouen, el doping té un important procés

d'expansió. No deixa d'ésser curiós que determinats esports, els quals eren considerats "mal pagats" i que comporten un grau de patiment esportiu més elevat, siguin on s'abusa del doping amb més freqüència (ciclisme, esquí de fons...), i d'altres esports milionaris se'ls pugui considerar

no freqüentats per aquest fenomen (futbol, tennis...).

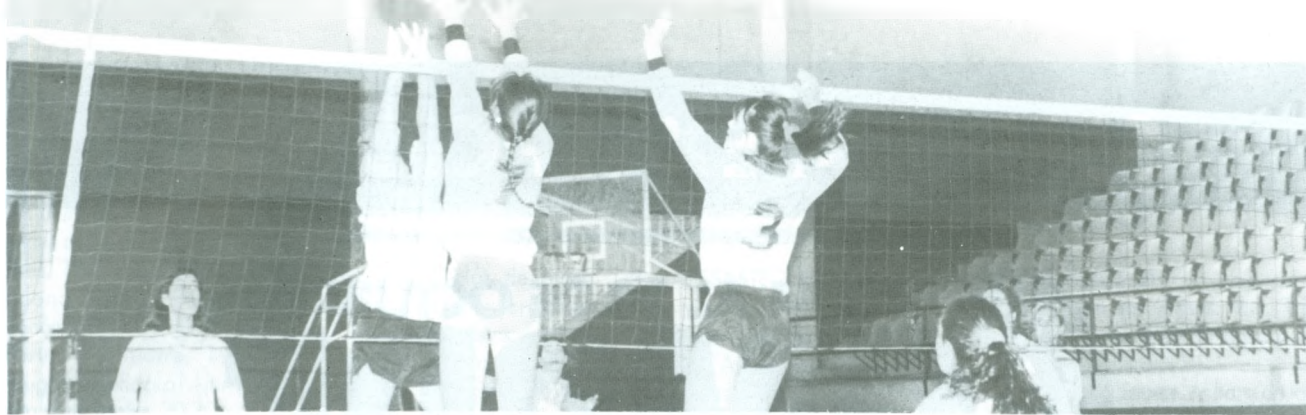
El seguiment legal que s'ha fet per part de les Instàncies Esportives a nivell estatal havia estat basant-se tot en un arcaic "Reglamento de Disciplina Deportiva"

(Reial Decret 642/84) el qual cal considerar insuficient. El que sí que cal valorar són els esforços fets en l'àmbit internacional, els quals, i tenint per capdavanter el C.O.I., han d'obligar els Estats al seu estricte compliment.

En resum, i analitzant els esforços que es fan per combatre el doping, sempre s'arriba en una conclusió: per molt

que s'avanci en les investigacions a fi d'aturar-lo sempre hi haurà uns interessos comercials per aconseguir un producte que anirà uns mesos pel davant i, el que és més trist, sempre hi haurà algú disposat a practicar-lo a pesar de tenir en compte tots els perills que això comporta.

Les noies de Les Planes van ser superiors a les de l'AVAP (3-0)

Foto: R. E

Els seniors del CV Olot fan un partit discret

CV Olot, 2 - AVAP Girona, 3 (6-15, 17-15, 4-15, 15-13, 7-15). Temps de durada, 114'. **Jugadors Olot:** Descamps, Ninu, Cota, Martín, Andreu, Tete, X. Planagumà, Pep Planagumà.

Partit discret el que es va veure diumenge al matí al Pavelló d'Olot. Els Passarells d'Olot, amb les baixes d'en Quim Pont i d'en Nif, van lluitar tant com van poder per derrotar un AVAP molt més experimentat i amb més altura. De totes maneres, amb una mica més de recepció, i no fallant tantes sacades, segurament haurien pogut guanyar.

ALTRES RESULTATS

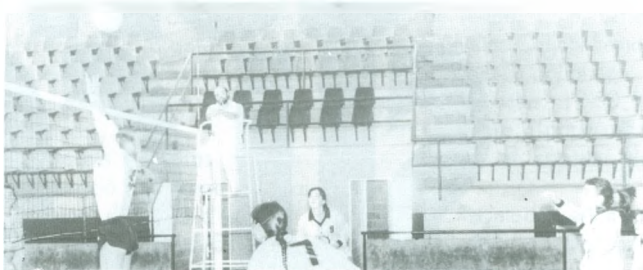
Lliga Catalana 3° D. Se. **La Llagosta, 3 - CV Olot "Veterans", 0.**

Lliga Catalana 1° D Se. Fe. **Les Planes, 3 - AVAP, 0.**

PARTITS PROPERA SETMANA

Lliga 1° D. nacional senior masculí. Dissabte, 19, al Pavelló, a les 19 h., **C. Calvià - Mallorca.**
Lliga 3° D Catalana senior masculí. Dissabte, 19, al Pavelló, a les 17 h., **CV Olot Vet. - AVAP Maristes.**

EL VOLEI TAMBÉ ÉS UN ESPECTACLE

Aquest cap de setmana les lligues de volei de primera divisió s'han aturat a benefici de la gran gala de volei que va tenir lloc al Pavelló de Sant Jordi. Tant per al públic present com per als televidents, dissabte passat es va demostrar que el volei té futur com a espectacle i que només cal una mica més de diners i de promoció. La selecció mundial femenina va derrotar la selecció campiona del món (la russa), i el combinat mundial masculí va perdre clarament contra la selecció italiana (campiona del món).

DISTRIBUÏDOR OFICIAL
Avgda. Reis Catòlics, 20
Tel. 26 62 66
17800 - OLOT

COPIFAX GIRONA S.A.L.

RICOH
DISTRIBUÏDOR OFICIAL

Donem la benvinguda
a aquest nou mitjà de comunicació
de la comarca

Ajuntament d'Olot

SEMANA EXCEPCIONAL

DEL 14 AL 20 DE OCTUBRE

COMPRE SU COCHE USADO EN CITROËN

LEIT MOTIV / BSCG

136
DOBLE
54

La ofrecemos:

75.000 PESETAS

Como mínimo por su coche usado.*

GARANTIA EUROPEA

Hacemos una minuciosa selección y seguimos un riguroso sistema que nos permite ofrecerte una garantía selección, con cobertura de reparación europea, que cubre hasta 24 meses (según el estado del vehículo).

COCHES CON MENOS DE UN AÑO

Como nuevos, en perfecto estado y a precios excepcionales.

FINANCIACION HASTA 48 MESES

Podemos facilitarlo, a través de nuestra financiera de marca, la fórmula de financiación que más se adapte a sus necesidades, con aplazamiento hasta 48 meses.

ABIERTO
SABADO Y DOMINGO

* Si no tiene coche usado, benefíciase de un importante ahorro, sólo durante esta semana, al comprar un vehículo de ocasión

Eurocasion

VEHICULOS DE OCASION. COCHES DE PRIMERA

Visita la nostra exposició a : **Olotauto, S.A.**

Concessionari Oficial Citroën

Ctra. Les Tries, 56 - 58

Tel. 26 32 62

PUBLICITAT

DIJOUS, 17

-Fires de Sant Lluç. Dia de les Escoles. Organitzen el Centre de Recursos Pedagògics i Firolot. Es faran tallers amb la participació dels alumnes i la supervisió dels gremis de la ciutat.

-Fires. 19 h. Sala d'actes. Taula rodona sobre "Perspectives econòmiques de La Garrotxa".

-Fòrum de Teatre. 19'30 h. Inauguració oficial a l'Ajuntament.

-Fòrum de Teatre. 20'30 h. "Foc", espectacle de Trastòbilis Teatre.

-Fòrum de Teatre. 22 h. Debat sobre "La funció del teatre en la societat actual". A l'Orfeó Popular.

-Fòrum de Teatre. 24 h. "Màgic Club" de la Companyia Àngel Baena. A la sala Maxim's.

DIVENDRES, 18

-Fires. Des de les 10 h. i durant tot el dia, Fira de la Ramaderia, amb compra - venda de bestiar, als prats de La Puda.

-Fires. Des de les 10 h. i durant tot el dia, Mercat de l'Artesania a la Plaça Clarà.

-Fires. Tradicional Missa de Sant Lluç, patró dels artistes. A les 10 h., a l'església de Sant Esteve.

-Fires. 11 h. Inauguració de la XXXVI Fira del Dibuix a la Pl. Clarà

-Fires. 11 h. Sala d'actes. Xerrada

ACTES

sobre "El blat de moro". A continuació, xerrada sobre "Tècniques i costos del regadiu".

-Fòrum de Teatre. 12 h. Carrers d'Olot. "Occident Paradís". Companyia Trapu Zaharra.

-12 h. Inauguració dels aparcaments subterrànics de l'Estació d'Autobusos.

-Fires. Sala d'actes. 13 h. Xerrada sobre "L'artesania alimentària com a alternativa a l'explotació agrària".

-Fires. Sala d'actes. 18 h. Debat sobre "Les comunicacions a La Garrotxa".

-Fires. Sala d'actes. 19 h. Xerrada sobre "Ajuts i subvencions per a la recerca i el desenvolupament".

-Saló de Sessions de l'Ajuntament. 19'30 h. Presentació del llibre "Anem a vila".

-Fòrum de Teatre. 10'30 h. Orfeó Popular. "El último gallo de Atlanta". De "Teatro para un instante".

-Fòrum de Teatre. 00'30 h. Sala Maxim's. Actuació de Solubles Teresa.

DISSABTE, 19

-Fires. A partir de les 10 h. Mercat de l'Artesania a la Plaça Clarà.

-Fires. 10 h. XII concurs de dibuix escolar.

-Fòrum de Teatre. 10 h. "Tarot", de la Companyia Afic, a l'Hospici.

-Fires. 11 h. Sala d'actes. Conferència sobre "La rendibilitat de l'explotació de cabres lleteres".

-Fires. Sala d'actes. 12 h. Presentació del "Pla estratègic de viabilitat per a les comarques gironines".

-Hostalets de Bas. 16 h. Inauguració del centre d'esplai "La Lluna" de la Vall d'en Bas.

-Gala de Les Preses. 15 h. Camp del Prat. Slalom de cotxes.

-Fires. 19 h. Taula rodona sobre "Cultura, ensenyament i formació a La Garrotxa".

-Fòrum de Teatre. 10 h. Orfeó Popular. Debat sobre "Una llei per al teatre".

-Fires. 19 h. Al recinte del Certamen. Concurs popular de plats de conill.

-Fòrum de Teatre. 10'30 h. Orfeó Popular. "Pavana de amor y muerte" de la Companyia La Caràtula.

-Fòrum de Teatre. 00'30 h. Sala Maxim's. "Vidas ejemplares" de Las Katalitikas".

DIUMENGE, 20

-Gala de Les Preses. 9 h. Trial Festa Major. Sortida davant del Centre Cultural.

-Fòrum de Teatre. Al llarg de tota la jornada, actuació pels carrers d'Olot de: Alex Navarro, Cirquet Confetti, Five O'Clock.

-Fires. 10 h. Recinte del Certamen. IV Desfilada Canina.

-Fòrum de Teatre. 12 h. Casal Marià. "Con Don Quijote hemos topado" de Nessun Daharma.

-Fires. Sala d'actes. 17'30 h. Conferència sobre "El paper de La Garrotxa en el context de Catalunya".

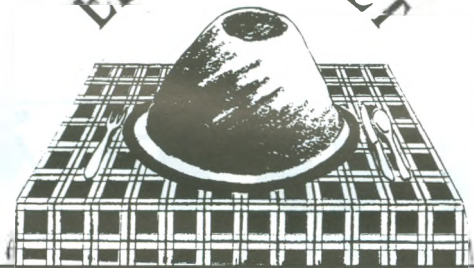
-Fires. 18 h. Recinte del Certamen. Actuació de l'Esbart Dansaire Marboleny de Les Preses.

-Fires. 19 h. Sala d'actes. Taula rodona sobre "Nosaltres, els garrotxins".

-Fòrum de Teatre. 19 h. Carrers d'Olot, representació de "Quijote" pel Teatro Núcleo.

-Fires. 20'30 h. Recinte del Certamen. Lliurament de trofeus als millors stands.

EL VOLCANET

CAFETERIA - BAR - RESTAURANT

- Gran assortiment a la carta
- Selectes combinacions de plats
- Completíssim "Menú" diari
- Tota mena d'entrepans
- Servei de CAFETERIA - BAR
- "VOLCANETS", l'especialitat de la casa

Per a reserves, truqueu al Tel. 27 03 37
Avgda. Morrot, 2 OLOT

GALERIES D'ART

les voltes

EXPOSICIONS - TALLER DE MARCS

EXPOSICIÓ COLLECTIVA

Inauguració Dijous dia 17 a les 19,30 h.

- DANÉS JORDI
- CLAPERA MAYÀ
- JOSEP Mª VAYREDA C.
- LLUÍS ROURE

RATAFIA RUSSET

Dijous 17

CANAL 33 22,45 h.

L'INOCENT (1976)

de Luchino Visconti, amb Giancarlo Gianni i Laura Antonelli

Divendres 18

TV1 00,35 h.

PSICOSIS III (1986)

d'Anthony Perkins amb Anthony Perkins i Diana Scarvid

Dissabte 19

TV1 16,00 h.

PACTO DE HONOR (1955)

d'Andre de Thot amb Kirk Douglas i Walter Mathau.

TV1 22,05 h.

RAMBO (ACORRALADO II) (1985)

De George P. Cosmatos amb Sylvester Stallone i Richard Crenna.

TV3 22,05 h.

DOLÇ OCELL DE JOVENTUT (1962)

De Richard Brooks amb Paul Newman i Geraldine Page.

Diumenge 20

TV2 17,35 h.

EL SARGENTO YORK (1941)

De Howard Hawks amb Gary Cooper, Joan Leslie i Walter Brennan

TV2 19,50 h.

LA FUERZA DEL MAL (1958)

d'Abraham Polonsky amb Jhon Garfield i Thomas Gomez

Dilluns 21

TV2 17,45h.

ANGELES SIN PARAISO (1963)

de Jhon Cassavetes amb Judy Garland i Burt Lancaster

TV2 22,10 h.

TOPAZ (1969)

d'Alfred Hitchcock amb Frederik Stafford i Danny Robin.

TV2 00,25 h.

REY Y PATRIA (1964)

De Joseph Losey amb Dirk Bogarde i Tom Courtenay.

Dimecres 23

TV2 17,45 h.

AL CAPONE (1959)

De Richard Wilson amb Rod Steiger i Fay Spain.

TV3 21,05 h.

LA COMTESSA DESCALÇA

(1954)

de Joseph L. Mankiewicz amb Humprey Bogart i Ava Gardner

TV2 00,25 h.

SONRISAS DE UNA NOCHE

DE VERANO (1955)

d'Igmar Bergman amb Ulla

Jacobson i Eva Dahlbeck

Esports

Divendres 18

TV2 18,00 h.

BASQUET

Open MacDonald's des de Paris

Dissabte 19

TV2 17,30 h.

BASQUET

17,30 h. Open MacDonald's

20,30 h. Final Open

MacDonald's

TV3 19,45 h.

FUTBOL

Real Madrid - Barcelona

JOVE'S

BOUTIQUE DEL PANTALON

Passeig d'en Blay, 47 - OLOT - Tel. 26 19 31

- Sastreteria a mida i confecció (encàrrecs amb 15 dies)
- Varietat en americanes de xeviot
- Gran assortiment de camises i jerseys
- Diversitat en texans

S'accepten targetes
VISA, MASTER-CARD
I CAIXA DE GIRONA

BON SOFÀ

Àmplia gamma de sofàs i tresillos.
Gran varietat de mobles de canya i vimet.
I tota classe de mobles auxiliars i de complement.

c/. Estires, s/n. (Barri de Sant Francesc) Tel. 26 01 87 OLOT

Ara, vostè pot gaudir
de la nova forma d'inversió

amb tots els avantatges fiscals

La delegació a la Garrotxa d'ADEPA Agència de Valors, S.A.
li ofereix els FONS D'INVERSIÓ que li garanteixen
alta rendibilitat des de 10.000 ptes.,
avantatges fiscals, seguretat
i la possibilitat de recuperar els seus estalvis
quan vostè vulgui.

FOND ESORO

DELEGACIÓ D'ADEPA A LA COMARCA DE LA GARROTXA

G E S T O R I A
IOTECA
A S S E G U R A N C E S

Ctra. d'Olot, 26 - Tel. (972) 29 08 00 - Fax (972) 29 05 12
17857 SANT JOAN LES FONTS

Agència OTA

c. dels Sastres, 7 - Tels./Fax 26 00 73 - 26 09 30
17800 OLOT

Telèfons Útils

Ambulatori	261816
Creu Roja Olot	262318
Creu Roja Castellfollit	264118
Hospital de Sant Jaume	261800
Bombers	260088
Polícia Municipal	265000
Guàrdia Civil Olot	260120

Hidroelèct.de l'Empordà	260081
Hijos de José Bassols	260150
SAUR	262388

Ajuntament Olot	260000
Ajuntament Les Preses	693232
Ajuntament Sant Joan les Fonts	290052
Ajuntament Santa Pau	680002
Ajuntament Besalú	590225
Ajuntament Vall d'en Bas	690225
Ajuntament Castellfollit	294003
Consell Comarcal	265600

Oficina del Consumidor d'Olot	268800
-------------------------------	--------

Oficina del Consumidor Sant Joan Les Fonts	290052
--	--------

Oficina del Consumidor del C.onsell Comarcal	265600
--	--------

TEISA	260196
TPO	268020
Taxis	261566
Correus i Telègrafs	261581
Jutjats	260020

Naixements

Maria del Rocio Prieto i Ortiz va néixer a Olot el dia 7 d'octubre

Defuncions

Emili Fageda i Casas, nascut a la Vall de Bianya va morir el dia 7 d'octubre als 61 anys.

Claudina Pujolar i Blanch, de Castellfollit va morir el dia 7 d'octubre als 88 anys.

Julita Curós i Domènech, d'Olot, va morir el dia 8 d'octubre als 90 anys.

Antonia Díaz i Fernández, natural de Campanario (Badajoz) va morir el dia 10 als 79 anys.

Dolors Agustí i Font, natural de Sant Jaume de Llierca va morir el dia 10 als 91 anys.

Farmàcies

Dia 17 - Vayreda
Dia 18 - Puigvert
Dia 19 - Dou
Dia 20 - Rispau
Dia 21 - Cardelús
Dia 22 - Puigvert
Dia 23 - Oller

E l T e m p s

7	8	9	10	11	12	13
17 3	20 4	22 10	21 14	19 14	19 6	19 4
					3 litres	
		VENT Migjorn		VENT Ponent		

Si vostè busca qualitat a bon preu i màximes condicions de pagament, és client nostre

habitat olot

Passeig d'En Blay, 28 - OLOT - Tel. 26 63 50

INTERESSANT

Tenim pisos a partir de 4.000.000 ptes.

Si vol comprar un pis o casa nova, amb nosaltres té la solució

ECONÒMICA, FÀCIL I RÀPIDA

Li valorem el pis o casa vella i li acceptem a compte del pis o casa nova que compri.

PIS PER ESTRENAR, Ascensor, bany, lavabo, vidres amb cambra, 3 dormitoris, calefacció, armaris encastats i fusteria de roure **Per 6.975.000 ptes.**

Locals comercials completament acabats amb lavabo, despatx, etc. Diferents superfícies. Zona Avgda. Les Tries, a partir de **70.000 ptes./m²**

Ens adaptem a les seves condicions de pagament. Acceptem solars amb permuta o els hi comprem (segons situació)

VEGI EL PIS DE MOSTRA I POSSIBLEMENT AIXÒ L'AJUDARÀ A DECIDIR!!

FIRA DE ST. LLUÇ

OCTUBRE DEL 16 AL 20

**AGRICULTURA - RAMADERIA -
INDUSTRIA - COMERC - FIRA DEL DIBUIX**

FIROLOT

DOBLE

i a més...

Fòrum de Teatre

Caixa de Girona

DOBLE
59

PUBLICITAT

FIRES DE SANT LLUC 1991

La Fira del Quadre

és a...

GALERIA
D'ART

Carrer Sant Ferriol, 23

Tel. 26 07 97

OLOT

**Com ja és tradicional, oferim al
públic la més important
MOSTRA D'ART
de la temporada.**

Quadres per a tothom i de tots els preus!!